

کتابخانه شخصی

• ०१

く人

۲۲

کتابخانه استاذ قدس

...فاری

مولف

 $\frac{1}{2}$

عدد اوراق ۹۰ برگ

شماره

9154

تاریخ وقف آذر ۱۳۴۱.....

کتابخانه

سال ۱۳۴۸ خورشیدی
بازرسی شد - ~~مهر~~

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ الْعِبَادَةَ وَسَبِيلَهُ لِنَبْلِ السَّعَادَةِ فِي
الْآخِرَةِ وَالْأُولَى وَالصَّلَاةُ عَلَى سَيِّدِ الْوَرَى مُحَمَّدٍ
عَلَيْهِ أَمْنَةُ الْمُدَى **مَا بَعْدَ** بِنْدَةِ خَاطِي مُحَمَّدِ بَاقِرِ بْنِ
مُحَمَّدٍ تَقَى عَفَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنْهُمْ بِرِوَاغِ أَرْوَاحِ صَافِيَةٍ
بِرَادِرَانِ إِيْمَانِي وَاخْلَاءِ رُوحَانِي مِنْكَ كَارِدِ كَمَا
جَنَابِ مُقَدَّسِ بَرْدِي تَعَالَى شَانِهِ بَرَايِ هِدَايَتِ كَرُ
كُشْكُنِ بَوَادِي جِهَالَتِي وَضَلَالَتِي طَبَقِ صَوْمِ صَلَوةٍ
وَدَعَاوِ عِبَادَاتِي كَمَا أَشْرَفَ طَاعَاتِي وَأَقْرَبَ طَرِيقِ نَيْلِ
سَعَادَاتِي مُقَرَّرِ كَرْدَانِي وَازْهَرِ رُسُولِ خَدَاوِ

اُمِّهِ هَدَى صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اذْهَبْ
أَعْمَالِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كَتَبْتُ دَعَايَ مَشْهُورَةً مِنْهَا
وَابْنِ خَادِمِ أَخْبَارِ اُمِّهِ أَطْهَارِ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتِ اللَّهِ الْمَلِكِ
الْغَفَّارِ أَكْثَرِهَا زَادَ رُكُوبَ بَحَارِ الْأَنْوَارِ بِإِزَادَةِ مُؤَدِّهِ
وَكَثْرَةِ خَلْقِهِ بِإِعْتِبَارِ اشْتِغَالِ بِنَوَاحِ اشْغَالِ دُنْيَا
وَعَمَلِهَا تَحْصِيلِهَا وَعَمَلِ بِجَمْعِهَا مِنْهَا مَيْسَرَةً نَسَبَتْ خَوَاسِمَ
مُنْتَجَى أَزْوَاجِ سَالِ وَفَضَائِلِ أَيَّامِ وَلِبَالِي شَرِيفِ وَأَعْمَالِ
أَنْهَاكَ بِأَسَانِيدِ صِحِّحَةٍ وَمَعْبُورَةٍ وَارْدِ شَدِيدَةٍ اسْتَ
دِرَافِنِ رِسَالَةِ إِزَادَةِ نِيَامِ كَرَامَةِ خَلْقِ بَرَكَاتِهَا
مَحْرُومِ نَبَاتِهَا وَشَايِدِ بِنْدَةِ عَاصِي دَاوِدِ غَايِ غَفَرَةٍ
بَادِ نِيَامِ بِنْدِ مَسْمُومِ كَرْدَانِي اذْهَبْ اذْهَبْ اذْهَبْ اذْهَبْ
إِنْ يَهْدِيْنَا وَآبَاهُمْ إِلَى سَبِيلِ الرَّشَادِ وَبِحُجُونِ اِتِّمَامِ
إِنْ رِسَالَةِ وَاعْزَاوِ اِنْجَامِ بِنِ عَجَالَةِ دُرِّ زَمَانِ دَوْلَتِ
عَدَالَتِ شُرُوعِ اِنْ سُلْطَنَتِ سَعَادَتِ اِنْ اِثْرَ اَعْلَى حَضَرَتِ
سَيِّدِ سَلَاطِينِ زَمَانِ وَسُرُورِ خَوَاقِينِ دَوْرَانِ
شَبْرَازَةِ اَوْ رَافِ مِلَّتِ وَدِينِ نَفَاوَةِ اخْتِلَافِ سَيِّدِ
الْمُرْسَلِينَ أَبِ وَرَنِكَ كَلَسْتَانِ مُصْطَفَوِي چِشْمِ وَچِرَاغِ

دودمان مرغزوی سلطان جم خدم و خافان فرشته
 حشم شجاعت نژادی که بنوع ابدارش برای سرهای کف
 نه ریست بسوی دار بوار و حسام آتشبارش برای حرم
 حیات مخالفان و معاندان مصدوقه بر سر علی کما
 شواظ من نارد ستمهای داعیان مزید رفعتشان در
 آستان رفیع البنیانش با کف الخضیب هم دستان و
 خروش صوفیان صفوت نشان بر مرز دهای خلود
 دولت ابد توامان با عندلیبان اغصان سدره المنتهی
 همداستان هر که بنوع خلاف از نیام کبر بر کشید چون
 بید بر خود بلرزید و هر که چهار آینه نفاق در بر کشید
 صورت مرک خود را در آن دید که جبین قهرش عقده
 کشای کره های کار بستگان کشادگی کف دریا
 نوازش سحاب مزارع املهای بزمردگان مؤسس تواعد
 ملت و دین مروج شریعت ابا طاهر بنی جاحض ساحل
 درگاه خلافت پناهش از بقیل شفاء سلاطین زمان
 لبریز و خوافین دوران در صرح مژده عزت و جلالش
 زبان بندای فدمسنا الضرایبها العزیز اغنی السلطان

الاعظم و الخافان الاعدل الاکرم ملحا الاکاسره
 و ملاذ الفیاصره محی مراسم الشریعة الغراء و مشید
 قواعد الملک البیضاء السلطان بن السلطان و الخافان
 ابن الخافان الشاه سلطان حسین الموسوی الحسینی
 الصفوی بهادر خان لازالت رایات دولته مرفوعة
 و هائمات اعدائه مقبوعه میسر کردید تحفه از بارگاه
 خلافت امید گاه گردانیده امید که مقبول طبع اشرف
 کرد و وان اعلی حضرت از فوایدان منفع کردند بجهت
 و اله الطاهرین و الله الموفق والمعين و ان مشتملست بر
 چهارده باب و خاتمه **باب اول** در فضایل و اعمال
 ماه رجب است و ان مشتمل بر پنج فصل است **فصل اول**
 در بیان فضایل این ماه و عبادات آنست بدانکه این ماه
 و ماه شعبان و ماه رمضان بهترین ماههای سالند
 و از حضرت رسالت پناه منقولست که هر که در ماه رجب
 و شعبان را بداند و وصل نماید روزه ایند و ماه را
 بروزه ماه مبارک رمضان این ماههای مبارک در
 روز قیامت کواهان او باشند نزد خدا و در آن روز

منادی از افق اعلا ندا کند ای رجب و شعبان و رمضان
چگونه بوده است عمل این بنده در شماها و طاعت او
از برای خدا همه این ماهها گویند که این بنده توشه گرفت
در ماهها برای طاعت تو و استمداد فضل و رحمت از تو
نمود و سعی بسیار در طلب خوشنودی تو کرد تا
توانست اهتمام در تحصیل محبت تو نمود پس گواهی
دهند ملائکه که موی کنند بر این ماهها که ما بنا داریم
این بنده را مگر طلب کننده طاعت و خوشنودی
تو و امیدوار رحمت و آمرزش تو و آنچه راهی کرده بود
ترك کرد و آنچه از او طلبیده بودی بسوی آنها مسارع
نمود و روزه کامل از برای تو داشت و شکر و فرج و
چشم و گوش و سایر جوارح او از آنچه بر او حرام کرده بود
اجتناب کرد و روز ما را بشنکی شب رسانید و
در شبها خود را بنوع افکند برای بندگی تو و نصرت
بفقره و مساکین بسیار کرد و احسان نسبت بایشان
بسیار نمود و با این ماهها مصاحبت نیکو کرد و چون
از آنها جدا شد و داع نیکو کرد و بعد از رفتن آنها پیر

۹۱
عزمتان تو نکرد و نیکو بنده بود این بنده پس حصی
فرماید که بر بد این بنده را بسوی بهشت و استقبالا
کنند او را ملائکه خدا بختها و کرامتها و او را بر شران
نور و اسبان نور سوار کنند و ببرند بسوی نعمتی که
هرگز زوال ندارد و خانه که فانی نمیشود و سرانی که
جوانانش پیر نمیشوند و شادی و خوشحالی آن زوال
ندارد و هرگز ایشان را غم نمیباشد و از عذاب اینگزیند
و شفقت حساب بر ایشان نیست و ایضا از آنحضرت منقولست
که ماه رجب ماه بزرگ خداست و ماهی مجرب و فضیلت
بان نمرسد و مثال با کافران در اینماه حرامست و رجب
ماه خداست و شعبان ماه مدنت کسیکه یک روز از
ماه رجب روزه بدارد موجب خوشنودی بزرگ خدا
گردد و غضب الهی از او دور گردد و در روزهای جهنم
بر وی بسنه گردد و بسند معتبر از حضرت امام موسی
ابن جعفر علیهما السلام منقولست که هر که یکروز از ماه رجب
روزه دارد آتش جهنم یکساله راه از او دور گردد و هر که
سه روز روزه دارد بهشت از برای او واجب گردد

و ایضا فرمود که رجب نام نهریست در بهشت از شیر
سفید تر و از عسل شیرین تر هر که یکروز از ماه رجب
روزه دارد البته از آن نهر بنام شامد و بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت
رسول صلی الله علیه و اله فرمود که ماه رجب ماه
استغفار است من استغفر الله به در این ماه طلب آمرزش
کند که خدا آمرزنده و مهربانست و زجر اصیب نمیکند
زیرا که رحمت خدا در این ماه بر امت بسیار ریخته
شود پس بسیار بگویند استغفر الله و استلله التوبة
و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هر که سه روز از ماه رجب روزه بدارد بهر روز ثواب
یکساله برای او بنویسند و هر که هفت روز از آن روزه
دارد هشت در بهشت بر روی او کسوده گردد و هر که
پانزده روز از آن روزه دارد خدا حساب او را آسان
کند و هر که جمیع ماه رجب را روزه بدارد خدا تعالی
خوشنودی خود را برای او بنویسد و از عذاب نکند
و این بابویه رحمه الله بسند معتبر از سالم روایت کرده است

که گفت رفتم بخدمت حضرت صادق علیه السلام در آن
ماه رجب که چند روزی از آن مانده بود چون نظر
مبارک آنحضرت بر من افتاد پرسید که ایاروزه گرفته
در این ماه گفتم نه والله ایفرزند رسول خدا فرمود که
انقدر ثواب از ثبوت شده است که قدر آنرا بغیر
از خدا کسی نمیداند بدو سنی که ماهیست که خدا آنرا
بر ماههای دیگر فضیلت داده است و حرمت آنرا
عظیم گردانیده است و برای روزه داشتن آن کرامی
داشتن را بر خود واجب گردانیده است پس گفتم
یا بن رسول الله اگر در باقی مانده اینماه روزه بدارم
آیا بعضی از ثواب روزه داران فایز گردم فرمود که
ای سالم هر که یک روز از این ماه روزه بدارد خدا او را
ایمن گرداند از شدت سکران مرگ و از هول مرگ
و از عذاب قبر و هر که دو روز از آخر این ماه روزه بدارد
ایمن گردد از ترس عظیم روز قیامت و از شدت هوا و هوای
آن روز و برات براری از آتش جهنم باو عطا کنند و
ایضا از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرد

که هر یک روز اول ماه رجب با از وسط آن با از آخر
 آن روزه بدارد گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده
 شود و هر یک شب اینماه اجناس خود بخواند و از آن
 انشجتم ازاد کند و قبول کند شفاعت او را در حق
 هفتاد مرد گناه کار و هر که در اینماه تصدقی از برای خدا
 بکند خداوند غفار در بهشت یعنی چند باو عطا
 فرماید که چشتی ندیده باشد و کوشی نشنیده باشد و بر
 خاطر کسی خطور نکرده باشد و ایضا بسند معتبر از حضرت
 صادق علیه السلام روایت کرده است که چون روز قیامت
 شود منادی ندا کند از میان عرش که بجا بندگان
 پس گروهی بر خیزند که نور و بهای ایشان جمیع مشیر
 روشن گردانند و نواج پادشاهی بر سر ایشان باشد که
 مکتل باشد آن نواج بمروارید و با قوت و با هر یک
 از ایشان هزار ملک بوده باشد از جانب راست و هزار
 ملک از جانب چپ و همه او را ندانند که کوا از اباد تو را
 کرامتهای حق تعالی ای بنده خدا پس خداوند
 و جزند کند ایشان را که ای بندگان و کبیران من بعث

و جلال خود سکند باد میکنم که شمار ازاد رما و اینکو
 سیاکر کرد انم و عطا های شمار ازاد کرد انم و عطا
 کنم شمار از بهشت غرقها که نه هر هاد در بر آنها جا
 باشد و همیشه در آن غرقها باشد و بنکومر پس
 مرد کارکنان برای من بی آنکه واجب کرد انم بر شمار
 داشتند از برای من در ماهی که حرم از اعظم کردند
 بودم و حق از واجب ساخته بودم اما آنکه من بندگان
 و کبیران مراد اخل بهشت کرد ایند پس حضرت فرمود
 که این همه ثوابها از برای کسی است که چیزی از ما
 مبارک رجب را روزه دارد اگر چه بکروز باشد
 از اول با از میان با آخرش و بسند معتبر از حضرت
 امام رضا علیه السلام روایت کرده است که هر که
 روز اول رجب را روزه دارد حق تعالی در روز
 قیامت از او خوشنود باشد و هر که دو روز از او
 روزه دارد خدای تعالی بغایت از او خوشنود و را
 کرده و او را خوشنود گرداند و هر که سه روز از آن
 روزه دارد خداوند کریم از او راضی شود و خصمان

بَيْنَ يَدَيْكَ وَفَقْرِي وَفَاقِي إِلَيْكَ وَأَرْحَمَ انْفِرَادِي وَخُشُوعِي
 وَاجْتِهَادِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَوَكُّلِي عَلَيْكَ اللَّهُمَّ يَا
 اسْتَفِخْ وَبِكَ اسْتَسْتَجِ وَبِمُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَاللَّهِ أَتَوَكَّلُ
 إِلَيْكَ اللَّهُمَّ سَهِّلْ لِي كُلَّ حَزُونَةٍ وَذَلِّ لِي كُلَّ صُعُوبَةٍ
 وَأَعْطِنِي مِنَ الْخَيْرِ أَكْثَرَ مِمَّا أَرْجُو وَعَافِنِي مِنَ الشَّرِّ وَاصْرِفْ
 عَنِّي السُّوءَ وَبِرَوَايَتِ دِيكَرِ صَدِّقٍ مَرْتَبَةٍ فِي سَجْدَةٍ بِكَلِمَةٍ
 يَا فَاضِلِي خَوَاتِمِ الطَّالِبِينَ اقْضِ حَاجَتِي بِطُفْئِكَ يَا خَفِيِّ
 الْأَلْطَافِ وَدِرِّ رَوَايَتِ مُعْتَبَرٍ فَرَادٍ شَدِيدَةٍ اسْتَكْفَى
 مَا دُرِّدَا وَدِ بَحْضَتِ عَرْضِ كَرَمِي سَيِّدِ وَأَقَايِ مِنْ
 أَيَّامِ ابْنِ عَارَادٍ فِي غَيْرِهَا رَجَبِ مَسْنُونِ خَوَانِدِ حَضَرِ
 فَرَمُودِ بِلِي دُرُوزِ عَرَفَةِ مَسْنُونِ خَوَانِدِ وَكَرْمُوفِ أَفَاقِدِ
 كَرُوزِ جَمْعَةٍ بِاشْدِ صَاحِبِشِ فَارِغِ نَمِي شُودِ مَكْرَانِكِ خَدَا
 اَوْرَامِي اَمْرُوزِ دُرُوزِ مَهْمَا كَرَامِشِ اَكْرَامِ الْبَيْضِ اَنْمَامِ
 رُوزِ بَدَارِ دُرُوزِ پَانِزْدِهِمِ ابْنِ عَارَادِ اَبْخَوَانِدِ
 بَخَوِيكَ ذِكْرِ كَرَمِ حَاجَتِشِ بَرَاوَرْدِهِ مِيشُودِ وَدُرُوزِ
 دِيكَرِ فَرَادِ شَدِيدَةٍ اسْتَكْفَى خَضَرِ فَرَمُودِ دُرُوزِ
 عَرَفَةِ وَهَرِ رُوزِ كَرَامِشِ اَبْخَوَانِدِ حَاجَتِشِ بَرَاوَرْدِهِ مِيشُودِ

مؤلف گوید که از این احادیث ظاهر میشود که در هر ماه
 که ایام البيض از این سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
 این علم را بجای آورد بمطلوب خود فایز میگردد و در روز
 که در روز عرفه و جمعه و سایر ایام متبرکه نیز این عمل را بدو
 روزه بجا آورد خوب باشد و اگر در غیر اشهر حرم که در
 الفعده و ذی الحجه و محرم و ماه رجب است این دعا را
 بخواند بجای مجرمه هذا الشهر الحرام بگوید بحرمه الشهر
 الحرام وهذا را این دعا بدو بهتر باشد در کتب
 فضایل و اعمال نصف آخر ماه رجب است شیخ طوسی
 و دیگران رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِمْ گفته اند که در روز هجدهم
 این ماه ابراهیم پسر رسول خدا صلی الله علیه و آله از دنیا
 رفت پس حزن و اندوه و لعن بر آنها که در این مصیبت
 شمانت کردند مناسبت خصوصاً عایشه علیها السلام
 و ابن عباس که یکی از محدثان شیعه است گفته است
 که حضرت فاطمه زهرا صلوات الله علیها در روز
 بیست یکم ماه رجب بعالم قدس ارتحال نمود اگر چه
 خلاف مشهور است اما لعن بر فاندان و ظالمان آن

جگر گوشه حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله
 که عمده آنها عمر بن الخطاب علیه اللعنه و العذاب است
 و زیارت این حضرت احتیاطا مناسبت بخوید که مذکور
 خواهد شد انشاء الله تعالی و شیخ مفید رحمه الله
 گفته است که در روز بیست و نهم این ماه معویه علیه
 اللعنه و العذاب میهنم و اصل شده است مستحبست
 که این روز را روزه دارند بشکرانه این نعمت و در بیست
 سیم این ماه خارجیان بخیر زهرالود بر زبان مبارک حضرت
 امام حسن مجتبی صلوات الله علیه زدند زیارت این حضرت
 و لغز و فتنان و ظالمان این حضرت مناسبت و در روز
 بیست چهارم این ماه فتح خیبر بردست معجز نمای اسد الله
 الغالب علی بن ابی طالب علیه السلام جاری شد و مرتب
 بهودی بردست این حضرت کشته شد گفته اند روزان
 روز بشکرانه این نعمت و زیارت این حضرت مستحبست
 شیخ علیه الرحمه ذکر کرده که شهادت امام موسی کاظم
 صلوات الله علیه در روز بیست و پنجم ماه رجب واقع
 شده است اما احادیث بسیار در فضیلت این روز و

ثواب روزه اش وارد شده است و روایتی نقل کرده اند
 از ابن بابویه و غیره که حضرت رسول صلی الله علیه و
 آله در روز بیست و پنجم رجب مبعوث شد بر سالت این
 مخالف مشهور و احادیث بسیار است که بعد از این
 مذکور خواهد شد اما در فضیلت روزه اش شکی نیست
 چنانچه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست
 که روزه اش کفاره دو بیست ساله کاهست و بسند
 بسیار معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام مرویست
 که هر که روز بیست و پنجم ماه رجب را روزه بدارد حق تعالی
 روزه آن روز را کفاره هفتاد ساله کاه کرداند و ایضا
 از این حضرت علیه السلام منقولست که هر که روز بیست و ششم
 ماه رجب را روزه بدارد حق تعالی روزه او را کفاره هشتاد
 ساله کناه کرداند و روز بیست و هفتم این ماه از جمله
 اعیان عظیم است و روز بیست که حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله در آن روز بر سالت بر امت مبعوث گردید و بر
 علیه السلام بر پیغمبر برای این حضرت نازل شد و شب
 نهم شب بسیار مبارکست و بسند های معتبر از حضرت

امام محمد بنی علیه السلام منقولست که در ماه رجب شب
 هست که بهتر است از برای مردم از این پنج آفتاب برانیش
 و آن شب بیست هفتم این ماه است و در صبح آن شب حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله بر سالت مبعوث شد و گفتم
 که عبادت کند این شب را مثل اجر شصت سال عبادت خدا
 با و عطا میفرماید پرسیدند که عمل این شب چیست فرمود
 که چون نماز خفتن را کردی بخواب و هر وقت از شب که
 بیدار شوی خواه پیش از نصف شب و خواه بعد از آن
 بر خیزد و دو وازده رکعت نماز بکن و بعد از هر دو رکعت
 سلام بگو و در هر رکعت بعد از حمد یکسوره از سوره ها
 کوچک بخوان و بعد از آن سوره یس را بخوان و چون
 از همه فارغ شوی چنانچه نشسته سوره حمد و معوذتین
 و توحید و حمد و قدر و آیه الکرسی هر یک را هفت مرتبه
 بخوان پس این دعا را بخوان الحمد لله الذی لم یخذلک و لکذا
 و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الدن
 و کثره تکیه اللهم انی استلک بمعافد عرک علی
 از کان عرشک و منتهی الرحمة من کتابک و باسمک

الاعظم الاعظم الاعظم و ذکرک الاعلى الاعلى
 الاعلى و بیکلماتک الثمات کلها ان تصلى علی
 محمد و آل محمد و ان تفعل فی ما انت اهل له پس هر جا
 که خواهی بطلب که هر چه بطلبی مستجاب میگردد مگر آنکه
 حرامی بطلبی یا قطع رحمی یا هلاک جمعی از مؤمنان را طلب
 کنی و روز شرار و زه بدار که از برای تو حساب میشود
 بروزه یک سال و بستند معتبر دیگر از حضرت موسی بن
 جعفر علیهما السلام منقولست که در شب بیست هفتم رجب
 هر وقت شب که باشد دو وازده رکعت نماز بجا آورد
 هر رکعت بعد از سوره حمد چهار مرتبه معوذتین و توحید
 بخوان و چون از دو وازده رکعت فارغ شوی در همان
 مکان چهار مرتبه بگو لا اله الا الله و الله اکبر و الحمد
 لله و سبحان الله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی الاعظم
 پس هر حاجت که خواهی بطلب مؤلف گوید که بهر یک از این
 دو روایت که عمل کند خوبست و اگر هر دو را بکند بهتر
 و اگر نماز شب نصف رجب را که بسند صحیح مذکور شد
 در این شب بجا آورد خوبست و در آن روایت وارد شده است

که در این شب نبرجا آورد و شیخ طوسی علیه الرحمۃ گفت
 که غسل در این شب مستحب است و زیارت حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله
 علیه در این شب مناسب است و این دعا نیز وارد شده است
 که در این شب بخوانند اللهم انی اسئلك بالجل الاعظم
 فی هذه الليلة من الشهر المعظم والمرسل المکرم ان تصلي
 علی محمد وآله وان تغفر لنا ما انت بهمنا اعلم یا من یعلم
 ولا یعلم اللهم بارک لنا فی لیلتنا هذه الی شرف الرسالة
 فضلها و بکرامتک اجللها وبالجل الشریف اجللها
 اللهم فاننا نسئلك بالمبعث الشریف والسید اللطیف
 والعنصر العقیف ان تصلي علی محمد وآله وان تجعل اعمالنا
 فی هذه الليلة و فی سایر الیالی مقبولة وذنوبنا
 مغفورة وحسناتنا مشکورة وسبائنا مستورة وقلوبنا
 بحسن القول مسرورة وازفاننا من لدنک بالیسر مددرة
 اللهم انک تری ولا تری وانت بالمنظر الاعلی وان الیک
 الرجعی والمنتهی وان لک الممات والمخیا وان لک الاخرة
 والاولی اللهم انا نعوذ بک ان ندل ونخزي وان تلحق

ما عنه تنف اللهم انا نسئلك الجنة برحمتک وسعیدة
 بک من النار فا عذنا منها بعد ربک ونسئلك من
 اجور العین فارزقنا بعزیزک واجعل اوسع ارزاقنا
 عندک برسینا واحسن اعمالنا عند اقرب اهلنا
 واطل فی طاعتک وما بقرب الیک ویحط عندک و
 برلف کدیک اعلم انما واحسن فی جمیع احوالنا وامورنا
 معرفتنا ولانک لنا الی احد من خلقک قیمن علینا و
 تفضل علینا بجمیع حوائجنا للدنیا والاخرة وابدیا باننا
 وابناءنا وجمیع اخواننا المؤمنین فی جمیع مایس لناک
 لانفسنا با ارحم الراحمین اللهم انا نسئلك باسمک العظیم
 وملکک القدیم ان تصلي علی محمد وآل محمد وان
 تغفر لنا الذنب العظیم انه لا یغفر الذنب العظیم الا العظیم
 اللهم وهذا رجب المکرم الذی اکرمتنا به اول
 شهر الحرم اکرمتنا به من یز الامم فلك الحمد اذا
 ابجود والکرم فاسئلك به وباسمک الاعظم الاعظم
 الاعظم الاجل الاکرم الذی خلقتک فاستقر فی
 ظلمک فلا یخرج منک الی غیرک ان تصلي علی محمد واهل

بَيْنَهُ الظَّاهِرِينَ وَأَنْ تَجْعَلَنَا مِنَ الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ
 وَالْأَمَلِينَ فِيهِ لِشِفَاعَتِكَ اللَّهُمَّ اهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ
 وَاجْعَلْ مَقِيلَنَا عِنْدَكَ جَزْءَ مَقِيلٍ فِي ظِلِّ ظَلِيلٍ وَمُلْكٍ
 جَزْءِ مُلْكٍ فَإِنَّكَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ اللَّهُمَّ أَقْلِبْنَا مُفْلِحِينَ
 مُبْحِينَ غَيْرَ مَغْضُوبٍ عَلَيْنَا وَلَا ضَالِّينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزِّكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَبِوَجْهِ
 رَحْمَتِكَ السَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ آيَةٍ وَالْغَنِيَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَ
 الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةَ مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ دَعَاكَ الدَّاعُونَ وَ
 دَعْوَتَكَ وَسُئْلَكَ السَّائِلُونَ وَسُئْلُكَ وَطَلَبُكَ وَالطَّالِبُونَ وَطَلَبُكَ
 الْمُتَمَنِّينَ وَالرَّغْبَةَ وَالِدُّعَاءُ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ
 الْقَبْرَ فِي قَلْبِي وَالتَّوْرَةَ فِي بَصَرِي وَالنَّصِيحَةَ فِي صَدْرِي وَ
 ذِكْرَكَ فِي لَيْلٍ وَالنَّهَارِ عَلَى لِسَانِي وَرِزْقًا وَاسِعًا غَيْرَ
 مَمْنُونٍ وَلَا يَحْطُورُ فَإِنَّ رِزْقِي وَبَارِكْ لِي فِيهِ مَا رَزَقْتَنِي وَاجْعَلْ
 غِنَايَ فِي نَفْسِي وَرَغْبَتِي فِيهِمَا عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ پس سجده رو بکوا الحمد لله الذي هدانا لهذا لم كنا
 لِنَعْلَمَ بِوَلَايَتِهِ وَوَقَفْنَا لِطَاعَتِهِ پس بگو شکر شکر

صدرت پس سر از سجده بردارد و بگو اللهم اني
 قَصِدْتُكَ بِحَاجَتِي وَاعْتَمَدْتُ عَلَيْكَ بِمَسْئَلَتِي وَتَوَجَّهْتُ
 إِلَيْكَ بِإِيْمَتِي وَسَادَتِي اللَّهُمَّ أَنْفَعْنَا بِجُودِكَ وَأَوْزِدْنَا
 مَوَدَّتِكَ وَأَرْزُقْنَا مَرَاتِفَتَهُمْ وَأَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ فِي رُحْمَتِكَ
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ودر روز بیست هفتم غسل
 سنت است وروزه اش فضیلت بسیار دارد و بسند
 معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
 روزه اش برابر است با روزه هفتاد سال و بروایت
 دیگر شصت سال و ایضا منقولست که حسن ابن راشد
 از حضرت صادق علیه السلام سوال کرد که آیا غیر
 عیدهای مشهور عیدنی هست حضرت فرمود بلی
 شریفتر و فاضلتر از همه روز بیست که حضرت رسالت
 صلی الله علیه و آله بر سالت مبعوث گردیده است
 و آن روز بیست هفتم ماه رجبت باید که روزه بدانی
 و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستی و زیارت
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله و حضرت امیر
 المؤمنین صلوات الله علیه و آله در این روز منقولست و

نماز این روز بطرق مختلفه وارد شده است و اکثر گفته اند
 که پیش از زوال باید کرد و از اکثر احادیث ظاهر میشود
 که در هر وقت روز که بکنند خوبست و بسند معتبر از دنیا
 ابن الصلت منقولست که چون حضرت امام محمد تقی صلوات
 الله علیه ببغداد تشریف آوردند در روز نصف رجب
 و روز بیست هفتم روزه داشتند و جمیع ملازمان و
 اصحاب خود را امر فرمودند که ایند و روز را روزه بدارند
 و در هر یک دو اذنه رکعت نماز بکنند یعنی هر دو رکعت
 بیک سلام و هر رکعت را بحمد و هر سوره که خواهند بکنند
 و چون از هر فارغ شوند سوره حمد و توحید و معوذتین
 هر یک را چهار مرتبه بخوانند پس چهار مرتبه بگویند لا اله
 الا الله و الله اکبر و سبحان الله و الحمد لله و لا حول
 و لا قوة الا بالله العلی العظیم پس چهار مرتبه بگویند الله
 الله ربی لا اشرک به شیئا پس چهار مرتبه بگویند لا
 اشرک برقی احد و بسند دیگر معتبر از حضرت صاحب
 الامر صلوات الله علیه منقولست که در این روز دو اذنه
 رکعت نماز بجای آوردی و در هر رکعت بعد از حمد سوره

که بیشتر شود بخوانی و بعد از هر دو رکعت سلام بکنی
 و این دعا بخوانی الحمد لله الذی لم یخذلک و لم یتخذ له
 شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الذل و کبر بکبراً
 باعدتک فی مدتی باصلاحی فی شدتی باولیتی فی نعمتی
 باغیابی فی رغبتی بانجاحتی فی حاجتی باحافظتی فی غیبتی
 باکالیتی فی وحدتک با انبئی فی وحشتک انت السائر عورتی
 فلک الحمد و انت المقبل عشرتک فلک الحمد و انت المنعصر عشرتک
 فلک الحمد صل علی محمد و آل محمد و اسیر عورتی و امین
 و عتی و اقل عشرتک و اصبح عن جرمی و تجاوز عن بیئانی
 فی اصحاب الجنة و عدا الصدق الذی کانوا بوعدون
 و چون از نماز و دعا فارغ شوی سوره حمد و توحید و معوذتین
 و حمد و قدر و آیه الکرسی هر یک را هفت مرتبه بخوان پس هفت
 مرتبه بگوئی لا اله الا الله و الله اکبر و سبحان الله و
 الحمد لله و لا حول و لا قوة الا بالله پس هفت مرتبه بگوئی
 الله الله ربی لا اشرک به شیئا پس آنچه خواهی از خدا بطلب
 و بسند معتبر دیگر از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام
 منقولست که سنتست این دعا را در روز بیست بخوانند

بِأَمْرِ رَبِّ الْعَفْوِ وَالْجَاوِزِ وَصَمِّ نَفْسِي بِالْعَفْوِ وَالْجَاوِزِ
مَنْ عَفَى وَتَجَاوَزَ عَنِّي وَتَجَاوَزَ بِكَرَمِ اللَّهِ قَدْ
أَكْدَى الطَّلَبَ وَأَعْيَتِ الْحِيلَةَ وَالْمَذْهَبَ وَدَرَّتِ
الْأُمَالُ وَأَنْفَطَعَ الرَّجَاءُ الْإِيْنُكَ وَحَدِّكَ لَا شَيْءَ لَكَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَجِدُ سَبِيلَ الْمَطَالِبِ إِلَيْكَ مُسْرَعَةً وَمَنَاهِلَ
الرَّجَاءِ لَدَيْكَ مُسْرَعَةً وَأَبْوَابَ الدُّعَاءِ لِمَزْدِكَ مُفْتَحَةً
وَالْإِسْتِعَانَةَ لِمَزِيدِ اسْتِعَانِ بِكَ مُبَاحَةً وَأَعْلَمُ أَنَّكَ لَدَائِمًا
بِمَوْضِعِ إِبَابَةٍ وَلِلضَّارِخِ إِلَيْكَ بِمَرَصِدِ غَاثَةٍ وَأَنَّ فِي
اللَّهْفِ إِلَى جُودِكَ وَالضَّمَانِ بَعْدَ نَيْكَ عَوْضًا مِنْ مَنَعِ
الْبَاخِلِينَ وَمَنْدُوحَةً عَمَّا فِي أَيْدِي السُّتَاثِرِينَ وَأَنَّكَ
لَا تَجْجِبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ تَجْجِبَهُمُ الْأَعْمَالُ دُونَكَ وَقَدْ
عَلِمْتُ أَنَّ أَفْضَلَ زَادِ الرَّاحِلِ إِلَيْكَ عَزْمُ إِرَادَةٍ وَقَدْ نَاجَا
بِعَزْمِ الْإِرَادَةِ قَلْبِي فَاسْتَلْكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَا
رَاجٍ بَلَّغْتَهُ أَمَلَهُ أَوْضَارِخُ إِلَيْكَ أَغْنَتْ صَرْخَهُ أَوْ
مَلْهُوْفُ مَكْرُوبٍ فَرَجَّتْ عَنْ قَلْبِهِ أَوْ مُذْنِبٌ خَاطِئٌ غَفَرَتْ
لَهُ أَوْ مُعَافٍ أَتَمَّتْ نِعْمَتُكَ عَلَيْهِ أَوْ فَقِيرٌ أَمْدَيْتَ غِنَا
إِلَيْهِ وَلِلَّيْلِ الدَّعْوَةُ عَلَيْكَ حَوْزُ عِنْدِكَ مَنَزَلَةُ الْأَصْلَانَةِ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَقَضَيْتَ حَوَائِجِي حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَهَذَا رَجَبُ الْمُرْجَبِ الْكَرِيمِ الَّذِي أَكْرَمَنِي بِهِ أَوَّلُ
أَشْهُرِ الْحَرَمِ وَأَكْرَمَنِي بِهِ مِنْ بَيْنِ الْأُمَمِ بِإِذَا الْجُودِ
الْكَرِيمِ فَاسْتَلْكَ بِهِ وَاسْتَمِكَ الْأَعْظَمُ الْأَعْظَمُ الْإِيْنُكَ
الْأَجَلُ الْأَكْرَمُ الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّتْ فِي ظِلِّكَ
فَلَا تَخْجُجْ مِنْكَ إِلَيَّ غَيْرَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ
الطَّاهِرِينَ وَتَجْعَلَنِي مِنَ الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَالْإِيْنِ
فِيهِ لِشِفَاعَتِكَ اللَّهُمَّ وَاهِدْنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ
وَأَجْعَلْ مَقِيلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ فِي ظِلِّ ظِلِّكَ فَإِنَّكَ
حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَالسَّلَامُ عَلَى عِبَادِهِ الْمُصْطَفِينَ وَ
صَلِّ عَلَى أَوْلَادِهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا
الَّذِي فَضَلْتَهُ وَبَيَّكَ رَأْسَ مَنَاسِكَ جَلَّتَ بِهِ وَبِالْمَنْزِلِ الْعَظِيمِ
مِنْكَ أَنْزَلْتَهُ وَصَلِّ عَلَى مَنْزِلِهِ إِلَى عِبَادِكَ أَرْسَلْتَهُ
وَبِالْحِلِّ الْكَرِيمِ أَحْلَلْتَهُ اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَواتُكَ
تَكُونُ لَكَ شُكْرًا وَلَنَا ذِكْرًا وَأَجْعَلْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا سُرًّا
وَأَخِيرًا لَنَا بِالسَّعَادَةِ إِلَى مُنْتَهَى أَجَالِنَا وَقَدْ قَبِلْتَ الْيَسِيرَ
مِنْ أَعْمَالِنَا وَبَلَّغْنَا بِرَحْمَتِكَ أَفْضَلَ مَا لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

مُدْبِرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَبِسْمِ اللَّهِ
 از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که
 روز بیست و هشتم ماه رجب را روزه بدارد کفاره نمود
 سال گناه او گردد و هر که روز بیست و نهم را روزه دار
 کفاره صد سال گناه او باشد و هر که روز سی و
 این ماه را روزه بدارد حق تعالی گناهان گذشته او را
 او را بپایمزد و در روز آخر نماز سلمان ستمست بخواند
 در اول مذکور شد و اگر احتمال نقصان او باشد در
 روز بیست و نهم نیز احتیاطا بکند و در رکعت دعوات
 از برای هر شب این ماه نماز مخصوصی ذکر کرده اند چون
 سند معتبری بنظر نرسیده نخواستم ایراد نمایم و
 چون بسیار مشهور است ایرادی نمایم بر سبیل اجتناب
 و اگر کسی بقصد آنکه مطلق صلوة خوبست بکند بدست
 سی رکعت در هر رکعت بعد از حمد سه مرتبه حمد
 و سه مرتبه توحید ده رکعت با حمد و مجد ده رکعت
 با حمد و پنج مرتبه سوره اذ جاء نصر الله در هر رکعت
 صد رکعت در هر روز رکعت در اول بعد از حمد

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و در دوم بعد از حمد قل اعوذ برب
 الناس شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست
 پنج مرتبه توحید دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد
 هفت مرتبه اینه الکربی چهار رکعت در هر رکعت
 بعد از حمد توحید و معوذتین هر یک سه مرتبه و بعد
 از نماز ده مرتبه صلوات و ده مرتبه تسبیحات اربع
 بیست رکعت در هر رکعت یک حمد و هر یک از چهار قل
 سه مرتبه دو رکعت مجد و پنج نوبت الحمد التکاثیر
 دو از ده رکعت بعد از مغرب با حمد و سه مرتبه
 توحید دو از ده رکعت با حمد و دو از ده مرتبه اینه
 الکربی دو رکعت با حمد و اینه امن الرسول
 ده مرتبه ده رکعت در هر رکعت اول بعد از
 حمد سوره العاديات و در دوم سوره الحمد التکاثیر
 سی رکعت در هر رکعت بعد از حمد سوره حمد
 و اینه قل انما انا بشر مثلكم یوحى انا اخر سوره
 سی رکعت با حمد و ده مرتبه سوره توحید
 در هر رکعت دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد

سوره توحید و معوذتین هر يك ده مرتبه
 چهار ركعت در هر ركعت بعد از حمد پانزده مرتبه ^{حمد}
 و آية الكرسي دو ركعت در هر ركعت سون
 حمد و پنج مرتبه سون قدر شش ركعت در هر ركعت
 بعد از حمد ده مرتبه انا اعطيناك الكوثر و ده مرتبه
 توحید هشت ركعت در هر ركعت يك مرتبه سون
 حمد و هفت مرتبه حمد و بعد از فارغ شدن ده مرتبه
 صلوات بر محمد و آل محمد و ده مرتبه استغفار
 دو ركعت در هر ركعت بعد از حمد پنج مرتبه سوره الضحی
 چهل ركعت در هر ركعت بعد از حمد ایه امن
 الرسول و سوره توحید يك مرتبه بیست ركعت
 در میان نماز شام و خفتن و در هر ركعت بعد از حمد
 ایه امن الرسول و سوره توحید يك مرتبه دوازده
 ركعت در هر ركعت بعد از حمد چهل مرتبه توحید
 دوازده ركعت در هر ركعت بعد
 از حمد ده مرتبه سوره اعلی و ده مرتبه انا انزلناه و بعد
 از اتمام كردن ركعات صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد

و صد مرتبه استغفار ده ركعت در هر ركعت بعد
 از حمد ده مرتبه توحید و در هر يك از این نمازها ثوابها
 بسیار مذکور است و بنا بر عدم اعتماد بر سندی که
 نکردم و جمیع نوافل که مذکور شد هر يك دو ركعت يك سلام
 و بعضی که طویلی دارد و میان نماز شام و خفتن واقع شده
 و باید بعد از داخل شدن وقت خفتن واقع شود که درش
 خالی از اشکال نیست لهذا نماز مشهور شب و غایت این
 رساله ایراد ننمودم با آنکه از طریق عامه نقل شده و معتبر
 نیست در بیان فضایل و اعمال
 ماه مبارک شعبان و ایام و لیالی آنست و در آن نهمین
 فصل است در بیان فضیلت این ماه است و ثواب
 روزه اش بدانکه فضل ماه شعبان زیاده از ماه رجب است
 و منسوبست بحضرت سید انبیاء صلی الله علیه و آله چنانکه
 از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که چون
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله ماه شعبان را مشاهده
 می نمود امر می فرمودند اکتند و اکتند و اکتند در میان
 مردم که ای اهل مدینه من رسول از جانب رسول خداست

شما و میفرماید که شعبان ماه منست خدا رحمت کند
 که زاکه باری کند مرا بر ماه من پس حضرت امیر المؤمنین
 صلوات الله علیه فرمود که از روزی که ندای منادی
 آنحضرت ترا شنیدم روزه شعبان را ترک نکردم و تا زنده ام
 ترک نخواهم کرد انشاء الله تعالی و فرمود که روزه ماه
 شعبان و ماه رمضان توبه ایست از جانب خدا تعالی
 برای جمیع گناهان و ایضا منقولست از امام سیده که حضرت
 رسول صلی الله علیه و اله هیچ ماه را تمام روزه نمیداشت
 مگر ماه شعبان که آنرا وصل میکرد بمهر ماه رمضان و ایضا
 منقولست که از آنحضرت سؤال کردند که کدام روزه از
 روزهای سنت افضل است فرمود که روزه شعبان
 برای تعظیم ماه رمضان و از حضرت امام محمد باقر علیه
 السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و اله
 ماه شعبان را روزه میداشت و وصل میکرد بمهر ماه رمضان
 و میفرمود که هر دو ماه خداست و روزه هر دو کفاره
 گناهان گذشته و آینده است و ایضا از حضرت باقر
 علیه السلام منقولست که هر که ماه شعبان را روزه دارد

او را پاک کرده اند از هر لغزشی و از قتمهای معصیت و
 قتمهای در وقت غضب و از حضرت رسالت پناه صلی
 الله علیه و اله منقولست که ماه شعبان ماهیست شریف
 و آن ماه منست و حاملان عرش الهی از اعظم مینمایند
 و حق و حرمت آنرا پیشناسند و آن ماهیست که زیاده
 میشود در آن روزهای بندگان از برای ماه رمضان
 و زیادت کنند در آن بهشتیها را و آنرا شعبان نام کرده
 برای آنکه متشعب و بسیار میگردد در آن روزهای
 مؤمنان و حسنه در آن ماه مضاعف میگردد هفتاد
 برابر و گاه در آن پست میگردد و او را زیاده میشود و اعمال
 خیر در آن مقبول میگردد و خداوند جبار نظر میکند
 بسوی روزه داران و عبادت کنندگان اینماه پیر میآید
 میکند بایشان با حاملان عرش پس در فضیلت روزه
 هر روز اینماه انقدر فرمود که ذکرش موجب تطویل کلام
 و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست
 که روزه شعبان ذخیره بنده است از برای روز قیامت
 و هر بنده که در شعبان روزه بسیار بگیرد البته حصه

امر معیشت او را با صلاح آورد و کفایت کند شش
 او را و کمتر ثوابی که بروزه دارد روزی از شعبان میدهند
 است که بهشت از برای او واجب گردد و بستندهای
 معتبر از آن حضرت منقولست که حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله فرمود که شعبان ماه منست و در رمضان
 منست و در رمضان ماه خداست پس هر که یک روز از ما
 من روزی بدارد من شفیع او باشم در قیامت و هر که دو
 روز از ماه من روزی بدارد گناهان گذشته او آمرزیده
 گردد و هر که سه روز از ماه من روزی بدارد او را ندا
 کنند که عمل را از سر بگیر یعنی هیچ گناه نداری و بستند
 از امام رضا علیه السلام منقولست که هر که یک روز از
 شعبان را از برای خدا روزی بدارد داخل بهشت شود
 و هر که یک روز از شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند
 در قیامت در زمره حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 محشور شود و گرامی داشتن خدا او را واجب کرد و هر که
 در شعبان تصدق بکند اگر چه بنصف دانه خرما باشد
 خدا بدن او را بر آتش جهنم حرام گرداند و هر که سه روز از

آخر ماه شعبان را روزی بدارد و وصل نماید بماء رمضان
 خدا ثواب روزی دو ماه متصل برای او بنویسد و این
 بابویه روایت کرده است که از اسامیه پرسیدند که
 کدام ماه را حضرت رسول صلی الله علیه و آله زیاده از
 ماههای دیگر روزی می گرفت گفت ماه شعبان را و میفرمود
 که مردم غافلند و آن ماهیست که در آن ماه عملهاست
 خدا بالا میرود و دوست میدارم که عمل من بالا رود
 وقتی که روزی باشم و ایضا روایت کرده است که از آن حضرت
 پرسیدند از روزی که واجب فرمود که چرا غافلید از روزی
 شعبان یعنی از آن افضلست و ایضا روایت کرده است
 بستند معتبر از حضرت خیر البشر که فرمود شعبان ماه
 منست هر که از ماه من یک روز روزی بدارد بهشت او را
 واجب شود و هر که دو روز روزی بدارد در قیامت از
 رفیقان پیغمبران و صدیقان باشد و هر که تمام ماه را
 روزی بدارد و پیوند کند بماء رمضان توبه او باشد
 از هر گناه کوچک و بزرگ هر چند داخل خون حرام شده باشد
 که او را نفع میدهد و بستند صحیح از حضرت صادق علیه السلام

روایت کرده است که هر که سه روز از ماه شعبان را روز
 دارد بهشت او را واجب گردد و رسول خدا شفیع او
 باشد و قیامت و ایضا بسند معتبر از حضرت صادق
 علیه السلام روایت کرده که چون ماه شعبان داخل
 میشد حضرت امام زین العابدین علیه السلام اصحاب
 خود را جمع مینمود و میفرمود که ای گروه اصحاب من میدانی
 که این چه ماه است این ماه شعبان است و حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله میفرمود شعبان ماه منست پس روز
 بدارید در این ماه از برای محبت پیغمبر خود و از برای تقرب
 بسوی پروردگار خود بخوانند او ندی که جان علی بن
 الحسین بدست او ست سو کند بخورم که شنیدم از پدر
 حسین بن علی که گفت شنیدم از حضرت امیر المؤمنین
 علیه السلام که هر که روز دارد شعبان را از برای محبت
 خدا و از برای تقرب بخدا و خدا او را دوست دارد و نزد
 خداوند بگرامت خود در روز قیامت و بهشت را از برای
 او واجب گرداند و ایضا از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله

فرمود که شعبان ماه منست و ماه رمضان ماه خدا
 پس هر که ماه را روزه بدارد من شفاعت کنم او را در روز
 قیامت و هر که روزه بدارد ماه خدا را حقیقا مؤمن او
 گردد در وحشت قبر و او را آتشها نگیرد و از قبر بیرون
 آید در روز قیامت با روی سفید نورانی و نامه عمل
 او را بدست راست او دهند و نامه نخلد بودن در هشت
 رابدست چپ او دهند تا آنکه او را نزد عرش الهی حاضر
 سازند پس حقیقا او را انداخته که ای بنده من او کوبید
 لبیک ای خداوند من پس خدا فرماید که روزه داشتی
 از برای من کوبید بلی ای آقای من پس خدا او را جلیل ندا
 کند ملئکه را که بگریزد دست بنده مرا و بیزد بترتیب
 من پس بیاورند او را بنزد من من با او بگویم که ماه مرا روز
 داشتی او کوبید بلی من بگویم با او که من امروز شفاعت تو
 میکنم پس حقیقا فرماید که من حقوق خود را به بنده خود
 بخشیدم اما حقوق خلق من هر که از او عفو کند من انقدر
 عوض بدهم که او را عفو بشود پس من دست او را بگیرم و بیاور
 بزد صراط پس بنم که صراط لغزنده است و میلرزد و پایه

گناه کاران بران بند نمیشود پس دست او را ملکی که
 موکلست بر صراط گوید کیست این مرد گویم که این فلان
 کس است از امت من که در دنیا ماه را روزه گرفته است
 بابت شفاعت من و ماه خدا را روزه داشته است از برای
 وعده خدا پس او را از صراط بگذرانم بعفو خدا تا آنکه او را
 بدر بهشت برسانم پس رضوان گوید که امروز روزیست
 که درو برای امت تو میکشایم و او را داخل بهشت کنم پس
 حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که روزه بدارید
 ماه حضرت رسالت را تا او شفیع شما گردد در قیامت و روز
 بدارید ماه خدا را تا بیا شما بدارد از شراب سکر همه هشت
 در بیان اعمال هر روز ماه شعبان است پسند
 معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که
 هر روز هفتاد مرتبه در ماه شعبان استغفار کند
 گناهانش آمرزیده شود اگر چه بعد دستارهای ایمان
 باشد و در کتاب حسین بن سعید از حضرت صادق
 منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود
 که شعبان ماه منست پس در این ماه بسیار صلوات بفرستید

بر من و بر آل من و شعبان را ماه شفاعت مینگویند زیرا
 که پیغمبر شما شفاعت میکند کسیرا که در این ماه صلوات
 بر او و بر آل او بفرستند و از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که بهترین دعاها در ماه شعبان استغفار است
 و هر که در هر روز ماه شعبان استغفار کند هفتاد مرتبه
 چنان باشد که در ماه های دیگر هفتاد هزار مرتبه استغفار
 کرده باشد مردی پرسید که چگونه بگویم فرمود بگو
 اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ و پسند معتبر از حضرت
 امام رضا علیه السلام منقولست که هر که در هر روز ماه
 شعبان هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ
 بنویسد خفغالی برای او بران پیرای از آتش جهنم و
 بگذراند او را از صراط و داخل بهشت گرداند و پسند
 معتبر منقولست که هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد
 مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ
 الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَآتُوبُ إِلَيْهِ حَقِيقًا رُوح او را در افق
 مبین جای دهد و آن فضای وسیعست در پیش عرش
 و در آن نهرها جاری است و قدحها در کنار آن نهرها هست

بعد ستارهای آسمان و در بعضی از روایات الحی القیوم
 پیش از الرحمن الرحیم است و هر دو خوبست و بسند معتبر
 منقولست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در
 هر روز ماه شعبان در وقت زوال و در شب نیمه آن
 صلوات را میخواند اللهم صل علی محمد و آل محمد شجرة النبوة
 و موضع الرسالة و مختلف الملائكة و معدن العلم و أهل
 بیت الوحي اللهم صل علی محمد و آل محمد الفلك الجاریة
 فی البحر الغامرة یا من من ركبها و غرق من تركها المنقذ
 لهم مارق و المناخر عنهم زامق و لازم لهم لاجئ اللهم صل
 علی محمد و آل محمد الكهف الحزين و غیاب المصطفى الشکیز
 و ملجأ الهاربین و منجی الخائفین و عصمة المعصمین اللهم
 صل علی محمد و آل محمد صلوة کثیرة طيبة تكون لهم رضا و
 یحی محمد و آل محمد آداء و قضاء بحول منک و قوۃ یارب
 العالمین اللهم صل علی محمد و آل محمد الطین الابرار الابرار
 الذین اوجب لهم حقوقهم و فرغت طاعتهم و ولا بهم اللهم
 صل علی محمد و آل محمد و اعز قلبي بطاعتک و لا تخزني
 بمعصیتک و ادرقنی مواسات من قرت علیک من رزقک

بما وسعت علی من فضیلتک و نشر علی مرعدک و احببت
 تحت ظلتک و هذا شهر نبتک سید رسالتک صلواتک
 علیه و آله شعبان الذی حففته منک بالرحمة و الرضا
 الذی کان رسول الله صلی الله علیه و آله یداب فی حیامیه و
 قیامیه فی لیلایه و آیامیه بخوفاک فی اکرامیه و اعظامیه
 الی محل حیامیه اللهم فاعنا علی الاستینان بسنته فیه
 و نبیل الشفاعه کدیر اللهم فاجعله لی شفعا مشفعا و
 طریقا الیک مهیعا واجعلنی له متبعا حتی الکاف یوم القيمة
 عن راضیا و عن ذنوب غاضیا فدا و جبت لی منک الرحمة
 و الرضا و انزلنی دار الفری و محل الاخیار و سید بن
 طاوس رحمه الله علیه بسند معتبر از ابن خالویه روایت کرده
 که این مناجات حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و امامان
 از فرزندان اوست علیهم السلام که در ماه شعبان میخوانند
 اللهم صل علی محمد و آل محمد و اسمع دعائی اذا دعوتک و اسمع
 ندائی اذا نادیتک و اقبل علی اناجینک فقد مررت الیک
 و وفقت بیزیدک مسکینا لک منصرفا الیک و ایاها
 لک نوابی و تعلم ما فی نفسی و تجبر حاجتی و تعرف ضمیری

وَلَا يَخْفَى عَلَيْكَ أَمْرٌ مُنْقَلَبٌ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُبَدِيَ
 بِهِ مِنْ مَطْعَى وَأَنْفُوهُ بِمِنْ طَلِبَتِي وَأَرْجُوهُ لِعَاقِبَتِي وَقَدْ
 جَرَتْ مَقَادِيرُكَ عَلَيَّ بِأَسِيدِي فِيمَا يَكُونُ مِنِّي إِلَى الْآخِرِ
 عُمُرِي مِنْ سَهْرِي وَعَلَانِيَتِي وَسَيْدِكَ لَا يَسِيدُ غَيْرُكَ زِيَادَتِي
 وَتَقْصِي وَتَقْصِي وَخَيْرِي إِلَهِي أَنْ حَرَمْتَنِي مِنْ ذَلِكَ الَّذِي يَرُدُّ قِيَمَتِي
 وَإِنْ خَذَلْتَنِي مِنْ ذَلِكَ الَّذِي يُصْرِبُنِي إِلَهِي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَضَبِكَ
 وَحُلُولِ سَخَطِكَ إِلَهِي إِنْ كُنْتُ غَيْرَ مُسْتَاهِلٍ لِرَحْمَتِكَ فَاتَّ
 أَهْلُ أَنْ تَجُودَ عَلَيَّ بِفَضْلِ سَعْيِكَ إِلَهِي كَأَنِّي بِنَفْسِي وَاقِفَةٌ
 بِبَرِيدِكَ فَقَدْ أَظْلَمْتُهَا حَسُنَ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ فَقُلْتُ مَا أَنْتَ
 أَهْلُهُ وَتَعَمَّدْتَنِي بِعَفْوِكَ إِلَهِي إِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ
 بِذَلِكَ وَإِنْ كَانَ قَدْ دَنَى أَجَلِي وَلَمْ يَدْنِ مِنِّي عَلَيْكَ فَقَدْ جَعَلْتُ
 الْأَقْرَابَ بِالذَّنْبِ إِلَيْكَ وَسَيْلَتِي إِلَهِي قَدْ جَرْتُ عَلَى نَفْسِي فِي
 النَّظَرِ لَهَا فَلَهَا الْوَيْلُ إِنْ كُنْتُ تَغْفِرُهَا إِلَهِي لَمْ يَزَلْ بَرَكٌ عَلَى أَيَّامِ
 حَيَاتِي فَلَا تَقْطَعْ بَرَكَتِي عَنِّي فِي مَمَاتِي إِلَهِي كَيْفَ أَبْسُ مِنْ
 حُسْنِ نَظَرِي بَعْدَ مَمَاتِي وَأَنْتَ كَمَا تَوَلَّيْتَنِي إِلَى الْجَمِيلِ فِي
 حَيَاتِي إِلَهِي تَوَلَّ مِنْ أَمْرِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَعُدْ بِفَضْلِكَ عَلَيَّ
 مُذْنِبٍ قَدْ عَمِرَ جَهْلُهُ إِلَهِي فَدَسَّرْتَ عَلَيَّ دُنُوبِي فِي الدُّنْيَا

وَأَنَا آخِوَجُ إِلَى سِتْرِهَا عَلَى مَنِّكَ فِي الْآخِرِ إِلَهِي قَدْ أَحْسَنْتَ
 إِلَيَّ إِذْ كُنْتُ تَطْهَرُهَا لِأَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ فَلَا تَقْصُرْ
 الْفَيْتَةَ عَلَى رُؤْسِ الْأَشْهَادِ إِلَهِي جُودُكَ بَسَطَ أَمَلِي وَعَفْوُكَ
 أَفْضَلَ مِنْ عَمَلِي فَتَرَنِي بِلِقَائِكَ يَوْمَ تَقْضِي فِيهِ بَرَّ عِبَادِكَ
 إِلَهِي اعْنِذْ أَرْمِي إِلَيْكَ اعْنِذْ أَرْمِي لَمْ يَسْتَعِنْ عَنِ قَبُولِ
 عُذْرِي فَاقْبَلْ عُذْرِي يَا كَرِيمُ يَا أَكْرَمُ مِنْ اعْنِذْ وَإِلَيْهِ
 السَّاسِثُونَ إِلَهِي لَا تَزِدْ حَاجَتِي وَلَا تَحْبِطْ طَمَعِي وَلَا تَقْطَعْ أَمَلِي
 وَجَائِي وَأَمَلِي إِلَهِي لَوْ أَرَدْتَ هَوَانِي لَمْ تَهْدِنِي وَلَوْ أَرَدْتَ
 فَيْصَحِي لَمْ تَعَافِنِي إِلَهِي مَا أَظْنُكَ تَرُدُّنِي فِي حَاجَةٍ قَدْ أَفْنَيْتَ
 عُمُرِي فِي طَلِبِهَا مِنْكَ إِلَهِي فَلَا تَحْدِثْ لِي إِذَا أَمَّا سِرْمَدًا
 بَرِيدًا وَلَا يَبِيدُ كَمَا حَبَّبْتُ وَتَرْضَى إِلَهِي إِنْ أَخَذْتَنِي بِمِحْرَابِكَ
 أَخَذْتُكَ بِمِغْفِرَتِكَ وَإِنْ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ أَعْلَمْتُ أَهْلَهَا
 إِنَّهُ أَحَبُّكَ إِلَهِي إِنْ كَانَ صَبْرِي فِي جَنِّ طَاعَتِكَ عَمَلِي فَقَدْ
 كُفِرْتُ فِي جَنِّ دَجَائِكَ كَمَا مَلَأَ إِلَهِي كَيْفَ أَنْفَلِبُ مِنْ عِنْدِكَ
 بِالْخَيْبَةِ مَحْرُومًا وَقَدْ كَانَ حُسْنُ ظَنِّي بِجُودِكَ أَنْ تَقْلِبَنِي
 بِالْخِجَاءِ مَرْحُومًا إِلَهِي وَقَدْ أَفْنَيْتَ عُمُرِي فِي شِرَّةِ السُّهُوِّ عِنْدَكَ
 وَأَبْلَيْتُ شَبَابِي فِي سَكْرَةِ النِّبَا عِدْ مِنْكَ إِلَهِي فَلَمْ أَسْتَفِظْ

أَبَا أَعِزَّ رَبِّي بِكَ وَدَكُونِي إِلَى سَبِيلِ سَخَطِكَ إِلَهِي وَأَنَا
عَبْدُكَ وَأَبْنُ عَبْدِكَ قَائِمٌ بِرَيْدِكَ مُتَوَسِّلٌ بِكَرَمِكَ
إِلَيْكَ إِلَهِي أَنَا عَبْدُ أَنْصَلُ إِلَيْكَ مِمَّا كُنْتُ أَوَاجِهَكَ بِهِ مِنْ
قِلَّةِ اسْتِحْيَائِي مِنْ نَظَرِكَ وَأَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْكَ إِذَا الْعَفْوَ
نَفْتُ لِكْرَمِكَ إِلَهِي لَمْ يَكُنْ لِي حَوْلٌ فَاتَّقِلْ بِهِ عَنْ
مَعْصِيَتِكَ إِلَّا فِي وَقْتِ اتَّقِظْتَنِي لِحُبِّكَ وَكَمَا أَرَدْتُ
أَنْ أَكُونَ كُنْتُ فَشَكَرْتُكَ بِإِدْخَالِي فِي كَرَمِكَ وَلِظَهْرِ
قَلْبِي مِنْ وَسَاخِ الْغَفْلَةِ عَنْكَ إِلَهِي أَنْظُرْ إِلَيَّ تَنْظُرَ مُنَادِيَةٍ
فَاجَابَكَ وَأَسْتَعْلِمَنَّ بِمِعُونَتِكَ فَاطَاعَكَ بِاقْرَبِيَا لَا
يَبْعُدُ عَنِ الْمُغْتَرِبَةِ بِأَجْوَادِ الْإِبْجَلِ عَنْ رَحَائِلِ الْهَيْبَةِ
فَلَبَّيْ أَيْدِيهِ مِنْكَ شَوْقُهُ وَلِسَانُهُ يَرْفَعُ إِلَيْكَ صِدْقَهُ وَنَظَرُهُ
بِقَرْبِهِ مِنْكَ حَقُّهُ إِلَهِي إِنْ مَنْ تَعَرَّفَ بِكَ غَيْرَ مَجْهُولٍ وَمَنْ
لَا ذِيكَ غَيْرَ مَخْذُولٍ وَمَنْ أَقْبَلَ عَلَيْهِ غَيْرَ مَمْلُوكٍ إِلَهِي إِنْ
مَنْ أَنْجَحَ بِكَ كَسْتَيْبَرُ وَإِنْ مَنْ اعْتَصَمَ بِكَ كَسْتَجِيرُ وَقَدْ لَدَّ
بِكَ يَا إِلَهِي فَلَا تُخَيِّبْ ظَنِّي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تُخَيِّبْ عَزَائِفَكَ
إِلَهِي أَقْبِنِي فِي أَهْلِ وَلَا يَلِيكَ مَقَامُ مَنْ رَجَا الْوَبَادَةَ فِي مَجْمَعِكَ
إِلَهِي وَالْهَيْبَتِي وَلَهَا بِذِكْرِكَ إِلَى ذِكْرِكَ وَاجْعَلْ هَيْبَتِي إِلَى

رُوحِ نَجَاحِ أَسْمَانِكَ وَحُلِّ قُدْسِكَ إِلَهِي بِكَ عَلَيْكَ إِلَّا
الْحَفْظَ بِمَجْلِ أَهْلِ طَاعَتِكَ وَالْمُؤَيَّاتِ الصَّالِحِ مِنْ مَرْضَاتِكَ
فَاتَنِي لَا أَفْذُرُ لِنَفْسِي دَفْعًا وَلَا أَمْلِكُ لَهَا نَفْعًا إِلَهِي أَنَا عَبْدُ
الضَّعِيفِ الْمُذْنِبِ وَمَمْلُوكِ الْبُذْبُذِ الْمَعْبُودِ فَلَا تَجْعَلْنِي
مِمَّنْ صَرَفَتْ عَنْهُ وَجْهَكَ وَجْهَهُ سَهْوُهُ عَنْ عَفْوِكَ إِلَهِي
هَبْ لِي كَمَالَ الْإِنْفِطَاحِ إِلَيْكَ وَأَنْزِلْ أَبْصَارَ قُلُوبِنَا بِضِيَاءِ
نَظَرِهَا إِلَيْكَ حَتَّى تَخْرِقَ أَبْصَارَ الْقُلُوبِ حُجُبَ النُّورِ فَصَلِّ
إِلَى مَعْدِنِ الْعِظَمَةِ وَتَصِيرَ رُوحَانَا مُعَلِّقَةً بِعِزِّ قُدْسِكَ
إِلَهِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ نَادَيْتَهُ فَاجَابَكَ وَلَا تَخْطئه فَصَيِّقْ
بِحَلَالِكَ مُنَادِيَتَهُ سِرًّا وَعَمَلًا لَكَ جَهْرًا إِلَهِي لَمْ أَسْلُطْ عَلَى
حُسْنِ ظَنِّي مُوَطَأَ الْأَبَاسِ وَلَا أَنْقَطَعَ رَجَائِي مِنْ جَمِيلِ كَرَمِكَ
إِلَهِي إِنْ كَانَتْ الْخَطَايَا قَدْ أَسْفَطْنِي لَدَيْكَ فَاصْفَعْ عَنِّي
بِحُسْنِ تَوْكَلِي عَلَيْكَ إِلَهِي إِنْ حَطَّنِي الذُّنُوبُ بِمَكَارِهِ
لُطْفِكَ فَقَدْ نَبَهْنِي الْيَقِينُ إِلَى كَرَمِ عَطْفِكَ إِلَهِي إِنْ
أَنَا مَسْنِي الْغَفْلَةِ عَمَّا لَا يَنْبَغِي دَادَ لِلْقَائِمِ فَقَدْ نَبَهْنِي
الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِ الْأَمَلِ إِلَهِي إِنْ دَعَا نِي إِلَى النَّارِ عَظِيمِ
عِقَابِكَ فَقَدْ دَعَا نِي إِلَى الْجَنَّةِ جَزِيلِ ثَوَابِكَ إِلَهِي فَلَا تَك

اسْتَسْلُوا إِلَيْكَ أَبْنَهُلْ وَارْعَبْ وَاسْتَلْكَ أَنْ تُصَلِّيَ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مَمْنُونًا يَذْكُرَكَ وَلَا
 يَنْقُضَ عَهْدَكَ وَلَا يَغْفُلَ عَنْ شُكْرِكَ وَلَا يَسْتَحِفُّ بِأَمْرِكَ
 إِلَهِي وَالْحَقُّ بِنُورِ عِزِّكَ الْإِلَهِي فَكُونَ لَكَ عَارِفًا وَعَرِيقًا
 مُخْرِقًا وَمِنْكَ خَائِفًا مَرِيقًا يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا
 كَثِيرًا كَثِيرًا وَآيِنِ مِنْ أَجَائِهَا جِلِيلِ الْقُدْرَةِ
 وَبِرِضَائِهِنَّ غَالِيَةٍ مُشْتَمِلَةٍ وَدَرَاهِمِ أَوْقَاتٍ
 حَضُورِي قَلْبِي بِأَشَدِّ خَوَانِدِنِ مَنَاسِبَتِ وَأَرْحَضَتِ
 رَسُولَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنْ قَوْلَتِ كَيْفَ دَرَجَتِ
 مَاهِ شَعْبَانَ هَذَا مِنْ تَبَعِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا إِلَهَ
 إِلَّا إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الشَّاكِرُونَ حَقًّا
 عِبَادَتِ هَذَا سَالَهُ دَرَنَامُهُ عَمَلِ أَوْ بَنُو سَكْدِ وَكَاهُ هَذَا
 سَالَهُ أَوْ مَحْكُودِ وَچُونِ از قَبْرِ بَرُونَ آید بَارُوی نَوَازِ
 مَانَدِ مَاهِ شَبَّ چَهَارْدِه وَآوَرِ اصْدِيقِ بَنُو سِندِ وَبَسَدِ
 مَعْتَبَرِ مِنْ قَوْلَتِ كَيْفَ از حَضَرَتِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 كَرْدَنْدِ از فَضِيلَتِ رُوزَةِ رَجَبِ حَضَرَتِ فَرَمُودِ چَرَاغِ افَلِ

کرده آید از روزه شعبان را و می گفت یا بن رسول الله
 چه ثواب دارد کسی که یکروز شعبان را روزه دارد گفت
 والله که بهشت ثواب اوست گفت یا بن رسول الله بهتر
 عملها در این ماه چیست فرمود تصدق کردن و طلب
 امرزش نمودن هر که در این ماه تصدق بکند حق تعالی
 او را تربیت میکند چنانچه یکی از شما شتر بچه خود را
 تربیت کند تا آنکه در قیامت مانند گاو احدی باشد
 برسد در فضایل و اعمال مخصوصه اول
 ماه است تا ایام البیض پسندهای معتبره منقولست
 از حضرت صادق علیه السلام که هر که روز اول ماه
 شعبان را روزه دارد بهشت او را واجب کرد و البته
 و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست استجواب
 روزه سه روز اول و سه روز میان و سه روز آخر
 و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که در هر شب
 ماه شعبان زینت میکنند آسمانها را پس ملائکه میگویند
 خداوند اینها را روزی از آن آفریند و دعا میخواند

مستجاب گردان و روز سیم ماه شعبان روز بسیار مبارک
 و موافق مشهور و روز ولادت حضرت امام حسین صلوات
 الله علیه است و از حضرت صاحب الامر صلوات الله
 علیه فرمائی بیرون آمد که روز سیم ماه شعبان روز
 ولادت حضرت امام حسین علیه السلام است پس روز
 بدارید و این دعا را بخوانید اللهم انی اسئلك بحق
 المولود فی هذا اليوم الموعود بشهادته قتل استهلاله
 و ولادته بکنه السماء و من فیها و الارض و من علیها و لنا
 بطا لا بیها قبل العز و سید الاسرة الممدود بالشرقة بؤ
 الکفة المعوض من قبله ان الائمة من نسله و الشفاء فی
 تربته و الفوز معه فی اوبیه و الاوصیاء من عترته بعد
 قائمهم و غیبتهم حتی یدرکوا الاوار و یشاروا الشار و یرو
 التجار و یکنوا اخر انصار صلی الله علیهم مع اخلاف اللیل
 و النهار اللهم فحققهم الیک توکل و اسئل سؤال
 مقرب و معترف مسوی الی نفسی مما فرط فی یومیه و امسه
 یسئلك العظمة الی محل رسیه اللهم صل علی محمد و عتره
 و احسن فی ذمیر و بونیامعه دارا لکرامه و محل الإقامة

اللهم و كما اکرمتنا بمعرفه فاکرمنا برزقنا و ارزقنا
 مرافقته و سابقته و اجعلنا بمن یسلم لایمره و یکثر
 الصلوة علیه عند ذکره و علی جمیع اوصیائه و اهل اصقیا
 الممدودین منک بالعدو الاثنی عشر النجوم الزهر و
 الحج علی جمیع البشر اللهم و هب لنا فی هذا اليوم خیر موهبة
 و انج لنا فی کمال طلبة کما وهبت الحسین لمحمد جد و عا
 فطرس بمهدیه فخر عائدون بقبره من بعده تشهد تربته
 و ننظر اوبیه امین رب العالمین و زیارت اینحضرت و غیل
 زیارت در این روز مستحب است و کیفیت زیارت بعد
 از این مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و شیخ طوسی
 روایتی نقل کرده است که حضرت امام حسین علیه السلام
 در روز پنجم اینماه متولد شده است اگر احیایا طاهر دو
 روز و احرمت بدارند و اعمال را در این روز نیز بجا آورند
 خصوصاً زیارت بهتر است و ایضاً شیخ بسند معتبر از
 حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که
 حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در روز هفتم
 ماه شعبان متولد شده است اگر چه خلاف مشهور است

چنانچه در ماه رجب مذکور شد اما بر وفق این روایت
اگر روزه و زیارت آنحضرت و سایر اعمال خیر را نیز در این
بعل آورد مناسبست در بیان اعمال ایام
ماه شعبانست اغنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم در
اعمال ماه رجب مذکور شد که سنتست که در شب سیزدهم
دو رکعت و در شب چهاردهم چهار رکعت و در شب پانزدهم
شش رکعت نماز بجا آورند و در هر رکعت بعد از حمد
یس و تبارک الذی بیده الملك و قل هو الله احد بخوانند
و در نماز سنت سوره که از حفظ نتواند خواند از روی
قرآن میتوان خواند و روزه هر سه روز سنتست و زیارت
و اعمال شب پانزدهم زیاده از آنست که در این رساله
احصا توان نمود و اکفای منما هم با آنچه صحیح تر است از
حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقولست که
حضرت رسول صلی الله علیه و اله فرمود که چون نصف
شعبان شود شبش را عبادت بایستد و روزش را روزه
بدارد بدو رستیکه از اول تا آخر این شب از جانب حق تعالی
ندایم رسد که ایا استغفار کننده هست که طلب آمرزش

کند از گناهان خود و ما گناهان او را بپایم ایا کسی
هست که از ما طلب روزی کند و ما روزی او را فراج
کرد اینم و غسل این شب سنتست و از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که روزه بدارد ماه شعبان را
و در شب نیمه آن غسل کند که باعث تخفیف گناهان
شما باشد و رحمت الهی شما را دریابد و از جمله اعمال
این شب زیارت حضرت امام حسین صلوات الله علیه
و از حضرت امام زین العابدین علیه السلام منقولست
که هر که خواهد با او مصافحه کند روح صد و بیست و
چهار هزار پیغمبر پس زیارت کند حضرت امام حسین
علیه السلام را در شب نصف شعبان زیرا که ملائکه
و پیغمبران در این شب از خدا رخصت میطلبند که
بر زیارت آنحضرت بیایند و رخصت مییابند پس خوشا
حال کسی که این بزرگواران با او مصافحه کنند و از جمله ایشانند
پیغمبر اولوا العزم نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد
صلوات الله علیهم اجمعین که مبعوث گردیده اند بمشرق
و مغرب زمین و جنتیان و آدمیان و از حضرت صادق

منقولست که در شب نیمه شعبان میامرزند جمیع کاهنا
کبر که زیارت انحضرت کنند در انشب و اقل زیارت
است که بیای با صحنه کشاده در اید و بجانب راست شما
و بجانب چپ و ببالای ستر نظر کنید پس با نکشت اشار کنید
بجانب راست قبله و بگوید السَّلامُ عَلَیْكَ یا ابا عبد الله
السَّلامُ عَلَیْكَ یا بنِ رسولِ الله السَّلامُ عَلَیْكَ وَ رَحْمَةُ اللهِ
و بركاته و اگر یکی از زیارات مبسوطه را بعمل آورد بهتر است
و از جمله انها اینست السَّلامُ عَلَیْكَ یا وارثِ ادم صَفْوَةِ
الله السَّلامُ عَلَیْكَ یا وارثِ نوحِ بنیِ الله السَّلامُ عَلَیْكَ
یا وارثِ ابرهیم خلیلِ الله السَّلامُ عَلَیْكَ یا وارثِ موسی
کَلِیمِ الله السَّلامُ عَلَیْكَ یا وارثِ عیسی روحِ الله
السَّلامُ عَلَیْكَ یا وارثِ محمد جیبِ الله السَّلامُ عَلَیْكَ یا
وارثِ امیر المؤمنین و علی الله السَّلامُ عَلَیْكَ یا بنِ محمد
المُصْطَفی السَّلامُ عَلَیْكَ یا بنِ علی المرتضی السَّلامُ عَلَیْكَ
یا بنِ فاطمة الزهراء السَّلامُ عَلَیْكَ یا بنِ خدیجة الکبری
السَّلامُ عَلَیْكَ یا ثارِ الله و ابنِ ثاره و الوتر الموتر اَشْهَدُ
اَنْكَ قَدْ اَمَنْتَ الصَّلَوةَ و اَتَيْتَ الزَّكَاةَ و اَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ

و نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ و اَطَعْتَ الله و رَسُوْلَهُ حَتَّى اَمَّاكَ الْيَقِيْنَ
فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ و لعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ و لعَنَ اللهُ اُمَّةً
سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَضَيَّتْ بِهِ یا مولا یا ابا عبد الله اَشْهَدُ
اَنْكَ كُنْتَ نُورًا فی الْأَصْلَابِ الشَّائِخَةِ و الْأَرْحَامِ الطَّهَرَةِ
لَمْ تُجَسِّكْ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا و لَمْ يُلْبِسْكَ مِنْ مَدْلِحَاتِ
نِبَايَها و اَشْهَدُ اَنْكَ مِنْ دُعَايِمِ الدِّینِ و اَرْكَانِ الْمُؤْمِنِيْنَ
و اَشْهَدُ اَنْكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ الْبَقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِي
الْمَهْدِيُّ و اَشْهَدُ اَنْ الْاِئِمَّةَ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ الْفَوَی
و اَعْلَامُ الْهَدْيِ و الْعُرَّةُ الْوُثْقَى و الْحُجَّةُ عَلَى اَهْلِ الدُّنْيَا
و اَشْهَدُ اللهُ و مَلَائِكَتُهُ و أَنْبِيَائُهُ و رُسُلُهُ اَنْیَیْكُمْ مُؤْمِنٌ
و یا یا بَیْكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِینِی و خَوَاتِمُ عَمَلِی و قَلْبِی لِقَلْبِکُمْ
سَلَامٌ و اَمْرِی لِأَمْرِکُمْ مُبْعَعٌ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَیْکُمْ و عَلَی
أَرْوَاحِکُمْ و عَلَی اَجْسَادِکُمْ و عَلَی اَجْسَامِکُمْ و عَلَی شَاهِدِکُمْ
و عَلَی غَائِبِکُمْ و عَلَی ظَاهِرِکُمْ و عَلَی بَاطِنِکُمْ بِسَبْعِ وَرَكَتٍ
نماز زیارت میکند و اگر نماز و پیش از زیارت بکند
نیز خوبست و اگر از دور زیارت کند پس قصد زیارت
حضرت علی بن الحسین شهید علیه السَّلام بکند و بگوید

السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ نَبِيِّ اللَّهِ
 السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ
 الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ وَأَيُّهَا الشَّهِيدُ
 السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَظْلُومُ وَيَا بْنَ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
 قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِكَ
 فَرَضِيَتْ بِهِ بِرِ قَصْدِ زِيَارَتِ سَائِرِ شُهَدَائِهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
 بَكَدَ وَبَكَوِدَ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَاجِبَاءَهُ السَّلامُ
 عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَوِدَائِهِ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارِ بْنِ
 اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارِ رَسُولِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكُمْ
 يَا أَنْصَارِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ
 نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارِ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ
 عَلِيٍّ الزَّكِيِّ النَّاصِحِ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ بِيَّ
 أَنْتُمْ وَأَنْتِي طِبْتُمْ وَطَابَتْ الْأَرْضُ الَّتِي فِيهَا دُفِنْتُمْ وَفَرَّتْ قُورَا
 عَظِيمًا يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ مَعَكُمْ وَدَرَسْتُ بَاوَكُ
 بِأَنْزِدَهُمْ مَاءَ رَجَبٍ وَدَرَسْتُ مَاءَ وَنَجْمِ مَاءِ شَعْبَانَ وَدَرَسْتُهَا
 عِيدَ وَسَائِرِ أَيَّامِي كَزِيَارَتِ الْخَضِرَةِ مَسْتَحَبَّ اسْتِهْنِ
 طَرِيقَ زِيَارَتِ مَهْوَانِ كَرْدِ وَنِيَارَاتِ مَبْسُوطَةٍ وَمَخْصُوصَةٍ

در کتاب تحفه الزائر ذکر کرده ام هر که خواهد با کتاب
 رجوع نماید و از جمله بركات اين شب است که ولادت
 وافر السَّعادة حضرت صاحب الامر صلوات الله و
 اين شب واقع شده و بيان سبب سُنَّتِش که اين دعا را
 در اين شب بخواند که بمنزله زيارت انحضرت است اللَّهُمَّ
 بِحَوْلِ لَيْلَتِنَا هَذِهِ وَمَوْلُودِهَا وَجَنَّتِكَ وَمَوْعُودِهَا لَيْلَةَ
 قُرْنٍ إِلَى فَضْلِهَا فَضْلًا فَمَنْتَ كَلِمَتَكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا
 مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِكَ وَلَا مُعَقِّبَ لِيَاثَانِكَ تَوْرِكَ الْمُنَاقِقُ
 وَضِيَاءُكَ الْمَشْرِقُ وَالْعِلْمُ النُّورُ فِي طَحْنَاءِ الدَّيْجُورِ الْغَائِبِ
 الْمُسْتَوْرَجِلِ مَوْلِدِهِ وَكُرْمِ مُحَمَّدٍ وَالْمَلَكَةِ شَهَدَةِ اللَّهِ
 نَاصِرُهُ وَمُؤَيِّدُهُ إِذَا أَنْ مَبْعَادُهُ وَالْمَلَكَةِ أَمْدَادُ سَيْفِ
 اللَّهِ الَّذِي لَا يَنْبُو وَنُورُهُ الَّذِي لَا يَنْجُودُ وَالْحِلْمُ الَّذِي
 لَا يَصْبُومُ دَارُ الدَّهْرِ وَنَوَامِيسُ الْعَصْرِ وَوَلَاةُ الْأَمْرِ
 وَالْمَنْزِلُ عَلَيْهِمُ الذِّكْرُ وَمَا يُنْزَلُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَصَحَابُ
 الْحَشْرِ وَالنَّشِيرُ رَاجِعُهُ وَجِهُهُ وَوَلَاةُ أَمْرِهِ وَنَهْيُهُ اللَّهُمَّ
 فَصِّلْ عَلَى خَائِمَتِهِمْ وَقَائِمِهِمُ الْمُسْتَوْرِعِينَ عَوَالِيَهُمْ وَأَدْرِ
 بِنَا أَيَّامَهُ وَظُهُورَهُ وَقِيَامَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَفْرَنْ

ثَارًا بَيَّارًا وَكَثْبًا فِي أَعْوَانِهِ وَخُلَصَانَهُ وَاحْنًا فِي دَلِيلِهِ
 نَاعِمِينَ وَبُحْبُوحَةً غَائِمِينَ وَبِحَقِّهِ قَائِمِينَ وَمِنَ السَّوْعِ
 سَائِلِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالحمد لله رب العالمين وَصَلَّى
 اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى أَهْلِ
 بَيْتِهِ الصَّادِقِينَ وَعِزَّتِهِمُ النَّاطِقِينَ وَالْعَيْنِ جَمِيعِ الظَّاهِرِينَ
 وَاحْكُمُ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ يَا أَهْلَ الْحَاكِمِينَ وَزَيْدُ شَهِيدٌ رَوَى
 كَرْدَه است که پدرم امام زین العابدین علیه السلام نماز
 هر روزه شب نیمه شعبان نزد خود جمع میکرد و شب را
 سه حصه میکرد در ثلث اول نماز میکرد و در ثلث
 دوم دعا میکرد و ما امین میگفتیم بر دعای او و ثلث
 آخر را استغفار و طلب آمرزش میکرد ما نیز استغفار
 میکردیم تا صبح طالع میشد یعنی بعد از نماز شب نماز
 این شب بسیار است و از جمله آنها چهار رکعت است
 هر دو رکعت بیک سلام و سی نفر از اصحاب حضرت صادق
 علیه السلام این نماز را از آن حضرت روایت کرده اند
 و در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه سوره قل هو الله
 احد بخواند و بعد از نماز این دعا بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ

فَقِيرٌ وَمِنْ عَذَابِكَ خَائِفٌ وَبِكَ مُسْتَجِيرٌ رَبِّ لَا تَبْدِلْ اسْمِي
 وَلَا تَغَيِّرْ جَمِيَّ رَبِّ لَا تَجْهَدْ بِلَايَتِي رَبِّ لَا تُثَبِّتْ لِي أَعْدَاءَ
 أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَأَعُوذُ
 بِكَ مِنْكَ جَلَّ شَأُوكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا
 يَقُولُ الْقَائِلُونَ فَبِكَ وَبِرَوَايَتِ دِهْرُبَارِ جِهَارِ رُكْعَتَا
 بَدْوِ سَلَامٍ وَدَرْ هَرِ رُكْعَتٍ بَعْدَ زُحْمِ دَوِ سَلَامٍ وَبِنِجَاهِ مِنْ
 قَلِّ هُوَ اللَّهُ بِاصْدِ مِنْ تَبَهُ بِانْجَاهِ مِنْ تَبَهُ يَخْوَانِدُ بَعْدَ زُحْمِ
 ابْنِدُ غَا بَخْوَانِدُ اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَقِيرٌ وَإِنِّي مِنْ عَذَابِكَ
 خَائِفٌ وَبِكَ مُسْتَجِيرٌ رَبِّ لَا تَبْدِلْ اسْمِي وَلَا تَغَيِّرْ جَمِيَّ رَبِّ
 لَا تَجْهَدْ بِلَايَتِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عِقُوبَتِكَ
 وَأَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَأَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ
 وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ جَلَّ شَأُوكَ وَلَا أَحْصِي
 مَدْحَكَ وَلَا الثَّنَاءَ عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ
 مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَافْعَلْ لِي كَذَا كَذَا أَوْ حَاجَاتِ خُودِ رَايَا دَكُنْدَا كَرَانِ نَمَازُ
 بِانْجَاهِ مِنْ تَبَهُ قَلِّ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ بَعْلٌ أَوْرَدُ مُوَافِقُ مِشْوَدُ بَانْمَا
 حَضَرْتُ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَدَرْ فَضِيلَتِ أَنْ

احادیث بسیار است و بسند معتبر از حضرت امام محمد
باقر علیه السلام منقولست که شب نیمه شعبان بهترین
شبهاست بعد از شب قدر و حقیقتا فی فضل خود را
در این شب بندگان عطا نمایند و با احسان خود گناهان
ایشان را میامرزد پس سعی کنید در عبادت در این شب که
این شبی است که حقیقتا بذات مقدس خود سو کند
باد کرده است که سائلین را از درگاه خود رد نکند مگر آنکه
معصیتی از خدا طلب نماید و این شب اخذ برای ما
اهل بیت قرار داده است باز ای شب قدر که از برای
پیغمبرها قرار داده است پس اهتمام نمایند در این شب
در دعا و ثنا کردن برخدا بد رستی که هر که در این شب
صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه الله اکبر و صد
مرتبه لا اله الا الله بگوید حقیقتا گناهان گذشته
او را بیا مرزد و حاجتهای دنیا و آخرت او را بر آورد
خواه طلب نماید و خواه طلب نماید راوی پرسید که
بهترین دعاها در این شب کدامست فرمود که بعد از
نماز خفتن دو رکعت نماز بکن و در رکعت اول بعد از

حمد سوره قل یا ایها الکافرون و در رکعت دوم سوره
قل هو الله احد بخوان و بعد از سلام سی و سه مرتبه
سبحان الله و سی و سه مرتبه الحمد لله و سی و چهار مرتبه
الله اکبر بگوید و اگر بر تیب تسبیح حضرت فاطمه صلوات
الله علیها بخواند ظاهر خوب باشد پس این دعا بخوان
یا مَنْ إِلَهَ مَلَأَ الْعِبَادَ فِي الْمَهْمَاتِ وَإِلَيْهِ يَفْرِعُ الْخَلْقُ
فِي الْمَلَاتِ يَا عَالِمَ الْجَهْرِ وَالْخَفِيَّاتِ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ
الْأَوْهَامِ وَتَصَرَّفَ الْخَطَرَاتِ يَا رَبَّ الْخَلَائِقِ وَالْبَرِيَّاتِ يَا
مَنْ بَيَّدَ مَلَكُوتَ الْأَرْضِينَ وَالسَّمَوَاتِ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ أَمْتُ إِلَيْكَ يَا إِلَهَ الْآلَاءِ أَنْتَ يَا إِلَهَ الْآلَاءِ
أَجْعَلْنِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ مِنْ نَظَرَتِ إِلَيْهِ فَرَحْمَةٍ وَسَمْعَةٍ
دُعَائِهِ فَاجِبْنَهُ وَعَلَيْكَ أَسْتَقَالُهُ فَأَقْلَهُ وَتَجَاوَزْتَ
عَنْ سَائِلِ خَطْبَتِهِ وَعَظِيمِ حَرِيرَتِهِ فَقَدْ اسْتَحَرْتُ بِكَ
مِنْ ذُنُوبِي وَجَاءْتُ إِلَيْكَ فِي سِرِّ عِبُونِي اللَّهُمَّ فَجِدْ
عَلَيَّ بِكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ وَأَحْطِطْ خَطَايَايَ بِحَبْلِكَ وَ
عَفْوِكَ وَتَغَمَّدْنِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ بِسَائِغِ كَرَامَتِكَ وَأَجْعَلْنِي
فِيهَا مِنْ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اجْتَنَبْتَهُمْ لِطَاعَتِكَ وَآخَرَتَهُمْ

لِعِبَادِكَ وَجَعَلَهُمْ خَالِصًا لَكَ وَصَفَوَكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ
مِنْ سَعْدِ جَدِّهِ وَتَوْفَرٍ مِنَ الْخَيْرَاتِ حَقَّهُ وَاجْعَلْهُ مِنْ سُلَمٍ
فَنِعْمَ وَفَارِغَةٍ وَكَفَى شَرِّ مَا اسْلَفْتُ وَأَعْصِمْنِي مِنَ الْإِذْيَا
فِي مَعْصِيَتِكَ وَحَبِّبْ إِلَيَّ طَاعَتَكَ وَمَا يَقْرُبُنِي مِنْكَ وَ
بُزْلِفِي عِنْدَكَ سَيِّدِي إِلَيْكَ مَلَأَ الْهَارِبَ وَمِنْكَ مُلْتَمِسُ
الطَّالِبِ وَعَلَى كَرَمِكَ بَعُولُ السُّبْقِ لِلنَّائِبِ كَادَتْ
عِبَادُكَ بِالْكَرَمِ وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَأَمَرْتُ بِالْعَفْوِ
عِبَادُكَ وَأَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ فَلَا تَحْرِمْ نِي مَارْجُو
مِنْ كَرَمِكَ وَلَا تُؤَيِّسْنِي مِنْ سَائِغِ نِعَمِكَ وَلَا تُخَيِّبْنِي
مِنْ جَزَائِ قِسْمِكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ وَاجْعَلْهُ
فِي جَنَّةٍ مِنْ شَرَارِ بَرِيَّتِكَ رَبِّ إِنْ كُنْتُ مِنْ أَهْلِ ذَلِكَ
فَأَنْتَ أَهْلُ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ وَجَدْتُ عَلَى مَا أَنْتَ
أَهْلُهُ لَا يَمُنُّ أَسْتَحِقُّهُ فَقَدْ حَسَنَ ظَنِّي بِكَ وَتَحَقُّقَ رَجَائِي
لَكَ وَعَلَيْكَ نَفْسِي بِكَرَمِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَأَكْرَمُ
الْأَكْرَمِينَ اللَّهُمَّ وَأَخْصِنِي مِنْ كَرَمِكَ بِجَزَائِ قِسْمِكَ
وَأَعِزَّنِي بِعَفْوِكَ مِنْ عَقُوبَتِكَ وَاعْفِرْ لِي الذَّنْبَ الَّذِي
يَحْبِسُ عَلَيَّ الْخَلْقَ وَيُضَيِّقُ عَلَيَّ الرِّزْقَ حَتَّى أَقُومَ بِصَالِحِ رِضَا

النعم

وَأَنْعَمَ بِجَزَائِ عَطَائِكَ وَأَسْعِدْ بِسَائِغِ نِعْمَتِكَ فَقَدْ لَدْتُ
بِحَرَمِكَ وَتَعَرَّضْتُ لِكَرَمِكَ وَأَسْتَعِذُّ بِعَفْوِكَ
مِنْ عَقُوبَتِكَ وَبِحِلْمِكَ مِنْ غَضَبِكَ فَجُدْ لِي بِمَا سَأَلْتُكَ وَ
أَنْلِ مَا أَلْتَمَسْتُ مِنْكَ أَسْئَلُكَ بِكَ لَا يَنْفِي هُوَ أَكْبَرُ مِنْكَ
يَسْ بِجَدِّهِ مِيْرُونِي وَمِنْ كَوْنِي بِأَرْبِ بَيْتِ مَرْتَبَةٍ بِأَلَلَّهِ
هَفْتُ مَرْتَبَةَ لَأَحُولَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ هَفْتُ مَرْتَبَةَ مَا شَاءَ
اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ دَهْ مَرْتَبَةٍ بِسَلَوَاتِ بَرِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
بِفَرَسَاتِ أَنْحَ خَوَاهِي وَحَاجَتِ خُودِ الرَّحْمَةِ بِطَلَبِ وَبِحَدَا
سُوكُنْدَكَ أَكْرَبُ دَقَطَرَاتِ بَارَانَ حَاجَتِ بِطَلَبِ خَفِيَّتِكَ
تَوَرَّابَانَهَا مِيرَسَانْدُ بَكْرٍ وَفَضْلِ خُودِ وَبِرَوَايَتِ دِيكَرُ بَعْدُ
أَزْهَفْتُ مَرْتَبَةً بِاللَّهِ هَفْتُ مَرْتَبَةً بِكُوَيْدِ بَارِئِ مُحَمَّدٍ شَيْخِ
كَفَنَدَ اسْتِ بِسُكُوَالِهِ تَعَرَّضْتُ لَكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلِ الْمُنْعَرِضُونَ
وَقَصْدَكَ الْقَاصِدُونَ وَأَمَلْتُ فَضْلَكَ وَمَعْرِوْفَكَ الطَّالِبُونَ
وَلَكَّ فِي هَذِهِ اللَّيْلِ نِعْمَاتٌ وَجَوَائِزٌ وَعَطَايَا وَمَوَاهِبٌ تَمُنُّ
بِهَا عَلَى مَنْ تَشَاءُ مِنْ عِبَادِكَ وَتَمْنَعُهَا مَنْ كَرِهَتْ لَهَا الْعَيْنَا
مِنْكَ وَهَذَا أَنَا ذَا عَمْدِكَ الْفَقِيرُ إِلَيْكَ الْمُؤْمِلُ فَضْلَكَ وَ
مَعْرِوْفَكَ فَإِنْ كُنْتُ بِأَمُولِي تَفَضَّلْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ عَلَيَّ

أَحَدٍ مِنْ خَلْفِكَ وَعُدَّتْ عَلَيْهِ بَعَائِدُهُ مِنْ عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِينَ الطَّاهِرِينَ الْخَيْرِ الْفَاضِلِينَ وَجِدْ
 عَلَى بَطْنِكَ وَمَعْرُوفِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا إِنَّ اللَّهَ حَمِيدٌ
 بِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَ
 إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِعَادَ مَوْلَى كَوَيْدِكَ يَا بَدْعَايَ بَسِيًّا
 خَوِيصِيَّتَ وَازْدَعَايَ ائْتِ شَيْبَاكَ أَمَا ظَاهِرًا حُرُو
 انْ عَمَلِ سَابِقِ نَيْسَتِ وَابْنِ بَابِ بِيهِ از حضرت امام حسن
 مجتبی علیه السلام روایت کرده است که جبرئیل علیه السلام
 بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل شد و گفت
 یا محمد امت خود را امر کن که در شب نهمه شعبان ده رکعت
 نماز بکنند هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد
 از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخوانند پس بسجده
 روند و در سجده بگویند اللَّهُمَّ لَكَ سَجْدَ سَوَادِي وَبِحَمْدِكَ
 وَبِإِصْنِي بِأَعْظَمِ كُلِّ عَظِيمٍ اغْفِرْ لِي ذَنْبَ الْعَظِيمِ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ
 غَيْرُكَ بِأَعْظَمِ پس هر که این عمل را بجا آورد محو کند چشت سال
 از هفتاد و هزار کار که او مثل آن حسنه در نامه عمل

او بنویسد و محو کند از پدر و مادرش هفتاد هزار
 کاره او نماز دیگر نمازیست که عامه و خاصه از حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده اند که حضرت
 فرمود که شب نهمه شعبان در خواب بودم که جبرئیل
 بر من نازل شد و گفت ای محمد آیا بخواب میروی در این
 شب گفتن این چه شب است گفت شب نهمه شعبان است
 پس برخیزانید مرا و برد بسوی قبرستان بقیع و گفت سر
 بلند کن بسوی آسمان بدرستی که این شب است که درها
 آسمان در این شب گشوده میشود یعنی درهای رحمت
 خوشنودی خدا و درهای امرزش کاهان و درها
 فضل و احسان و درهای توبه و درگاه نعمت جو و
 بخشش و می امزد حق تعالی از بندگان در این شب بعد
 موهای چهار پایان و پشمهای ایشان ای محمد هر که
 ایضا کند این شکر بکفتن الله اکبر و سبحان الله و لا اله
 الا الله و الحمد لله و نماز کردن و قرآن خواندن و طلب
 امرزش و استغفار نمودن بهشت در آخرت جای
 او باشد و کاهان گذشته و آینده او امرزیده شود

این محمد هر که در این شب صد رکعت نماز بکند هر دو
 رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه
 قل هو الله احد بخواند چون از هر فارغ شود ده مرتبه
 ایتة الکرسی و ده مرتبه سوره حمد بخواند و صد مرتبه
 سبحان الله بگوید حق تعالی صد نگاه بکیره هلال
 کننده او را بیاورد و بعد از هر سوره و تسبیحی قصره
 در بهشت باو عطا کند و شفاعت او را قبول کند در
 حق صد نفر از اهل خانه او و خویشان او و شریک کرد
 او را در ثواب شهیدان و ثواب روزه داران این ماه
 و ثواب عبادت کنندگان این ماه را باو عطا کند و آنکه
 از ثواب آنها چیزی کم شود پیراجا کن این شریک ای محمد
 و امر کن ایا کنند از او تقرب جویند بسوی خدا بعبادت
 آن بد رستی که این شب بیست و سیار شریف با محمد
 چون من بنزد تو میامدم جمیع ملئکه آسمانها پاهای
 خود را جفت کرده بودند و نزد خدا بعبادت مشغول
 بودند و بعضی ایستاده بودند و بعضی در رکوع بودند
 و بعضی در سجود و بعضی مشغول بودند بدعا و بعضی تکبیر

و بعضی بتسبیح و بعضی باستغفار با محمد بد رستی که حق
 تعالی در این شب نظر رحمت بسوی بندگان می افکند و
 وی امروزه مؤمن را که نماز ایستاده باشد یا نشسته
 مشغول تسبیح باشد یا در رکوع و سجود باشد یا مشغول
 باد خدا باشد و این شب بیست و سه مرتبه دعا کند البتة دعای
 مستجاب میشود و هر که سوال کند باو عطا کرده میشود
 و هر که استغفار کند امرزیده میشود و هر که توبه کند
 توبه اش مقبول میگردد و محروم کسی است که از خیر این شب
 محروم میگردد و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست
 که هر که در شب نیمه شعبان صد رکعت نماز بکند با هزار
 مرتبه قل هو الله یعنی در هر رکعت ده مرتبه بخواند نیمه رکعت
 دل او در روزیکه دلها از ترس مرده باشد و نیمه رکعت آنکه
 صد ملک را ببرد بپند که او را اینم کرد انداز عذاب الهی
 سی نفر ایشان بشارت دهند او را بهشت و سی نفر آنها
 باشند که در دنیا او را از شر شیطان نگاه میدارند
 و سی نفر آنها باشند که در شب و روز برای او استغفار
 میکنند در ساعات شب و روز ده نفر که او را حفظ

میگردند از شر دشمنان و منقولست که حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله در این شب این دعا میخواندند اللَّهُمَّ
 اقِمْ كُنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعْصِدِكَ
 وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا يُبَلِّغُنَا بِهِ رِضْوَانَكَ وَمِنْ يَقِينِ مَا
 يَهْوُنَ عَلَيْنَا بِهِ مُصِيبَاتُ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ امْتَعِنَا بِأَسْمَاءِ
 وَأَبْصَارِنَا وَفُوتِنَا مَا أَحْبَبْنَا وَاجْعَلْهَا الْوَارِثَةَ مِنَّا
 وَاجْعَلْ ثَوَارِعَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا وَانصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا وَلَا تَجْعَلْ
 مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرُ هَمِّنَا وَلَا تَبْلُغْ
 عَلَيْنَا وَلَا تَسْلُطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ واین دعا جامع کاملی است و متضمن جمیع
 مطالب دنیا و آخرت و چون دعا کیل بزنیاد که
 از خواص اصحاب حضرت امیر المؤمنین صلوات الله
 علیه است بهترین دعاهاست و از دعاها ای اینست
 و در اوقات دیگر نیز میتوان خواند با ترجمه در اینجا ایراد
 مینمایم نادروقت خواندن مذکور معافی آن باشند تا
 فائده اش تمام شود و ثوابش عظیم باشد بدانکه سید
 جلیل ابن طائوس در کتاب اقبال روایت کرده است که

بکر

کبیل بن زیاد گفت روزی با مولای خود حضرت
 امیر المؤمنین صلوات الله علیه در مسجد بصره نشسته
 بودم شب نهمه شعبان مذکور شد حضرت فرمود که
 هر بنده که انشیر اعبادت اجا کند و دعا حضرت
 خضر علیه السلام را در انشب بخواند البته دعا او
 مستجاب گردد چون حضرت بمنزل مراجعت نمود شب
 بخدمت او رفتم چون مرادید پرسید که بچه کار آمده ام
 کبیل گفت با امیر المؤمنین بطلب دعا حضرت علیه السلام
 آمده ام فرمود که بنشین ای کبیل چون این دعا را حفظ
 نمائی در هر شب جمعه را در هر ماهی یکبار با در هر سالی
 یکمرتبه را در عمری یکمرتبه بخوان تا کفایت شر دشمنان
 از تو بشود و یاری کرده شوی و روزی داده شوی و
 البته امر زیده شوی ای کبیل طول صحبت و خدمت تو
 موجب آن شد که ترا بچنین نفعی و کرامتی ممتاز و سرافراز
 گردانم پس گفت بنویس و دعا را تلقین من نمود دعا اینست
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي قَهَرَتْ بِهَا

كُلُّ شَيْءٍ وَخَضَعَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَذَلَّ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَبَجَرُوكَ
 الَّتِي غَلَبَتْ بِهَا كُلُّ شَيْءٍ وَبَعَزَتْكَ الَّتِي لَا يَقُومُ لَهَا شَيْءٌ
 وَبِعَظْمِكَ الَّتِي مَلَأَتْ كُلُّ شَيْءٍ وَسُلْطَانِكَ الَّذِي عَدَا
 كُلُّ شَيْءٍ وَبَوَهِجِكَ الْبَاقِي بَعْدَ مَا كُلُّ شَيْءٍ وَبِاسْمَائِكَ
 الَّتِي مَلَأَتْ أَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ وَبِعِلْمِكَ الَّذِي أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ
 وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَضَاءَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ يَا نُورُ يَا مُدَوِّرُ
 أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ وَبِآخِرِ الْآخِرِينَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
 الَّتِي نَهَيْتَ الْعِصْمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَزُكُّ
 النِّعَمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي
 الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ الدُّعَاءَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
 تُزِيلُ الْبَلَاءَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَقْطَعُ الرَّجَاءَ
 اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنِبُهُ وَكُلَّ خَطِيئَةٍ أَخْطَأْتُهَا
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِذِكْرِكَ وَأَسْتَسْفِعُ بِكَ إِلَى نَفْسِكَ
 وَأَسْأَلُكَ بِجُودِكَ أَنْ تُدْنِيَنِي مِنْ قُرْبِكَ وَأَنْ تُوزِعَنِي
 شُكْرَكَ وَأَنْ تُلْهِمَنِي ذِكْرَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ
 خَاضِعٍ مُتَذَلِّلٍ خَاشِعٍ أَنْ تُسَامِحَنِي وَتَرْحَمَنِي وَتَجْعَلَنِي بِقِسْمِكَ
 رَاضِيًا فَانِعًا وَفِي جَمِيعِ الْأَحْوَالِ مُوَاضِعًا اللَّهُمَّ

سُؤَالَ مَنْ أَسْتَدَّتْ فَافَتْهُ وَأَنْزَلَ بِكَ عِنْدَ الشَّدَائِدِ
 حَاجَتَهُ وَعَظُمَ فِيمَا عِنْدَكَ رَغْبَتُهُ اللَّهُمَّ عَظُمَ سُلْطَانُكَ
 وَعَلَامَتُكَ وَخَفِيَ مَكْرُكَ وَظَهَرَ أَمْرُكَ وَغَلَبَ قَهْرُكَ
 وَجَرَتْ قُدْرَتُكَ وَلَا يُمْكِنُ الْفِرَارُ مِنْ حُكُومِكَ اللَّهُمَّ
 لَا أَحْدِلْ دُنُوبِي غَافِرًا وَلَا لِقْبَانِي سَازِرًا وَلَا لِقَائِي مِنَ
 عِلْمِكَ الْقَبِيحَ بِالْحَسَنِ مُبْدِلًا غَيْرَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
 وَبِحَمْدِكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَتَجَرَّأتُ بِجَهْلِي وَسَكَنْتُ إِلَى قَدِيمِ
 ذِكْرِكَ لِي وَمِنْكَ عَلَى اللَّهِ مَوْلَايَ كَمْ مِنْ قَبِيحٍ سَتَرْتَهُ
 وَكَمْ مِنْ فَادِحٍ مِنَ الْبَلَاءِ أَفْلَكُهُ وَكَمْ مِنْ غَارٍ وَقَبْتُهُ وَكَمْ
 مِنْ مَكْرُومٍ دَفَعْتَهُ وَكَمْ مِنْ شَأْنٍ جَمِلَ لَكَ أَهْلًا لَهُ نَشَرْتَهُ
 اللَّهُمَّ عَظُمَ بَلَاءِي وَأَفْرَطَ بِي سُوءُ حَالِي وَقَصُرَتْ بِي أَعْمَالِي وَ
 قَعَدَتْ بِي أَعْلَالِي وَحَبَسَنِي عَنْ نَفْعِي بَعْدَ مَا لِي وَخَلَدَنِي
 الدُّنْيَا بِغُرُودِهَا وَنَفْسِي بِخِيَانَتِهَا وَمِطَالِي بِأَسِيدَتِي فَاسْتَغْفِرُكَ
 بِغَيْرَتِكَ أَنْ لَا يَحْبُبَ عَنْكَ دُعَاؤِي سُوءُ عَمَلِي وَفِعَالِي وَلَا
 تَفْضَحْنِي بِخَفِيِّ مَا أَطْلَعْتَ عَلَيْهِ مِنْ سِرِّي وَلَا تَعَاجِلْنِي بِالْعُقُوبَةِ
 عَلَى مَا عَمِلْتُ فِي خُلُوقِي مِنْ سُوءٍ فَعِلْتُهُ وَإِسَاءَةٍ قَتَلْتُهَا
 نَفْسِي وَجَهْلِي وَكَثْرَةَ شَهَوَاتِي وَغَفْلَتِي وَكِنْ اللَّهُمَّ بِغَيْرَتِكَ

لِي فِي الْأَحْوَالِ كُلِّهَا رَوْفًا وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ جَمِيعًا أَلَمْ يُعْطُوا
الْهَى وَدَرِي مَن لِي غَيْرُكَ اسْأَلْهُ كَشَفَ ضُرِّي وَالنَّظَرَ فِي
أَمْرِي الْهَى وَمَوْلَايَ أَجَرْتِ عَلَى حُكْمٍ أَسْعَتْ فِيهِ هَوِي
نَفْسِي وَكَلَّ أَحْتَرِسُ فِيهِ مِنْ تَرْبِي عَدُوِّي فَعَزَّيَ بِمَا أَهْوَى
وَأَسْعَدَهُ عَلَى ذَلِكَ الْقَضَاءُ فَجَاوَزْتُ بِمَا جَرَى عَلَى مَنْ
ذَلِكَ بَعْضُ حُدُودِكَ وَخَالَفْتُ بَعْضَ أَمْرِكَ فَلَاكُ الْحَمْدُ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ جَمِيعًا ذَلِكَ وَالْأَجْحَةُ لِي فِيهَا جَرَى عَلَى فِيهِ قَضَاؤُكَ
وَالزَّمَنِي حُكْمُكَ وَبَلَاؤُكَ وَقَدْ أَيْدَيْتُكَ يَا الْهَى بَعْدَ
تَقْصِيرِي وَإِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي مُعْتَدِرًا نَادِمًا مُنْكَسِرًا
مُسْتَفِيدًا مُسْتَغْفِرًا مُبْدِيًا مُقَرَّرًا مُدْعِنًا مُعْرِفًا لِأَجْدِ
مَقَرٍّ أَيْمًا كَانَ مَنِّي وَلَا مَقَرٍّ عَا تَوَجَّهَ إِلَيْهِ فِي أَمْرِي غَيْرَ
مَبُولِكَ عُدْرِي وَإِنْ خَالَكَ إِيَّايَ فِي سَعَتِي مِنْ رَحْمَتِكَ
اللَّهُمَّ فَأَقْبَلْ عُدْرِي وَارْحَمْ شِدَّةَ ضُرِّي وَفُكْنِي مِنْ شِدَّةِ
وَبَاقِي بَارِبِ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِي وَرِقَّةَ حِلْدِي قَدِيرَ عَظَمِ
بِأَمْرِي بَدَأَ خَلْقِي وَذِكْرِي وَتَرْبِيَّتِي وَبَرِيَّتِي وَتَعْدِيَّتِي
لَا يَنْدِي أَعْيُنُكَ وَسَالِفِي بَرَكَتِي يَا الْهَى وَسَيِّدِي
وَرَبِّي أَرَاكَ مُعَدِّنِي بِنَارِكَ بَعْدَ تَوْحِيدِكَ وَبَعْدَ انْظُورِي

عَلَيْهِ فَلْيَبْلُغْ مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَلِجْ بِهَ لِسَانِي مِنْ ذِكْرِكَ وَاعْتَفِدْ
ضَمِيرِي مِنْ جَنَابِكَ وَبَعْدَ صِدْقِ اعْتِرَافِي وَدُعَايَ خَاضِعًا
لِرَبُّوبِيَّتِكَ هَيْهَاتَ أَنْتَ أَكْرَمُ مَنْ أَنْ تَضَعُ مِنْ رَبِّبِي وَبَعْدَ
مَنْ أَدْنَيْتَهُ أَوْ كَثُرَتْ مِنْ أَوْسِيهِ أَوْ تَسْلِمَ إِلَى الْبَلَاءِ مِنْ كَيْفِيَّتِهِ
وَرَحْمَتِهِ وَكَيْتَ شِعْرِي بِأَسَيِّدِي وَالْهَى وَمَوْلَايَ أَسْلُطْ
النَّارَ عَلَى وَجْهِهِ خَرَّتْ لِعَظَمَتِكَ سَاجِدَةً وَعَلَى السُّنْبُطِ
بِوَحِيدِكَ صَادِقَةً وَبِشْكْرِكَ مَادِحَةً وَعَلَى قُلُوبِ اعْتَرَفَ
بِالْهَيْتِكَ مُخَفِّفَةً وَعَلَى ضَمَائِرِ حَوْتِ مِنَ الْعِلْمِ بِكَ حَتَّى صَارَتْ
خَاشِعَةً وَعَلَى جَوَارِحِ سَعَتْ إِلَى أَوْطَانِ تَعْبُدُكَ طَائِعَةً وَ
أَشَارَتْ بِأَسْتِغْفَارِكَ مُدْعِنَةً مَا هَكَذَا الظَّنُّ بِكَ وَلَا
أَجْرًا بِفَضْلِكَ عَنْكَ يَا كَرِيمُ بَارِبِ وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِي عَنْ
فَلْيَلِ مِنَ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَعَقُوبَاتِهَا وَمَا يَجْرِي فِيهَا مِنَ الْمَكَارِ
عَلَى أَهْلِهَا عَلَى أَنْ ذَلِكَ بَلَاءٌ وَمَكْرُوهٌ فَلْيَلِ مَكْرَهُ كَيْسِرُ
بِقَاوَةِ قَصِيرٍ مَدَّةً فَكَيْفَ احْتِمَالِي لِبَلَاءِ الْآخِرَةِ وَجَلِيلِ
وَقُوعِ الْمَكَارِ فِيهَا وَهُوَ بَلَاءٌ تَطُولُ مَدَّةُ وَيَدُومُ مَقَامُهُ
وَلَا يَخْفَقُ عَنْ أَهْلِهِ لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا غَرْغَضِيَّتِي وَأَمِيلًا
وَسَخِيكًا وَهَذَا أَمَّا لَا تَقُومُ لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ يَا سَيِّدِي

فَكَيْفَ بِي وَأَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الدَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمُسْكِرُ
الْمُسْتَكِينُ يَا إِلَهِي وَرَبِّي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا إِلَهِي أَشْكُو وَلِيَّامِنْهَا أَخِي وَأَبِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْعَذَابُ وَشِدَّةُ أَوْ لَطُولُ الْبَلَاءِ وَمَدَّةُ فَلَنْ صَبْرِي
فِي الْعُقُوبَاتِ مَعَ أَعْدَائِكَ وَجَمْعَتِ بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِ بَلَاءِ
وَفَرَّقَتْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَحِبَّائِكَ وَأَوْلِيَّائِكَ فَهَبْنِي يَا إِلَهِي
وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي صَبْرْتُ عَلَى عَذَابِكَ فَكَيْفَ
أَصْبِرُ عَلَى فِرَاقِكَ وَهَبْنِي صَبْرْتُ عَلَى حَرْبِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ
عَنِ النَّظَرِ إِلَى أَكْرَامِكَ أَمْ كَيْفَ أَصْبِرُ فِي النَّارِ وَرَجَائِي
عَفْوِكَ فَبِعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَقْسِمُ صَادِقًا لَنْ
تَرْكَنِي نَاطِقًا لَا أَخِي إِلَيْكَ بَيْنَ أَهْلِهَا صَبْرِي الْأَمْلِي
وَلَا صَرْخِي إِلَيْكَ صِرَاحُ الْمُسْتَصْرِخِينَ وَلَا بَيْعِي عَلَيْكَ
بُكَاءُ الْفَائِذِينَ وَلَا نَادِيكَ إِنِّي كُنْتُ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ
يَا غَايَةَ أَمَالِ الْعَارِفِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا حَبِيبَ
قُلُوبِ الصَّادِقِينَ وَيَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ أَفْرَاكَ سُبْحَانَكَ يَا
إِلَهِي وَبِحَمْدِكَ تَسْمَعُ فِيهَا صَوْتُ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يَخْرُجُ فِيهَا نَحْلُ الْفَقِيرِ
وَذَائِقُ طَعْمِ عَذَابِهَا بِمَعْصِيَتِهِ وَجِسَّ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا بِجُرْمِهِ

وَجُرْمِهِ وَهُوَ بَصِيحُ إِلَيْكَ صَبْرِي مُؤْمِلُ لِرَحْمَتِكَ فَيُنَادِيكَ
بِلِسَانِ أَهْلِ تَوْحِيدِكَ وَيَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ يَا مَوْلَا
فَكَيْفَ بَقِيْتُ فِي الْعَذَابِ وَهُوَ رَجُومًا سَلَفَ مِنْ حِلْمِكَ
وَدَأْفِكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ تُولِيهِ النَّارَ وَهُوَ بِأَمَلِ فَضْلِكَ
وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ يُحْرِقُ قُلُوبَهُمَا وَأَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرَى
مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ يَسْتَمِلُ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ
أَمْ كَيْفَ يَتَغَلَّغِلُ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ أَمْ كَيْفَ
تَرْجُو زِيَادَتَهَا وَهُوَ بِإِدْبَارِكَ يَا رَبِّ أَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي
عَفْوِهِ مِنْهَا فَمَنْ كَرَّمَ فِيهَا هَيْهَاتَ مَا ذَلِكَ الظَّنُّ بِكَ لَا الْمَعْرِفَةَ
مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مُشَبَّهُةً لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُؤَحِّدِينَ مِنْ رَحْمَتِكَ
أَحْسَانِكَ فَيَا لَيْفِي أَقْطَعُ لَوْلَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْدِي بِحِلْمِكَ
وَقَضَيْتَ بِهِ مِنْ إِخْلَادِ مُعَانِدِيكَ لَجَعَلْتَ النَّارَ كُلَّهَا بَرْدًا
وَسَلَامًا وَمَا كَانَتْ لِأَحَدٍ فِيهَا مَقَرٌّ وَلَا مَقَامًا لِكِنَّكَ
تَقْدَسَتْ أَسْمَاؤُكَ أَقْسَمْتُ أَنْ تَمْلَأَهَا مِنَ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجَنَّةِ
وَالنَّارِ أَجْمَعِينَ وَأَنْ تُخَلِّدَ فِيهَا الْمُعَانِدِينَ وَأَنْتَ جَلَّ شَأْنُكَ
وَقُلْتَ مُسَدِّدًا وَتَطَوَّلْتَ بِالْإِنْعَامِ مَتَكْرَّمًا أَفَمَنْ كَانَ
مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ إِلَهِي وَسَيِّدِي

فَاسْئَلُكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَهَا وَبِالْفَضِيَّةِ الَّتِي
هَمَمْتَ وَحَكَمْتَهَا وَغَلَبْتَ مِنْ عَلَيْهَا أَجْرَ نَبِيَّهَا أَنْ تَهَبَ لِي
فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ كُلَّ حَرَمٍ أَجْرَمْتَهُ وَكُلَّ
ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ قَبِيحٍ اسْتَرْسْتُهُ وَكُلَّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ
كَتَمْتُهُ أَوْ أَعْلَنْتُهُ أَخْفَيْتُهُ أَوْ أَظْهَرْتُهُ وَكُلَّ سَيِّئَةٍ أَمَرْتُ
بِإِثْبَاتِهَا الْكِرَامَ الْكَائِنِينَ الَّذِينَ وَكَلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ
مِنْهُ وَجَعَلْتَهُمْ شُهَدَاءَ عَلَيَّ مَعَ جَوَارِحِي وَكُنْتُ أَنَا الرَّقِيبَ عَلَيْكَ
مِنْ وَرَائِهِمْ وَالشَّاهِدَ لِي أَخْفَى عَنْهُمْ وَبَرَحْتِكَ أَخْفَيْتُهُ وَ
بِفَضْلِكَ سَتَرْتُهُ وَأَنْ تُوفِّرَ حَتَّى مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُهُ أَوْ حَسْبًا
تُفْضِلُهُ أَوْ بِرَيْسَةٍ أَوْ رِزْقٍ تَبْسُطُهُ أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ خَطِيئَةٍ
تَسْرُةٍ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ
وَمَا لَكَ بِي يَا مَنْ بِيَدِكَ نَاصِيئَتِي يَا عَلِيمًا بِضُرِّي وَمَسْكِنَتِي
يَا خَيْرَ رَافِعٍ وَفَاقِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اسْأَلُكَ بِحَقِّكَ
وَقُدْسِكَ وَأَعْظَمِ صِفَاتِكَ وَأَسْمَائِكَ أَنْ تَجْعَلَ أَوْفَاتِي
فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَتَجْعَلَ مِنْكَ مَوْصُولَةً
وَأَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتَّى تَكُونَ أَعْمَالِي وَأَوْرَادِي كُلُّهَا
وَرَدًا وَاحِدًا وَحَالِي فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا يَا سَيِّدِي يَا مَنْ

عَلَيْهِ مَعُولِي يَا مَنْ إِلَيْهِ شَكَوْتُ أَحْوَالِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ قَوِّ عَلَى خِدْمَتِكَ جَوَارِحِي وَاشْدُدْ عَلَى الْعَزِيمَةِ
جَوَارِحِي وَهَبْ لِي الْجِدَّةَ فِي خَشْيَتِكَ وَالنَّعَامَ فِي الْإِطَاعَةِ
بِخِدْمَتِكَ حَتَّى أَسْرَحَ إِلَيْكَ فِي مَبَادِيرِ السَّابِقِينَ وَأَسْرَعَ
إِلَيْكَ فِي الْمَبَادِيرِ وَأَشْنَأَ طَلْعَ قُرْبِكَ فِي الْمَشَافِيرِ وَأَدْنَى
مِنْكَ دُنُوًا لِلْخَلِصِينَ وَأَخَافُكَ خَافَةَ الْمُوقِنِينَ وَاجْتَمَعَ لِي
جَوَارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَارِدْهُ وَمَنْ
كَادَنِي بِكَدٍّ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ عِبَادِكَ نَصِيبًا عِنْدَكَ
وَاقْرَبِهِمْ مَنَزَلَةً مِنْكَ وَأَخْصِهِمْ زُلْفَةً لَدَيْكَ فَإِنَّهُ لَا يَنَالُ
ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ وَجُدْ لِي بِجُودِكَ وَأَعْطِفْ عَلَيَّ بِعَظَمَتِكَ
وَاحْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ لِسَانِي بِذِكْرِكَ لَهْجًا وَفَلْسًا بِحُجَّتِكَ
مُنِيمًا وَمَنْ عَلَيَّ بِحُسْنِ إِحْسَانِكَ وَأَفْلَحِي عَشْرَةً وَاعْفِرْ لِي
فَائِكَ قَضَيْتَ عَلَى عِبَادِكَ بِعِبَادَتِكَ وَأَمْرَتَهُمْ بِدُعَائِكَ
وَضَمِنْتَ لَهُمُ الْإِجَابَةَ فَإِلَيْكَ يَا رَبِّ نَصَبْتُ وَجْهِي وَإِلَيْكَ
يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي
مُنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِي وَافْنِي شَرَّ الْجُحُودِ
الْأَيْنِسِ مِنْ أَعْدَائِي يَا سَرِيعَ الرِّضَا اغْفِرْ لِي لَا يَمْلِكُ إِلَّا اللَّهُ

فَإِنَّكَ تَعَالَى مَا تَشَاءُ بِأَمْرِ اسْمِهِ دَوَاءٌ وَذِكْرُهُ شِفَاءٌ وَطَاعَةٌ
غَنَى أَرْحَمَ مَنْ رَأَى مَالَهُ الرَّجَاءُ وَسِلَاحُهُ الْبُكَاءُ يَا سَابِغَ
النِّعَمِ بِادْفَاعِ النِّعَمِ يَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلُمِ يَا عَالِمًا
لَا يَعْلَمُ صِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ فِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَآلِ أَيْمَةِ الْيَامِينَ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا
در اعمال بقیه ماه است از حضرت امام
رضا علیه السلام منقولست که هر که سه روز از آخر
ماه شعبان را روزه بدارد و بماء رمضان وصل کند
حقیقی ثواب روزه دو ماه متوالی برای او بنویسد
و ابو الصلت هروی روایت کرده است که در جمعه
آخر ماه شعبان بخد مت حضرت امام رضا علیه السلام
رفت حضرت فرمود که ای ابو الصلت اکثر ماه شعبان
رفت و این جمعه آخر است پس تدارک و تلافی کن
در آنچه ازین ماه باقی مانده است تفصیل های که در باب
گذشته این ماه کرده و بر تو باد که روایی بر آنچه نافع است
برای تو در آخرت و دعا و استغفار بسیار بکن و توجه
کن بسوی حقیقی از کاهان خود تا آنکه چون ماه

مبارک رمضان در آید خالص گردانیده باشی خود را
از برای خدا و مکن از در کردن خود امانت و حق کسیر
مگر آنکه بیرون کنی و مکن از کاهیه اگر میکرده مگر آنکه
کنی و از خدا بترس و تو کمال کن بر خدا در پنهان و آشکار
امور خود و هر که بر خدا تو کمال کند خدا بستاند او را
و بسیار بخوان در بقیه این ماه این دعا را اللَّهُمَّ إِن لَّمْ
تَكُنْ غَفْرَتِ كُنَّا فِيهَا مَضَى مِنْ شَعْبَانَ فَاعْفِرْ لَنَا فِيهَا بَقِيَّ مِنْهُ
بدستیکه حقیقی در این ماه از آدمی گردانند بند های
بسیار از آتش جهنم برای حرمت ماه مبارک رمضان و
بسیار معنی منقولست که حضرت صادق علیه السلام
در شب آخر شعبان و شب اول ماه رمضان این دعا
میخوانند اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ
فِيهِ الْقُرْآنَ وَجَعَلْتَهُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى
وَالْفُرْقَانِ قَدْ خَضِرَ قَلْبُنَا فِيهِ وَسِيلَهُ كُنَّا وَتَسَلَّهُ مُتَلَكِّ
يُسِرُّ مِنْكَ وَغَافِيَةً يَا مَنْ أَخَذَ الْقَلِيلَ وَشَكَرَ الْكَثِيرَ
إِفْلَحَ مِنْهُ الْيُسَيْرُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي إِلَى كُلِّ
خَيْرٍ سَبِيلًا وَمِنْ كُلِّ مَالٍ حَاجَتٌ مَا نَفَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

يَا مَنْ عَفَى عَنِّي وَعَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ يَا مَنْ كَرَّمَ وَاحِدًا
 بِارْتِكَابِ الْعَاصِي عَفْوَكَ عَفْوَكَ يَا كَرِيمُ الْهَي
 وَعَظْمَتِي فَلَمْ أَعِظْ وَزَجَرْتَنِي عَنْ مَخَارِمِكَ فَلَمْ أَنْزَحْ فِيمَا عِنْدِي
 فَأَعْفُ عَنِّي يَا كَرِيمُ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الرَّأفَةَ
 عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عِظَمُ الذَّنْبِ مِنْ عِبَادِكَ
 فَلْيَحْسِنِ الْعَفْوَ مِنْ عِنْدِكَ يَا أَهْلَ الْقُوَى وَيَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ
 عَفْوَكَ اللَّهُمَّ إِنَّ عَبْدَكَ عَبْدُكَ بْنُ عَبْدِكَ بَرَأ مِنْكَ ضَعِيفٌ
 فَقَبِّلْ إِلَى رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ مُنْزِلُ الْغَنَى وَالْبَرَكَةِ عَلَى الْعِبَادِ
 قَادِرٌ مُقْتَدِرٌ أَحْصَيْتَ أَعْمَالَهُمْ وَقَسَمْتَ أَرْزَاقَهُمْ وَجَعَلْتَهُمْ
 مُخْتَلِفَةً السِّنِّهِمْ وَالْوَالِدَانِ مِنْ خَلْقٍ مُبْتَدَأٍ لَيْسَ لَهُمْ
 الْعِبَادَةُ عَلَيْكَ وَلَا يَقْدِرُ الْعِبَادُ مُدْرَكَكَ وَكُلُّنَا فَقَرَاءٌ
 إِلَى رَحْمَتِكَ فَلَا تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِ
 خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْأَمَلِ وَالْقَضَاءِ وَالْقَدْرِ يَا إِلَهِي الْبَقِيَّةُ
 خَيْرُ الْبَقَاءِ وَأَفْنَى خَيْرِ الْفَنَاءِ عَلَى مَوْلَايَ أَوْلِيَايَ وَ
 مُعَادَاتِ أَعْدَائِي وَالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَالرَّهْبَةَ مِنْكَ وَالْخُشُوعَ
 وَالْوَفَاءَ وَالسَّلَامَ وَالنَّصْرَ بِوَيْسِكَ كِتَابِكَ وَاتِّبَاعَ سُنَّةِ
 رَسُولِكَ اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَكٍّ أَوْ رَيْبَةٍ أَوْ جُودٍ

أَوْ قَنُوطٍ أَوْ فَرْحٍ أَوْ بَذَخٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ خِيَلَاءٍ أَوْ رِبَايَ أَوْ سَمْعَةٍ
 أَوْ شِقَاقٍ أَوْ نِفَاقٍ أَوْ كُفْرٍ أَوْ فُسُوقٍ أَوْ عِصْيَانٍ أَوْ
 عَظْمَةٍ أَوْ شَيْءٍ لَا تُحِبُّ فَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ أَنْ تُبَدِّلَنِي
 مَكَانًا إِنَّمَا نَابِغُ عِدِكَ وَوَفَاءُ بِعَهْدِكَ وَرِضًا
 بِقَضَائِكَ وَزُهْدًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ وَ
 آثَرَةً وَطَائِنَةً وَتَوْبَةً نَصُوحًا أَسْأَلُكَ ذَلِكَ يَا رَبِّ
 يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ إِلَهِي أَنْتَ مِنْ حِلْيَتِكَ تَعَصُّ فَكَانَكَ كَمْ تَرَوْنِي مِنْ
 كَرَمِكَ وَجُودِكَ نَطَاعُ فَكَانَكَ كَمْ تَعَصُّ وَأَنَا
 مِنْ كَمْ تَعَصُّ سَكَنُ أَرْضِكَ فَكُنْ عَلَيْنَا بِالْفَضْلِ جَوَادًا
 يَا خَيْرَ عَوَادٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 صَلَواتُهُ دَائِمَةً لَا تُحْطُ وَلَا تُعَدُّ وَلَا يُقَدَّرُ قَدْرُهَا غَيْرُكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَمَّا نَمَازُهَا مِنْ مَخْصُوصٍ بِشَبَّاهَا سَائِدٌ
 مَعْبُودٌ وَارْدُ نَشْدِهِ وَعِلْمُ أَذْكَرْ كَرَمُهُ أَنْدُ صَدْرُكَ
 بِأَحْمَدٍ وَتَوْحِيدُكُمْ تَبَهُ وَبَعْدَ أَنْ فَارَغَ شَدَنَ هَفْزَادُ
 مَرْتَبَةِ سُورَةِ حَمْدٍ بِجَاءِ رَكَعَتِ بِأَحْمَدٍ وَتَوْحِيدُ
 وَمَعُودَتَيْنِ هَرَبِكِ كَمَرْتَبَةٍ دُورُكَ دَرْهَرُكَ
 حَمْدٌ وَبَيْسَتْ بِخَيْرِ تَوْحِيدٍ جَهْلُ رَكَعَتِ رَهْرَ

رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید ^{دو رکعت}
 در هر رکعت حمد و پانصد مرتبه توحید و بعد از نماز
 هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد ^{چهار}
 رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید
 دو رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه توحید
 دو رکعت در رکعت اول حمد و آیه امن الرسول
 تا آخر سوره و پانزده مرتبه توحید و در دوم حمد و آیه
 قل انما انا بشر و پانزده مرتبه توحید ^{چهار رکعت}
 در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و آیه نصر الله
 چهار رکعت در هر رکعت حمد و آیه الكرسي یک مرتبه
 و سوره انا اعطیناک الکوثر سه مرتبه ^{هشت}
 رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه قل یا ایها الکافرون
 دوازده رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه
 اهلکم التکاثر ^{دو رکعت در هر رکعت حمد}
 و یک مرتبه سوره البقره ^{چهار رکعت در}
 هر رکعت حمد و پنج مرتبه سوره العصر ^{چهار}
 رکعت در میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد

و ده مرتبه توحید و بعد از نماز ده مرتبه یا رب
 اغفر لنا و ده مرتبه یا رب تب علینا و بیست و یک مرتبه
 توحید و ده مرتبه سبحان الله الذی بحی الموتی و
 بیست الایماء و هو علی کل شیء قدير
 دو رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه اینه الكرسي
 و پانزده مرتبه توحید ^{دو رکعت در هر رکعت}
 حمد و هفتاد و یک مرتبه توحید و بعد از نماز هفتاد
 مرتبه استغفار ^{ده رکعت در هر رکعت حمد}
 و پنج مرتبه توحید ^{دو رکعت در هر رکعت حمد}
 و پنج مرتبه اینه قل اللهم مالک الملك ^{چهار}
 رکعت در هر رکعت حمد و پانزده مرتبه سوره اذ اجاء
 نصر الله ^{هشت رکعت در هر رکعت حمد و}
 بیست و یک مرتبه توحید و معوذتین ^{دو رکعت}
 در هر رکعت حمد و یک مرتبه قل یا ایها الکافرون و پانزده
 مرتبه توحید ^{سیر رکعت در هر رکعت حمد}
 و یک مرتبه سوره اذ از لزلت ^{دو رکعت در}
 هر رکعت حمد و یک مرتبه سوره اذ اجاء نصر الله

ده رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه اللهم
 التكاثر دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه
 ايا من الرسول دو رکعت در هر رکعت حمد
 و ده مرتبه سبح اسم ربك الاعلى چهار رکعت
 در هر رکعت حمد و یک مرتبه توحيد و معوذتين
 ده رکعت در هر رکعت حمد یک مرتبه و هر يك از اللهم
 التكاثر و توحيد و معوذتين ده مرتبه دو رکعت
 در هر رکعت حمد و ده مرتبه سبح اسم ربك الاعلى و بعد
 از سلام صد مرتبه اللهم صل على محمد و آل محمد
 باب سيم

در بيان مجله از فضائل و اعمال ماه مبارك رمضان
 و در آن هشت فصل است در بيان فضيلت این
 ماه مبارك بايد دانست كه ماه رمضان ماه خداوند
 عالمياست و شريفترين ماههاست چنانچه بسند معتبر
 از حضرت امام رضا عليه السلام روايت كرده اند كه
 حضرت رسول صلى الله عليه و اله در آخر ماه شعبان
 خطبه خواندند و فرمودند ايها الناس بدرستيكه رو

كرده است بشما ماه خدا با بركت و رحمت و امرزش
 ماهيست كه نزد خدا بهترين ماههاست و روزها
 بهترين روزهاست و شبهايش بهترين شبهاست و
 ساعتهاى آن بهترين ساعتهاست و آن ماهيست
 كه خوانده اند شما را بسوى ضيافت خدا و كرديد ايد
 در آن از اهل كرامت خدا انفسهاى شما در آن ثواب
 تسبيح دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملها
 شما در آن مقبولست و دعائى شما در آن مستجابست
 پس سوال كنيد از پروردگار خود بانيتهائى درست
 و دلهاى پا كره از گناهان و صفات ذميه كه توفيق
 دهد شما را براى روزه داشتن آن و تلاوت كردن
 قرآن در آن بدرستيكه شقى و بد عاقبت كسى است كه
 محروم گردد از امرزش خدا در اين ماه عظيم و پا د كنيد
 بكر سكه و تشنگى شما در نيمه كر سكه و تشنگى روز قيا
 و تصدق كنيد بر فقيران و مسكينان خود و تعظيم نما
 پيران خود را و رحم كنيد كودكان و نوازش نماييد خوا
 خود را و نگاه داريد زبانهائى خود را از آنچه نبايد گفت

و پوشید دیدهای خود را از آنچه حلال نیست شما
نظر کردن بسوی آن و باز دارید گوشهای خود را
از آنچه حلال نیست شما را شنیدن آن و مهریابی
کنید باینها مردم نامهربانی کنند بعد از شما باینها
شما و باز گشت کنید بسوی خدا از گناهان خود و بلند
کنید بسوی خدا دستهای خود را بدعا و اوقات نماز
های خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعتهاست نظر
میکند حق تعالی در این اوقات بر حمت بسوی بندگان
خود و جواب میگوید ایشانرا هرگاه او را مناجات کنند
و لیکن میگوید ایشانرا هرگاه او را ندا کنند و مستجاب
میکرد اند هرگاه او را دعا کنند ای گروه مردم از بدست
که جانهای شما در گرو کرده های شماست پس از گرو
بدار و برید بطلب امزش از خدا و پشیمانی شما اگر آن
بار است از گناهان شما پس سبک گردانید آنها را بطول
دادن سجده ها و بدانید که حق تعالی سوگند یاد کرده است
بغزت خود که عذاب نکند نماز گذاران و سجد کنندگان
و نرساند ایشانرا با تشبهت در روز قیامت ایها الناس

هر که از شما افطار نماید روزه دار مؤمنی را در اینماه
از برای او خواهد بود نزد خدا ثواب بنده آزاد کردن
و امرزش گناهان گذشته پس بعضی از اصحاب گفتند
یا رسول الله همه ما قدرت بر این نداریم حضرت فرمود
که هر چند از اثنای هجتم با افطار فرمودن روزه داران
اگر چه بنصف دانه خرما باشد اگر چه بیک شربت آب
باشد بدرستی که خدا این ثوابها را میدهد کسی را که
چنین کند اگر قادر بر زیاده از این نباشد ایها الناس
هر که خلق خود را در اینماه بنکو گرداند بر صراط بگذرد
در روزیکه قدمها در آن لغزد و هر که سبک گرداند در
اینماه خدمت غلام و کنیز خود را حق تعالی در قیامت
حساب او را آسان گرداند و هر که در اینماه شر خود را
از مردم باز دارد حق تعالی غضب خود را در قیامت
از او باز دارد و هر که در اینماه بپیم بی پذیرا گری دارد
و هر که در اینماه صله و احسان کند با خویشان خود خدا
وصل کند او را بر حمت خود در قیامت و هر که در اینماه
قطع احسان خود از خویشان خود بکند خدای عز و جل

و پوشید دیدهای خود را از آنچه حلال نیست شما
نظر کردن بسوی آن و باز دارید کوشهای خود را
از آنچه حلال نیست شما را شنیدن آن و مهریابی
کنید باینها مردم نامهربانی کنند بعد از شما باینها
شما و باز گشت کنید بسوی خدا از گناهان خود و بلند
کنید بسوی خدا دستهای خود را بدعا و اوقات نماز
های خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعتهاست نظر
میکند حق تعالی در این اوقات بر حمت بسوی بندگان
خود و جواب میگوید ایشانرا هرگاه او را مناجات کنند
و لیکن میگوید ایشانرا هرگاه او را ندا کنند و مستجاب
میکرد اند هرگاه او را دعا کنند ای گروه مردم از بدست
که جانهای شما در گرو کرده های شماست پس از گرو
بدار و برید بطلب امزش از خدا و پشیمانی شما اگر آن
بار است از گناهان شما پس سبک گردانید آنها را بطول
دادن سجده ها و بدانید که حق تعالی سوگند یاد کرده است
بغزت خود که عذاب نکند نماز گذاران و سجد کنندگان
و نرساند ایشانرا باقی جهنم در روز قیامت ایها الناس

هر که از شما افطار نماید روزه دار مؤمنی را در اینماه
از برای او خواهد بود نزد خدا ثواب بنده آزاد کردن
و امرزش گناهان گذشته پس بعضی از اصحاب گفتند
یا رسول الله همه ما قدرت بر این نداریم حضرت فرمود
که هر چند از اثر جهنم با افطار فرمودن روزه داران
اگر چه بنصف دانه خرما باشد اگر چه بیک شربت آب
باشد بدرستی که خدا این ثوابها را میدهد کسی را که
چنین کند اگر قادر بر زیاده از این نباشد ایها الناس
هر که خلق خود را در اینماه بنکو گرداند بر صراط بگذرد
در روزیکه قدمها در آن لغزد و هر که سبک گرداند در
اینماه خدمت غلام و کنیز خود را حق تعالی در قیامت
حساب او را آسان گرداند و هر که در اینماه شر خود را
از مردم باز دارد حق تعالی غضب خود را در قیامت
از او باز دارد و هر که در اینماه بپیم بی پذیرا گری دارد
و هر که در اینماه صله و احسان کند با خویشان خود خدا
وصل کند او را بر حمت خود در قیامت و هر که در اینماه
قطع احسان خود از خویشان خود بکند خدای عز و جل

در قیامت قطع رحمت خود از او بکند و هر که نماز شب
در این ماه بکند حق تعالی برای او برات هزاری از آتش
جهنم بنویسد و هر که در این ماه نماز واجب را ادا کند خدا
عطا کند با و ثواب هفتاد نماز واجب که در ماهها به
دیگر کرده شود و هر که در این ماه بسیار صلوات بفرستد
بر من و آل من خدا سنگین کرد اند تر از وی عمل او را در
روزی که ترازوهای اعمال سبک باشد و کسی که یک
ایه از قرآن در این ماه بخواند ثواب کسی داشته باشد که
در ماههای دیگر ختم قرآن کرده باشد اینها الناس
بدرستی که درهای بهشت در این ماه گشاده است پس
سؤال کنید از پروردگار خود که بر روی شما نبندد
و درهای جهنم در این ماه بسته است از خدا سؤال
کنید که بر شما نکشاید و شیاطین را در این ماه غل میکند
پس سؤال کنید از خدا که هرگز بر شما مسلط نکند
و ایضا از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه
منقولست که در ماه رمضان خطبه خوانند و فرمودند
اینها الناس اینها هیست که خدا انرا بر سایر ماهها

فضیلت و زیادتى داده است مانند فضیلت ما
اهل بیت بر سایر مردم و در این ماه کثوره میشود
درهای آسمان و درهای بهشت و در رحمت و
بسته میشود درهای جهنم و در این ماه شنید میشود
نداهای مؤمنان و مستجاب میگردد دعاهای ایشان
و رحم میکنند گریهای ایشان را و در این ماه شبی هست که
در ان شب ملئکه از آسمان بر زمین میایند و سلام میکنند
بر مردان و زنان روزه دار بر خصی پروردگار خود تا
طلوع صبح و ان شب قدر است که حق تعالی مقدر کرده است
در ان شب ولایت و امامت مرا پیش از آنکه آدم علیه السلام
خلو کند بدو هزار سال و عبادت ان شب بهتر است از
عبادت هزار ماه اینها الناس بدرستی که افتابهای ما
رمضان و ماههای آن طالع میشوند بر مردان و زنان
روزه دار با رحمت و این ماه شما مانند ماههای دیگر
نیست روزهایش بهترین روزهاست و شبهایش
بهترین شبهاست و میتوان و شیاطین در این ماه غل
کرده و در زندانند و زیاده میکند خدا در این ماهها

و عمرها را و بنویسد و مقدر میکرد اندک این ماه
حاجیان بیت الله را و در این ماه حضرت عالی رو می کند
بسوی اهل ایمان بامرزش و فیروزی و رحمت و روزی
و خشنودی خداوند جزا دهنده ای روزه دار پس
ندید که کار خود بکن بدستیکه در این ماه مهمان
پروردگار خودی نظر کن و ناقل نما که چگونه خوا
بود در شب خود و در روز خود و چگونه نگاه میدار
اعضا و جوارح خود را از معصیتهای پروردگار خود
پس نظر کن که شبها در خواب نباشی و روزها غافل
از یاد خدا نباشی پس بیرون رود ماه و کناهان تو
بر تو باقی مانده باشد پس در هنگامیکه روزه داران
مزد های خود را گیرند تو از جمله زبانکاران باشی و در
وقتیکه بکرامت افای خود فایز گردند از جمله محرومان
باشی و در روزیکه سعادت تمند گردند بمجاورت و شادمانی
پروردگار خود تو از رانده شده ها باشی ای روزه دار
اگر تو را آفای تو از درگاه خود بر گرداند بکدام درگاه
رو خواهی آورد و اگر محروم گرداند تو را پروردگار تو

کاسر

که روزی خواهد داد ترا و اگر خواست کند ترا که گریه
خواهد داشت ترا و اگر ترا ذلیل گرداند که ترا عزیز
خواهد کرد و اگر ترا ادا کند که ترا یاری خواهد
کرد و اگر ترا از بندگان خود قبول نکند بندگی
کدام خداوند را اختیار خواهی کرد و اگر او
لغزشها و کناهان ترا بنامزد امید بکه خواهی
داشت برای امرزش کناهان خود و اگر حق خود را
که بر تو واجب گردانیده از تو طلب نماید چه جواب
در برابر خواهی گفت ای روزه دار تقرب بجوی
بسوی خدا بسلامت کردن کتاب خدا در شبها و روزها
اینما زیرا که کتاب خدا شفاعت کننده اینست که
شفاعت او را قبول میکنند برای آنها که تلاوت آن
کرده اند پس بالا میروند بدرجات بهشت تقدیر
تلاوت آیات قرآن ای روزه دار بشارت باد ترا
که هر نفسی که در این ماه بکسی ثواب تسبیح در نامه عمل
تو بنویسند و خواب تو در این ماه عبادت و طاعت
تو در این ماه مقبولست و کناهان تو در این ماه امرزید

و او از های تو بد عا در این ماه شنیده شده است و
 مناجات و زاری که نا خدا میگوئی بر تو رحم میکند
 بدرستی که شنیدم از جیب خود حضرت رسول صلی
 الله علیه و اله که خداوند عالم از اذان زهر شب از شبها
 ماه مبارک رمضان از اذان کرد ها هست از آن جهت
 که عدد ایشان را بغیر از خدا کسی نمیداند چون شب آخر ماه
 میشود در آن شب میامزد مثل آنچه در جمیع ماه امزد
 است پس حضرت فرمود که هر که ماه رمضان را روزه
 بدارد و نفس خود را از چیزهای که خدا حرام کرده است
 نکاهد از بهشت البته او را واجب کرد و هر که
 در این ماه روزه دارد و در هیچ شب از شبهای آن بر حرام
 افطار نکند البته داخل بهشت شود پس حضرت امیر
 فرمود که شنیدم از سید انبیا صلی الله علیه و اله که
 فرمود که بهترین اوصیای پیغمبران در بهترین ماهها
 شهید خواهد شد گفتیم بهترین ماهها کدام است و
 بهترین اوصیای کیست فرمود که بهترین ماهها ماه رمضان
 و بهترین اوصیای ثوئی با علی گفتیم یا رسول الله این البته

خواهد شد فرمود بلی بحق پروردگارم بدرستی که
 بر آنکس میشود بد بخت تر از امت من جنت کند
 نافه صالح ضربی بر سر تو خواهد زد که ریش تو از خون
 سرت خضاب شود پس مردم شروع بگری و زاری کردند
 و حضرت از منبر نیز آمد و ایضا از حضرت رسول
 منقولست پسند های معتبر که فرمود اینها الناس که
 وارد شود بر او ماه رمضان پس روزه دارد روزها
 و بایستد بنماز و عبادت قدر مقرری از شب آنرا
 و نمازها را در اوقات فضیلت بجا آورد و عبادت
 کند بنماز جمعه آن و بامداد آن بنماز عید حاضر
 شود پس در یافتن خواهد بود ثواب شب قدر و فایز
 میگردد بجاوهای بسیار و بخششهای خدا
 مانند بخششهای بندکان نیست در کین
 حقیقت روزه است و آنچه در آن معتبر است بدانکه
 روزه باز داشتن خود است از چیزی چند که روزه را
 میشکند از طلوع صبح تا بر طرف شدن سرخی از جانب
 مشرق تا بر مشهور یا پنهان شدن قرص افتاب یعنی

برطرف شدن شعاع آن از کوهها و غارها و ارتفاع و
قول اول احوط است باینکه قریب پس باید که بدانند آن
چیزها را باینکه تواند کرد و چون میان علما اختلاف
بسیار هست در آنها اگر قصد کند ترك همه را از برای
رضای خدا ظاهر کافی باشد اما بهتر آنست که متیقن
باشد وجوب ترك آنها قصد ترك آنها کند بعنوان وجوب
و آنچه خلاف باشد قصد ترك آنها کند احتیاطا و آنچه
دغدغه مکرره باشد قصد ترك آنها کند مستحبا و اگر
قصد ترك جمیع محرمات را ضم کند بهتر است و اما آنها
که واجبست ترك آنها کردن چیزی خوردن و چیزی
اشامیدنست و چیزی که خوردن و اشامیدن از شعاع
و معناد باشد در آن خلاف نیست که مبطل صوم است
و موجب قضا و كفاره هر دو میشود اگر بعنوان
معناد بخورد و اگر بغیر معناد بخورد مانند آنکه در دعا
یا در کوش بچکاند چیزی را که بخورد داخل شود محل خلافت
در خوردن و اشامیدن چیزی چند که معناد مرد و شیئا
خوردن و اشامیدن آنها مانند سنگ و چوب و کتا

و کتاها و آب فشرده شده از گیاههای غیر معناد و
اظهار آنست که اگر بعنوان معناد باشد اجتناب از آن
واجبست و احوط آنست که اگر بکند قضا و كفاره
بعل آورد جماع کردنست در قبل زن مطلقا خواه آنرا
بشود و خواه نشود و فعل آن موجب قضا و كفاره میشود
بخیلاف و جماع در در بر زن هرگاه ازال شود روزه را
باطل میکند و قضا و كفاره لازم میشود و بعضی
مبطل نمیدانند و اول اقویست باقی ماندنست
بر جنابت ناصبح و اشهر و اقوی آنست که مبطل است و
موجب قضا و كفاره است و بعضی مبطل ندانند
و بعضی قضای آنها واجب دانسته اند و احوط آنست
که اگر زن حیض پاک شود پیش از صبح غسل کند
و اگر نکند احوط آنست که غسل کند بعد از صبح
و آن روز را روزه بدارد و قضا نیز بکند و اگر جنب را
غسل منعذر باشد احوط آنست که تیمم کند و تیمم را
نشدن ناصبح بشود و خواب اول بعد از جنابت در
حالی که نیت غسل کردن داشته باشد و احتمال بیدار

شدن پیش از صبح ده جا بر است و مشهور است که اگر
ناصبح بیدار نشود قضای آن روز بر او واجب نیست و بعضی
واجب دانسته اند و آن احوط است و مشهور است که
اگر بخوابد تا صبح و نیت غسل نداشته باشد بر او قضا
و كفارة لازمست و این احوط است اگر چه در پیش
سخنی هست و مشهور در خواب دوم و جوب قضا است
و این قول قویست بلکه خلافت در آن ظاهر نیست و جمیع
از اصحاب بر اعتقاد است که در خواب سیم جنب هرگاه
بصبح رسد قضا و كفارة هر دو واجب است و اقوی
عدم وجوب كفارة است و بعضی از متأخران از آنکه
است که خواب بعد از بیدار شدن از اخلاص حکم
دوم دارد چنانچه والد مرحوم فقیر اختیار نموده و این
احوط است بلکه خالی از قوت نیست و بدانکه در روز
دیگر غیر ماه مبارک رمضان نیز خلافت که آیا باید
صبح را پاک یا بد بانه و حیث نیست که در قضای ماه رمضان
مباید صبح جنب نباشد و در غیر قضا احوط آنست که
اگر صبح ظاهر نباشد و واجب معین نباشد آن روز را روز

ندارد و اگر معین باشد آن روز را روز بدارد و قضا
نیز بکند اما اگر عمد کرده باشد و در نیت که كفارة
در کار نباشد و اگر بد خدا حوط است و در روز سبت
اگر عمد بر جنابت بماند ناصبح و پیش از زوال غسل کند
و نیت روزه بکند بکمال فقیر روزه اش صحیح است و
در واجب معین اگر عمدانیت اترك کند و پیش از زوال
نیت کند مشهور است که روزه اش باطلست و قضا
بکند و كفارة واجب نمیشود و اگر از روی فراموشی
نیت اترك کند تا زوال نیت میتواند کرد و در واجب
غیر معین تا زوال نیت میتوان کرد اگر چه قضای ماه
رمضان باشد و در روزه سنت خلافت نیست که
اگر در شب نیت نکرده باشد و مفطری بعمل نیاورد
باشد تا اول زوال نیت میتواند کرد و بعد از زوال
خلافت بعضی گفته اند تا نزدیک بشام نیت میتواند
کرد و جمعی از محققین علماء این را بطلان و نزد فقیر افسوس
و بعضی گفته اند بعد از زوال نیت نمیتواند کرد و بعضی
گفته اند که اگر پیش از زوال نیت کند ثواب روزه تمام

روز را میباید و اگر بعد از زوال نیت کند ثواب روزی
بعد از نیت تا شام را میباید رسانیدن بخوار غلیظا
بخلق و بعضی از اموجوب قضا و کفان میدانند و بعضی
قضای آنها و بیکان فقیر مبطل نیست و احوط رعایت شهر^{ست}
و بعضی از متأخرین بخلق ساختند بغبار غلیظ و دود غلیظ
که از آن اجزا منفصل شود چون دود نور و بخار دیک و
اظهر عدم بطلان است و احوط اجتناب است حتی از دود تنبا^ک
استمناست یعنی طلب نزول منی کردن با حصول آن
و موجب قضا و کفاره است و مشهور است که هرگاه
ملاسه و ملاجه کند و انزال شود روزه او باطل میشود
و قضا و کفاره لازمست و بعضی در این مامل نموده اند
خصوصاً وقتی که نسبت بحلال خود باشد و عادت او
انزال نباشد احوط بلکه اقوی وجوب قضا و کفاره است
مطلقاً و در نظر کردن بزین حلال یا حرام با صدای از شنیدن
یا بخیال خود در آوردن هرگاه باعث مدنی شود و
قصد انزال نداشته باشد و بان معناد نباشد خلا^{فت}
و اظهر عدم وجوب قضا و کفاره است قی کر نیست

عدا و اگر موجب قضای آنها میدانند و بعضی قضا
و کفاره هر دو را واجب میدانند و بعضی هیچکرا
واجب نمیدانند و مسئله مشکل است و وجوب
قضای آنها خالی از قوت نیست و مشهور است که
هرگاه قی در اخبار آید یا و قضای نیست و بعضی
قضا را واجب دانسته اند و این قول ضعیفست
حقنه است و بعضی موجب قضا و کفاره هر دو
دانسته اند و بعضی موجب قضای آنها و بعضی حرام
دانسته اند و بعضی موجب هیچک ندانسته اند و بعضی
حقنه مایع را موجب قضا دانسته اند و حقنه جامد را
مانند شیاف مکروه دانسته اند و بعضی مطلقاً
مکروه دانسته اند و این قول اقویست و احوط آنست
که بدون ضرورت حقنه مایع نکند و اگر بکند قضا
بکند و اشهر اقوی آنست که چکانیدن دوا در کوثر
موجب فساد صوم نمیشود و سقوط در بینی هرگاه
تعدی بخلق نکند و ایضاً اقوی آنست که جایز است
و بعضی موجب قضا و کفاره دانسته اند و اگر بخلق

برسد احوط اجتناب است دروغ گفتن برخدا و رسول
خدا و ائمه هدی علیهم السلام است بآنکه حدیث
دروغی نقل کند و بامسئله خلاف واقعی بگوید بلکه
کسی که اهلیت مسئله گفتن نداشته باشد مسئله بگوید
و در حرمت آن شکی نیست و بعضی در روزه موجب قضا
و كفاره میدانند و بعضی میگویند موجب فساد
صوم نمیشود و خالی از قوت نیست و احوط آنست که
اگر بکند قضا کند و كفاره بدهد سر فرو
بردنت در آب و جمعی از اموجب قضا و كفاره میدا
نند و بعضی موجب قضا آنها میدانند و بعضی موجب هیچ
نمیدانند و بعضی مکروه میدانند و اظهر حرمتست
و عدم وجوب قضا و كفاره و بعضی گفته اند که اگر
سر را باب فرو برد تا کردن و بدن بیرون آب باشد
باز حکم ارتماس دارد و این احوطست و بعضی گفته اند
که اگر فرو برد منافذ سر را دفعه هر چند منابت بیرون
باشد باز حکم ارتماس دارد و این احوطست و احوط
آنست که در روزه سنت نیز سر را باب فرو نبرد و بعضی

بجویند کرده اند و احوط ترکست بلغی که از سپینه
براید یا از دماغ فروید و فرو بردن آن علما را سه
قولست اول جواز ابتلاع آنچه بیرون میاید از سینما
دائمی که از دهان منفصل نشود و عدم جواز آن قسم
دیگر دوم جواز ابتلاع هر چه و قسم مادام بدهن نرسد و
تجبر بابتلاع هر چه و هرگاه بدهن نرسد سیم جواز کشیدن
از سینما و سر و جواز فرو بردن مادام که از دهان جدا
نشود و جمعی که حکم فساد کرده اند و بعضی بقضای آنها
قابل شده اند و بعضی كفاره را نیز واجب میدانند
و بعضی بكفاره جمع قابل شده اند و گمان فقیر آنست که
هیچیک لازم نمیشوند اما احتیاط آنست که بعد از آنکه
بقضای دهان بیاید فرو نبرد مشهور میان
علما آنست که مکروهست زن روزه دارد در میان آب
بنشیند و بعضی گفته اند که هرگاه تا کرد راب بنشیند
قضا بر او لازمست و بعضی كفاره را نیز لازم دانسته اند
و اول اظهر آنست و در خوابیدن قندران و مصطکی
که ابشر افرو برد بعضی حرام دانسته اند و بعضی موجب قضا

دانسته اند و اظهر حوازا است و مشهور میان علما
آنست که اگر کسی کمان داشته باشد که شب
باقیست بلکه اگر شک هم داشته باشد جایز است
خوردن و آشامیدن تا صبح مشخص شود و اگر معلوم
شود که صبح بوده است آن وقت که خورده یا آشامیده
اگر ملاحظه کرده باشد و خورده باشد قضا واجب
نیست و اگر ملاحظه نکرده خورده باشد قضا واجبست
و کفاره واجب نیست و اگر کسی مضمضه کند جهت
وضوی نماز واجب و آب بی اختیار بخلو او رود قضا
بر او واجب نیست و اگر جهت نماز نافله باشد بعضی گفته اند
قضا بر او واجب است و اگر عیث مضمضه کند و آب بخلش
رود جمعی قضا را واجب دانسته اند و این احوطست و
اظهر عدم وجوبست مطلقا و در روایتی وارد شده است
که بعد از مضمضه سه مرتبه آب دهان را بپندازد و این
احوطست در سنتها و آداب روزه است مگر
روزه دار را بوسیدن زنان و دست بیدن ایشان
مالیدن و دست بازی کردن با ایشان و اقرب آنست که

البر

کراهیت مخصوص بصورت نیست که اینها محرک شهوت او
باشد و خوف وقوع در جماع داشته باشد و مکرر هست
بچشم کشیدن چیزی که آنرا طعمی باشد که بخلو رسد یا
در آن مشکلی باشد و مشهور کراهیت بیرون آوردن
خونیست از بدن ضعیف شود و در جماعت احتیاط نماید
باید کرد و هم چنین داخل شدن حمام که مضاعف باشد
و مکرر هست بوییدن کلهها خصوصا نرگس و بهتر
آنست که مشک را بنویسد و سایر بوهای خوش مکرر
نیست بلکه سنت است و از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که طیب تحفه صابم است و فرمود که هر روز
دار که اول روز خود را خوشبو کند عقلش زایل نکرده
اشهر و اقوی آنست که بوییدن رایحه غلیظه مفطر است
و بعضی گفته اند بوییدن رایحه غلیظه که بچوف رسد
موجب قضا و کفاره میشود و احوط آنست که بوی
خوش بپایده که بدماغ بالا رود بنویسد چنانچه در روایت
وارد شده است و مکرر هست که صابیم جامه که ملاصق
بدن او باشد بترکند و مکرر هست زن صائم را که در آن

نشیند چنانکه گذشت و از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هرگاه روزه داری میباید که روزه باشد
کوش تو و چشم تو و موی تو و پوست تو و جمیع اعضا
یعنی از محرّمات بلکه از مکروهات و فرمود که روزه
روزه تو مانند روز افطار تو نباشد و ایضا از آنحضرت
منقولست که فرمود روزه نه همین از خوردن و آشامیدن
نه بلکه باید که در روز روزه نگاهدارد زبان خود را
از دروغ و پوشانیدن دیدهای خود را از ناعزم و بایکدیگر
تضاعف نکند و حسد مبرد و غیبت نکند و مجادله نکند
و سوکند دروغ بخورد بلکه سوکند راست نبرد شتاب
مدهیبد و فحش مگویند و ستم نکند و بخردی نکند
و دلشاک مشوید و غافل مشوید از یاد خدا و از نماز و
خاموش باشد از آنچه نباید گفت و صبر کند و راستگو
باشد و دوری کند از اهل شر و اجتناب کند از گفتار
بد بدروغ و افتراء و خصومت کردن با مردم و گمان بد
کردن و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را مشرف
بر آخرت دانید و منتظر فرج و ظهور قائم آل محمد صلوات

۲۰
الله علیهم باشد و آرزو مند ثوابهای آخرت باشید
و توشه اعمال صالحه از برای سفر آخرت بردارید
و بر شما باد باز آید دل و آرام تن و خضوع و خشوع و
شکستگی و مذلت بنده که از آفتابی خود ترسد ترسان
باشد از عذاب خدا امیدوار باشد و رحمت او را
باید پاک باشد ای روزه دار دل تو از عیبها و باطن تو
از جهلها و مکرها و پاکیزه باشد بدن تو از کافرها و بیگانه
بجوئی بسوی خدا از آنچه غیر اوست و در روزه ولایت
خود را خالص گردانی از برای او خاموش باشی از آنچه
حضرتعالی فرموده است مرا از آن در اشکار و پنهان
و برتری از خداوند قهار آنچه سزاوارتر رسیدن اوست
در پنهان و اشکار و بخشی روح و بدن خود را بخدای عز
وجل در ایام روزه خود و فارغ گردانی دل خود را از بربا
محبت او و بدن خود را بکار فرمائی در آنچه خدا ترا امر
کرده است بان و خوانده است بسوی آن اگر همه
اینها را بعمل آوری آنچه سزاوارتر روزه داشتن است بعمل
آورده و فرموده خدا را اطاعت کرده و آنچه که کفری از آنها

از آنها که بیان کردم از برای توبه قدر آن روزه تو کم
 میشود از فضل آن و ثواب آن و بدستیکه پدرم گفت
 که رسول خدا صلی الله علیه و آله شنید که زنی در روز
 روزه جاریه خود را دشنام داد و حضرت طعانی طلبید
 و آن زن را گفت بخور زن گفت من روزه ام حضرت فرمود
 چگونه روزه و جاریه خود را دشنام دادی روزه از خوردن
 و آشامیدن تنها نیست بدستیکه حضرت خدیجه را
 حاجی کرد اینده از سایر امور قیحة از کردار بد و کفاری بد
 چه بسیار کند روزه داران و بسیارند که سنگی کشند
 و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که چه بسیار
 روزه داری که بهره نیست و از روزه داشتن بغیر از
 تشنگی و کرسنگی و چه بسیار عبادت کتند که نیست
 بهره از عبادت بغیر از تعبای خوشا خواب زیرکان که
 بهتر از بیداری و عبادت احمقانست و خوشا افطار
 کردن زیرکان که بهتر از روزه داشتن بخیر دانست
 زیرا که خواب مقربان چون بنیت صادقه و قلب طاهر و
 میشود از جمله عبادت ایشانست بلکه ارواح ایشان در

عالم قدس با ارواح انبیا و اوصیا و خلص مؤمنان
 محشور میگردد و بر روی صادقه براس از غیب مطلع
 میگردد و راهی از راههای قرب ایشانست و افطار
 خوردنند آن چون از روی دانا نیست و بوجهی که
 حضرت خدیجه خواسته افطار مینماید بهتر است از روزگاری
 احمقان که روزه را دستگاه خود فروشی کرده اند
 و بر پا و عجب مزاج میگردد اند و بشرایط صوم عمل نمیکند
 در بیان آداب دخول ماه مبارک رمضان
 سنت است طلب هلال ماه رمضان و بعضی واجب
 دانسته اند و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 منقولست که چون هلال ماه رمضان را دیدی اشیا
 بسوی هلال بکن و رو بقبله کن و دستها را بسوی
 خدا بلند کن و خطاب کن ما هرا و بگو رَبَّنَا اللَّهُ
 رَبُّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اهْلِهِ عَلَيْنَا بِالْإِيمَانِ وَالْإِيمَانِ
 السَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَالْمَسَارَعَةِ إِلَى مَا يَحِبُّ وَتَرْضَى
 اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا وَارْزُقْنَا خَيْرَهُ وَعَوْنَهُ وَاصْرِ
 عَنَّا صَرَهُ وَشَرَّهُ وَبَلَاءَهُ وَفِتْنَهُ وَبِهْتَرِينَ دَعَا هَادِغَانِ

هلال صحیفه کامله است و این را عقیل رحمه الله خوا
 این دعا را در وقت رؤیت هلال ماه مبارک واجب
 دانسته است الحمد لله الذی خلقنی وخلقک و قدر
 منازکک وجعلک مواقیب للناس اللهم اهله علينا
 اهلا لامبارک اللهم ادخله علينا بالسلامة والایمان
 والیقین والإیمان والبر والتقوی والنوفی بالمحبت
 وترضی و در شب اول ماه جماع با حلال خود سنتست
 و غسل در شب اول سنتست و از حضرت صادق
 علیه السلام منقولست که هر که غسل کند در شب اول
 ماه رمضان در نهر جاری و سی کف آب بر سر بریزد
 با طهارت مغنوی باشد تا ماه رمضان آینده و در
 حدیث دیگر فرمود که هر که در شب اول ماه رمضان
 غسل کند خارش بدن در آن سال با و نرسد و ایضا
 منقولست که چون ماه رمضان داخل میشد حضرت
 صادق علیه السلام فرزندان خود را و صید میفرمود
 که اهنام کنید و سعی نماید در این ماه در عبادت که
 در این ماه روز بها قیمت میشود و اجلها و عمرها شسته

میشود و حاجیان در این ماه مقدر میشوند که حج
 بروند و در این ماه شبی هست که بهتر است از هزار
 ماه و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست
 که بر شما باد در ماه رمضان با استغفار و دعا بدست
 که دعا دفع میکند بلا را از شما و استغفار محو میکند
 گناهان شما را و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام
 در شب اول ماه سنتست و از حضرت صادق علیه
 السلام منقولست که هر که در شب اول ماه رمضان
 پاشب میان پاشب آخر زیارت آنحضرت بکند گناهان
 از او بریزد مانند برگ از درختان و از گناهان بیرون
 آید مانند روزی که از مادر متولد شده است و
 ثواب حج و عمره خدا او را عطا کند و ایضا از آنحضرت
 منقولست که هر که در شب اول ماه رمضان سو
 انا فتحنا در نماز نافله بخواند در آن سال از بلاها
 محفوظ گردد و بروایت دیگر از آنحضرت منقولست
 که هر که در شب اول ماه مبارک رمضان دو رکعت
 نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد سوره انعا

بخواند و سوال کند که خدایا از او کفایت شر و بکند
 خدا او را کفایت کند از آنچه میسر شد در این ماه و حفظ
 کند او را از آنچه میسر شد از بیماریها و دردها و نماز
 نشسته میخوان کرد و سوره را از روی قرآن میتوان
 خواند و اگر در شب اول ماه نیت روزه تمام ماه را
 بکند و باز هر شب نیت کند بهتر است و نیت چنین
 میکند که قصد میکند که فردا روزه ماه رمضان
 بدارم واجب قرینه الی الله و در روز اول ماه است
 که غسل کند در آب جاری و سی کف آب بر سر بریزد و از
 حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون در اول
 سال چنین کند از جمیع دردها و بیماریها در تمام سال
 ایمن باشد و ایضا از آنحضرت علیه السلام منقولست
 که هر که در روز اول این ماه کف از کلاب بریزد از خمار
 و پریشانی نجات یابد و اگر هر روز بکند در آنروز از
 بلاها ایمن گردد و بسند معتبر از حضرت امام محمد
 علیه السلام منقولست که هر که در روز اول هر ماه
 دو رکعت نماز بکند و در رکعت اول بعد از حمد

سی مرتبه سوره قل هو الله احد و در رکعت دوم
 بعد از حمد سوره انا انزلناه راسی مرتبه بخواند و بعد
 از نماز تصدق کند با آنچه میسر شود سلامتی آن
 ماه را خریده است و در روز اول این دعاست
 اللَّهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ مِضَانَ وَقَدْ افْرَضْتَ عَلَيْنَا
 صِيَامَهُ وَأَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ
 مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ اعْنَا عَلَى صِيَامِهِ وَقِيَا
 وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا وَتَسَلَّمْ لَنَا فِي بُيُوتِنَا وَعَافِيَةِ أَنْكَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وایضا از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که چون ماه مبارک داخل میشد حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله این دعا میخواندند اللَّهُمَّ إِنَّهُ قَدْ حَضَرَ
 شَهْرُ مِضَانَ اللَّهُمَّ رَبِّ شَهْرِ مِضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ
 الْقُرْآنَ وَجَعَلْتَهُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى
 وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ قَبِّلْ كُنَا فِي شَهْرِ مِضَانَ وَاعْنَا
 عَلَى صِيَامِهِ وَصَلَوْنَهُ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَاعْنَا بِسَمْعِكَ

حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که نزد
داخل شدن ماه رمضان یعنی روز اول باشد اول
دو رکعت نماز بکند و در رکعت اول بعد از حمد سو
انا فتحنا بخواند و در رکعت دوم هر سوره که خواهد
بخواند حضرتعالی جمیع بدبهاراد را سال از او دور
گرداند و در حفظ خدا باشد تا سال آینده و در
اول بار و ذوق دعا می خفیه کامله را بخواند که
دعاهاست و کلینی و شیخ طوسی و دیگران رحمهم الله
بسنند صحیح روایت کرده اند که حضرت امام موسی
کاظم علیه السلام فرمود که در ماه مبارک رمضان
در اول سال یعنی روز اول ماه چنانچه علمای فیه اند
ایند غار را بخوان و فرمود که هر که این دعا را از برای رضا
خدا و پیشایبیه اعراض فاسده و یا بخواند در انسال
با و نرسد فتنه و کراهی و منافق که ضرر رسانند بد
او یا بدن او و حضرتعالی او را حفظ کند از شر آنچه
در آن سال واقع میشود از بلاها و دعا اینست
اللهم انی استسئلت باسمک الذی دان له کل شیء

و برحمتک الی و سعت کل شیء و بعظمتک الی تواضع
لها کل شیء و بعزیزتک الی قهرت کل شیء و بقوتک
الیه خضع لها کل شیء و یجبر و ملک الیه غلبت کل
شیء و یعلیک الذی احاط بکل شیء بانور باقدوس
یا اول قبل کل شیء و یا باقی بعد کل شیء یا الله یا
رحمن صل علی محمد و آل محمد و اغفر لی الذنوب الیه
تغیر النعم و اغفر لی الذنوب الیه تزل النقم و اغفر لی
الذنوب الیه تقطع الرجاء و اغفر لی الذنوب الیه
تدبیل الاعداء و اغفر لی الذنوب الیه ترد الدعاء
و اغفر لی الذنوب الیه یسحق بها نزول البلاء
و اغفر لی الذنوب الیه تحبس غیث السماء و اغفر لی
الذنوب الیه تکشف الغطاء و اغفر لی الذنوب الیه

يُجَلِّ الْفَنَاءَ وَاعْفُ عَنِّي الذُّنُوبَ الَّتِي تَوْرَثُ النَّدَمَ
وَاعْفُ عَنِّي الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْنِكُ الْعَصَمَ وَالْبِسْنِي دُرْعَكَ
الْحَصِينَةَ الَّتِي لَا تُرَامُ وَعَافِنِي مِنْ شَرِّ مَا أَحَازِرُ بِاللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ
السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ
وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ
الْعَظِيمِ وَرَبَّ إِسْرَافِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَجِبْرِئِيلَ وَرَبَّ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ
أَسْأَلُكَ بِكَ وَمِمَّا سَمَّيْتَ بِهِ بِعَظِيمٍ أَنْتَ الَّذِي تَمُرُّ
بِالْعَظِيمِ وَتَدْفَعُ كُلَّ مَحْذُورٍ وَتُعْطِي كُلَّ جَزِيلٍ وَتُضَاعِفُ
مِنْ الْحَسَنَاتِ بِالْقَلِيلِ وَالْكَثِيرِ وَتَفْعَلُ مَا تَشَاءُ بِأَقْدِيرٍ
يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ وَآلِ بَيْتِي فِي

سفر

مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ سَتَرَكَ وَنَصَرَ وَجْهِي بِنُورِكَ
وَاجِبِي بِمَحَبَّتِكَ وَبَلِّغْنِي بِضَوَانِكَ وَشَرَفِكَ مِنْكَ
وَجِسْمِ عَطِيَّتِكَ وَاعْطِنِي مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ وَمِنْ خَيْرِ
مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَآلِ بَيْتِي مَعَ ذَلِكَ
عَافِيَّتِكَ بِأَمْوَضِعِ كُلِّ شَكْوَى وَبِأَشْأَدِّ كُلِّ
بَحْوَى وَبِأَعَالِمِ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَبِأَدْفَعِ مَا تَشَاءُ مِنْ
بَلِيَّةٍ يَا كَرِيمُ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ الْخَافِزِ تَوَفَّنِي عَلَى مِلَّةِ
إِبْرَاهِيمَ وَفِطْرَتِهِ وَعَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَسُنَّتِهِ وَعَلَى خَيْرِ الْوَفَاةِ تَوَفَّنِي مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ مُعَا
لَا عَدَاةَ لَكَ اللَّهُمَّ وَجَنِّبْنِي فِي هَذِهِ السَّنَةِ كُلَّ عَمَلٍ
أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُقَرِّبُنِي مِنْكَ فِي هَذِهِ السَّنَةِ يَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ وَمَنْعَنِي مِنْ كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَكُونُ مِنِّي
أَخَافُ ضَرَرَ عَافِيَتِهِ وَأَخَافُ مَقْعَكَ إِنِّي عَلَى خِدَارٍ
أَنْ تَصْرِفَ وَجْهَكَ الْكَرِيمَ عَنِّي فَاسْتَوْجِبْ مِنِّي
نَفْصًا مِنْ حَقِّي عِنْدَكَ يَا رَوْفُ يَا رَحِيمُ اللَّهُمَّ اجْعَلْني
فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَنِ هَذِهِ فِي حِفْظِكَ وَفِي جَوَارِكَ وَفِي
كَفِّكَ وَجِلَّتْ سِتْرُ عَافِيَتِكَ وَهَبْ لِي كَرَامَتَكَ
عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ شَأْنُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْني
تَابِعًا لِصَالِحٍ مِنْ مَضَى مِنْ وَلِيَّائِكَ وَآخِيفَتِي هُمُ وَلِجَعَلْني
مُسْلِمًا لِمَنْ قَالَ بِالصِّدْقِ عَلَيْكَ مِنْهُمْ وَإِعْوِذُكَ اللَّهُمَّ
أَنْ تُحِيطَ بِي خَطِيئَتِي وَظُلْمِي وَأَسْرِافِي عَلَى نَفْسِي وَإِتْبَاعِي
لِهَوَايَ وَأَشْنَعِي لِي شَهْوَايَ فَحُوكَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَحْمَتِكَ

وَرِضْوَانِكَ فَأَكُونُ مَتَسِبًّا عِنْدَكَ مِنْ غَرَضِ السَّخَطِ
وَتَغْنِيكَ اللَّهُمَّ وَفَقِي لِكُلِّ عَمَلٍ صَالِحٍ رِضْوَانِي عَنِّي
وَقَرْنِي إِلَيْكَ وَلَقِي اللَّهُمَّ كَمَا كَفَيْتَ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ هَوْلَ عَدُوِّهِ وَفَرَجْتَ لَهُمْ وَكَشَفْتَ
غَمَّهُ وَصَدَّقْتَهُ وَعَدَّتَكَ وَانْخَرَبْتَ لَهُ عَهْدَكَ اللَّهُمَّ
فَبِذَلِكَ فَكَفَيْتَنِي هَوْلَ هَذِهِ السَّنَةِ وَأَفَانِهَا وَ
أَسْقَامِهَا وَمُنْذَرِهَا وَشُرُورِهَا وَأَحْزَانِهَا وَضِيقَ الْمَعْيَا
فِيهَا وَبَلِغْنِي بِرَحْمَتِكَ كَمَالَ الْعَافِيَةِ بِتِمَامِ دَوَامِ النِّعْمَةِ
عِنْدِي إِلَى مُنْهَى أَجَلِ اسْتِئْثَارِكَ سُؤَالَ مُرَاسِيٍّ وَ
ظَلَمٍ وَاسْتِئْثَارِكَ وَأَعْرِفْ وَاسْتِئْثَارِكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي
مَا مَضَى مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي حَصَرْتُهَا بِحِفْظِكَ وَأَجْصَحْتُهَا

كِرَامُ مَلَائِكَتِكَ عَلَى وَأَنْ تَعِصِمَنِي إِلَهِي مِنَ الذُّنُوبِ فِيهَا
بَقِيَ مِنْ عُمْرِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَإِنِّي كُلُّ مَا سَأَلْتُكَ وَ
رَغِبْتُ إِلَيْكَ فِيهِ فَإِنَّكَ أَمَرْتَنِي بِالِدُعَاءِ وَتَكَلَّمْتَ لِي
بِالْإِجَابَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ در اعمال هر شب و هر
روز ماه مبارک رمضان است از حضرت صادق و
کاظم علیهما السلام منقولست که بعد از هر نماز در
ماه مبارک این دعا را بخوانند یا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا غَفُورًا
وَرَحِيمًا أَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَهَذَا شَهْرُ عَظِيمٍ وَكَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ
وَفَضَّلْتَهُ عَلَى الشُّهُورِ وَهُوَ الشَّهْرُ الَّذِي فَرَضْتَ صِيَامَ
عَلَيْهِ وَهُوَ شَهْرُ مِصْرَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ

مُهِدِي لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَجَعَلْتَ
فِيهِ كَيْلَةَ الْقَدَرِ وَجَعَلْتَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ فَإِذَا
الْمَرْءُ لَا يَمُنُّ عَلَيْكَ مِنْ عَلَى بِفِكَارِكَ وَقَبْتِي مِنَ النَّارِ فَمِنْ
تَمَنُّ عَلَيْهِ وَادْخُلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
واین دعا را بسیار خوب است و افلا شب یک مرتبه بخواند
که خوانده شود و بسند صحیح منقولست که هر که در هر
شب این ماه مبارک این دعا بخواند گناه چهل ساله او
آمرزیده شود اللَّهُمَّ رَبِّ شَهْرِ مِصْرَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ
فِيهِ الْقُرْآنَ وَافْرَضْتَ عَلَى عِبَادِكَ فِيهِ الصِّيَامَ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي حُجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عِلْمِي
هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَاعْفِرْ لِي نِلْتُكَ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ
فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا رَحْمَنُ يَا عَلَامُ وَيَضَاهِي شَبَّارَ

مرتبه سوره انا انزلناه سنتست خواندن و صد
مرتبه سوره حم دخان اگر ميشود و سحر خوردن
در سحر هر شب ماه مبارك مستحب است و از حضرت
رسول صلى الله عليه واله منقولست كه ترك نكند
اكثر من سحر خوردن را اگر چه بيك دانه خرماي زبون
باشد و ايضا از آنحضرت منقولست كه حق تعالى و
ملائكه صلوات بفرستند بر آنها كه اين بخوار ميكنند
در سحرها و سحر بخورند پس سحر بخوريد اگر چه بيك
شربت آب باشد و بهترين سحرها و ولست و خرما
و ايضا فرمود كه سحر بخوريد اگر چه بجرعه اي باشد
و خدا صلوات و رحمت بفرستد بر سحر خوردگان
و از حضرت صادق عليه السلام منقولست كه هر كه
سوره انا انزلناه در وقت سحر و در وقت افطار بخواند
و در ما بين اين دو حالت ثواب كسي داشته باشد
كه در راه خدا شهيد شده باشد و در خون خود بريده
باشد و گفته اند كه اگر نيت روزه را بعد از سحر بكنند
بهتر است و از اول شب تا آخر شب نيت ميتوان كرد

و هيمنكه ميدانند و قصد دارد كه فردا روزه ميگيرد
و از براي خدا ميگيرد بيسست و اما اذاب افطار نيك
كه اول نماز شام را بكنند و بعد از آن افطار كنند مگر
آنكه جمعه انتظار او بر نهد يا آنكه كرسنكي يا تشنگي بر او
غالب باشد و مانع حضور قلب او باشد در نماز
در ايند و صورت افطار را مقدم داشتن بهتر است
و در وقت افطار سوره انا انزلناه خواندن سنتست
چنانچه دانستني و از حضرت رسول صلى الله عليه واله
منقولست كه هر كه در وقت افطار بگويد يا عظيم يا
عظيم انت الهى لا اله الا انت اغفر لي الذنب العظيم
انه لا يغفر الذنب العظيم الا العظيم از گناهان بزرگ
مانند روزي كه از مادر متولد شده است و از حضرت
امام حسن عليه السلام منقولست كه هر روزه دار را
در وقت افطار دعاي مستجابي هست پس بايد در وقت
اول بگويد بسم الله الرحمن الرحيم يا واسع المغفرة اغفر لي
و در حديث معتبر ديكر از حضرت امام موسي عليه
السلام منقولست كه در وقت افطار بگويا اللهم لك

صُمْتُ عَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ نَاخِذًا عَطَا
 کند بنو ثواب هر کس را که در این روز روزه داشت است
 و در روایت دیگر منقولست که حضرت امیر المؤمنین
 صلوات الله علیه در وقت افطار بدو نان میپوشند
 چون خوان میکند اشتند میگویند اللَّهُمَّ لَكَ صُمْنَا وَ
 عَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْنَا فَغَبِّكْهُ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَ
 احادیث معتبره وارد شده است که حضرت رسالت
 پناه صلی الله علیه و اله افطار میکردند بر خرمای و آب
 یا بر رطب و آب و در حدیث دیگر منقولست که
 آنحضرت در وقت افطار ابتدا بجلو میفرمودند و اگر
 نمیآمدند ببنات یا فند یا خرمای افطار میکردند و اگر
 حاضر نبود باب نیم گرم افطار میکردند و میفرمودند
 که اب نیم گرم یا ک میبند معده را و قوت میدهد که
 حد قد را و بنات یا را زیاد میکند و کاهان را میشوید و
 عرق را ساکن میکند اند و صفرا را غالب فرمیشند
 و قطع میکند بلغم را و اطفای حرارت میکند و صد
 بر طرف میکند و ایضا از حضرت رسول صلی الله علیه

و اله منقولست که هر که بر خرمای حلالی افطار کند
 ثواب نمازش چهار صد برابر مضاعف گردد و آنحضرت
 صادق علیه السلام منقولست که افطار کردن باب
 کاهان دل را میشوید و در حدیث دیگر فرموده که
 حضرت امیر المؤمنین علیه السلام دوست میداشت
 که افطار فرماید بشیر و آنحضرت امام رضا علیه السلام
 منقولست که هر که در وقت افطار یک گرده نان تصدق
 بر مسکینی خدا کاهان او را بسیار زد و ثواب آن بنده
 ازاد کردن از فرزندان است و عمل در نامه عمل او نوشته
 شود و بهتر از اعمال در روزها و شبهای مبارک
 رمضان تلاوت قرآنست و بسیار باید خواند چون
 قرآن در این ماه نازل شده است و در حدیث است
 که هر چیز یا بهاری هست و بهار قرآن رمضانست
 در ماههای دیگر در ماهی یک ختم سنتست و اقلش
 شش روز است و در این ماه هر سه روز یک ختم سنتست
 و اگر هر روز یک ختم تواند کرد خوبست و در حدیث است
 که بعضی از ائمه علیهم السلام در این ماه چهل ختم زیاده

میکرده اند و اگر ختم بر او بشوید روح مقدس اما به
از ائمه علیهم السلام و رسول خدا صلی الله علیه و اله
و فاطمه زهرا صلوات الله علیها هدیه کند ثوابش مضاعف
میکرد و صلوات بر محمد و آل او بسیار باید فرستاد
و استغفار بسیار باید کرد و لا اله الا الله بسیار باید
گفت و نافله های شب و روز را ترک نباید کرد و در
شبهای طاق ماه مبارک غسل سنتست خصوصاً شب
اول و پانزدهم و هفدهم و نوزدهم و بیست و یکم و بیست
و سیم و در دهه آخر در شبهای هفت نیز غسل سنتست
خصوصاً شب آخر و در روایتی وارد شده است که در جمیع
ماه در هر شب غسل مستحب است و بسند معتبر از
حضرت صاحب الامر علیه السلام منقول است که
بشبهان نوشند که در هر شب ماه مبارک رمضان
این دعا را بخوانند که دعای ابن ماسرمله است که میشود
و برای صاحبش استغفار میکنند اینست دعا
اللَّهُمَّ إِنِّي أَفْنِخُ الشَّيْءَ بِمَحْدِكَ وَأَنْتَ مُسَدِّدُ الْقَضَاءِ

بسم

بِمَنِّكَ وَآيَقُنْتُ أَنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ
الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَأَشَدُّ الْعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ النِّكَالِ
وَالنِّقْمَةِ وَأَعْظَمُ الْمُتَجَبَّرِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبَرِ يَا وَ
الْعَظِيمُ اللَّهُمَّ أَدْنِ لِي فِي دُعَائِكَ وَمَسْئَلَتِكَ
فَأَسْمَعَ بِأَسْمِعِ مَدْحِي وَاجِبِ بِأَرْحَمِ دَعْوِي وَاقْلُ يَا
عَفْوُ عَشْرَةَ فَكَمَّ بِاللَّهِ مِنْ كَبِيرَةٍ فَذَفَرْتُهَا وَهُوَ
فَذَكَّشْتُهَا وَعَشْرَةَ فَذَقْتُهَا وَرَحِمَةً فَذَلَّسْتُهَا وَحَلَقَةً
بَلَاءٍ فَذَفَعْتُهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذِ صَاحِبَةً وَلَا
وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ
الذَّلِّ وَكَبِيرَةٌ تَكْبِيرًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بِجَمِيعِ مَحَامِدِهِ كُلِّهَا
عَلَى جَمِيعِ نِعَمِكُمْ كُلِّهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مُلْكِهِ

وَلَا مُنَازَعَةَ لَهُ فِي أَمْرِهِ أَتَمَّ اللَّهُ الَّذِي لَا شَرِيكَ لَهُ فِي
خَلْقِهِ وَلَا شَبِيهَ لَهُ فِي عَظَمَتِهِ أَتَمَّ اللَّهُ الْفَاضِلُ فِي
الْخَلْقِ أَمْرُهُ وَجَمَدُهُ الظَّاهِرُ بِالْكَرَمِ مَجْدُهُ الْبَاسِطُ
بِالْجُودِ يَدُهُ الَّذِي لَا تَقْصُرُ خِزَانَتُهُ وَلَا تَزِيدُهُ كَثْرَةُ
الْعَطَا وَالْأَجُودُ أَوْ كَرَمًا إِنَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْوَهَّابُ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ فَيْلًا مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَةٍ بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ
وَعِنَاكَ عَنْهُ فِدِيمٍ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ
يَسِيرٌ اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ غَرَضِي وَتَجَاوُزُكَ عَنْ خَطِيئَتِي
وَصَفْحُكَ عَنِّي ظِلِّي وَسِتْرُكَ عَلَيَّ قَبِيحُ عَمَلِي وَحِلْمُكَ عَنِّي
كَثِيرُ جُرْحِي عِنْدَ مَا كَانَ مِنْ خَطَايَا وَعَمْدِي أَطْعَمَنِي
فِي أَنْ أَسْأَلُكَ مَا لَا اسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي رَدَّ

مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَرْبَتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ وَعَرَفْتَنِي مِنْ إِحْسَانِكَ
فَصِرْتُ أَدْعُوكَ أَمِنًا وَاسْتَأْذَنُكَ مُسْتَأْنِفًا لِاخْتِافَا
وَلَا وَجْهًا مُدْ لِعَلِّكَ فِيمَا قَصَدْتُ فِيهِ إِلَيْكَ فَإِنْ
أَبْطَأ عَنِّي عَنَيْتُ بِمَجْهَلِي عَلَيْكَ وَلَعَلَّ الَّذِي أَبْطَأ عَنْهُ هُوَ
خَيْرٌ لِي لِعَلِّكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ فَلَمْ أَرِ مَوْلَى كَرِيمًا
أَصْبَرَ عَلَى عَبْدٍ لَيْسَ مِنْكَ عَلَى يَا رَبِّ إِنَّكَ تَدْعُونِي فَأَوْقِ
عَنكَ وَتَجَنَّبَ إِلَيَّ فَاتَّبِعْ نِيَّتَكَ وَتَوَدَّدْ إِلَيَّ فَلَا أَقْبَلُ
مِنْكَ كَانَتْ لِي الطُّوْلُ عَلَيْكَ فَلَمْ يَمْنَعْكَ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ
لِي وَالْإِحْسَانِ إِلَيَّ وَالْفَضْلِ عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ
فَارْحَمْ عَبْدَكَ الْخَافِلَ وَجِدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ إِنَّكَ
جَوَادُ كَرِيمٌ أَتَمَّ اللَّهُ مَا لَكَ الْمَلِكُ مُجْرِي الْفُلْكِ مُسْخَرُ

الرَّيَاحُ فَالْوَالِ الْأَصْبَاحُ دَبَّانِ الدِّينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ
لِلَّهِ عَلَى حَلِيهِ بَعْدَ عَلَيْهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ قَدَرِهِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى طَوْلِ أَنَانِهِ فِي غَضَبِهِ وَهُوَ فَادِرٌ عَلَى مَا يُرِيدُ
الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ بَاسِطِ الرِّزْقِ فَالْوَالِ الْأَصْبَاحُ ذِي
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ الَّذِي بَعْدَ
فَلَا يُرَى وَقَرُبَ فَشَهِدَ الْخَوَى تَبَارَكَ وَتَعَالَى الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي كَيْسَ لَهُ مُنَازَعُ بَعَادِلِهِ وَلَا شَبِيهُهُ يُشَاكِكُهُ
وَلَا ظَهِيرُ بَعَاضِهِ قَهَرٌ بَعِزُّهُ لَا غِرَاءَ وَتَوَاضَعَ لِعَظَمَتِهِ
الْعِظَاءُ قَبْلَ بَعْدِ رَتَبِهِ مَا يَشَاءُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُجِبُّنِي حِينَ
أُنَادِيهِ وَيَسْتُرُ كُلَّ عَوْنٍ وَأَنَا أَعْصِيهِ وَبُعِظُ النِّعَمَةِ عَلَيْهِ
فَلَا أَجَازِيهِ فَكَمْ مِنْ مُوَسِّعَةٍ هَنِيئَةٍ قَدْ أَعْطَانِي عَظِيمَةً

مَخُونَةٍ قَدْ كَفَانِي وَهَجَةٍ مُؤْنَةٍ قَدْ أَرَانِي فَاشْفِ عَلَيَّ
يَا مُدَّ أَوْ أَذْكُرْهُ مُسَبِّحًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يُنْفَكُ
حِجَابُهُ وَلَا يَغْلُقُ بَابُهُ وَلَا يَرُدُّ سَأْلَهُ وَلَا يُخَيِّبُ أَمَلَهُ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ وَيُنْجِي الصَّالِحِينَ وَيُنْفِقُ
الْمُسْتَضْعِفِينَ وَيَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَيُهْلِكُ مُلُوكًا وَ
يَسْتَخْلِفُ آخَرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ فَاصِحِ الْجَبَّارِينَ مُبِيرِ الظُّلُمَةِ
مُدْرِكِ الْمَارِبِينَ نَكَالِ الظَّالِمِينَ صَرِيحِ الْمُسْتَخْرِينَ
مَوْضِعِ حَاجَاتِ الطَّالِبِينَ مُعْتَمِدِ الْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي مِنْ خَشْيَتِهِ تَرَعَدُ السَّمَاوَاتُ وَسَكَنُهَا وَتَرْجِفُ
الْأَرْضُ وَعُمَارُهَا وَتَمُوجُ الْبَحَارُ وَمَنْ يَسْبَحُ فِي غَمْرِهَا
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا

أَنْ هَدَيْنَا اللَّهُ إِلَيْكَ مُحَمَّدٌ الَّذِي نَخْلُقُ وَلَمْ يَخْلُقْ وَيَرْزُقُ وَلَا
يُزَادُ وَلَا يُنْقُصُ وَلَا يَطْعَمُ وَلَا يَشْبَعُ وَيَمُوتُ وَيَحْيَى الْمَوْتَى وَهُوَ
حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِسَيِّدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَمِينِكَ وَصَفِيكَ
وَجَبِّيكَ وَخَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَحَافِظِ سِرِّكَ وَمُبْلَغِ رِسَالَتِكَ
أَفْضَلَ وَأَحْسَنَ وَأَجْمَلَ وَأَكْمَلَ وَأَزْكَى وَأَنَمَى وَأَطْيَبَ
وَأَطْهَرَ وَأَسْنَى وَأَكْثَرُ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ
وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَ
رُسُلِكَ وَصَفْوَتِكَ وَأَهْلِ الْكَرَامَةِ عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَأَخِي رَسُولِكَ وَجَنَّكَ

عَلَى خَلْفِكَ وَأَمِينِكَ الْكَبِيرِ وَالنَّبَاءِ الْعَظِيمِ وَصَلِّ
عَلَى الصَّدِيقَةِ الطَّاهِرَةِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
وَصَلِّ عَلَى سِبْطِ الرَّحْمَةِ وَأَمَامِ الْهُدَى الْحَسَنِ وَ
الْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَصَلِّ عَلَى أئِمَّةِ
السَّلَامِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ
مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْخَلْفَاءِ الْهَادِيْنَ الْمَهْدِيِّ
مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ عِيَادَكَ وَأَمْنَاءَكَ فِي بِلَادِكَ صَلَواتُكَ كَثِيرَةً
دَائِمَةً اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَصِيِّ أَمْرِكَ الْقَائِمِ الْمُؤْمَلِ وَ
الْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ وَحَقِّهِ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَيْدِيهِ
بُرُوجِ الْقُدْسِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِي

اِلَى كِتَابِكَ وَالْقَائِمُ بِدِينِكَ اِسْتَخْلَفَهُ فِي الْاَرْضِ
 كَمَا اِسْتَخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ مَكَرَ لَهُ دِينُكَ
 اَرْضِيتهُ لَهُ اَبَدًا مِنْ بَعْدِ خَوْفِ اَمْنًا يَبْعُدُكَ لَا
 يُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا اَللّهُمَّ اَعِزَّنِي وَاعِزَّنِيهِ وَاَنْصُرْهُ
 وَاَنْصُرْنِيهِ وَاَنْصُرْهُ نَصْرًا عَزِيزًا وَاَفْحَمْ لَهُ فِتْحًا سِرًّا وَجَهْلًا
 لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا اَللّهُمَّ اَظْهِرْ دِينَكَ
 وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ حَتَّى لَا يَسْتَخْفِيَ شَيْءٌ مِنَ الْحَقِّ خَافَةً
 اَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ اَللّهُمَّ اِنَّا نَرْغَبُ اِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَبِيرَةٍ
 تُعْزِمُنَا الْاِسْلَامَ وَاهْلَكَ وَبَذَلَ بِهَا النِّقَاطَ وَاهْلَكَ
 وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدَّعَاةِ اِلَى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ اِلَى
 سَبِيلِكَ وَتَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَللّهُمَّ

مَا عَزَمْنَا مِنَ الْحَقِّ فَمَجَلَّنَاهُ وَمَا قَصُرْنَا عَنْهُ فَبَلَّغْنَاهُ اَللّهُمَّ
 اَلْمُتَمِّمُ بِهِ شُعْنَنَا وَاسْتَعْبَبَ بِهِ صَدَقَانَا وَارْتَوَيْتُ بِهِ قُفُنَنَا
 وَكَثُرَ بِهِ فَلَئِنَّا وَاعِزَّنِيهِ ذَلَّلْنَا وَاعِزَّنِيهِ غَالِبْنَا وَاقْضَ
 بِهِ عَنْ مَعْرَمِنَا وَاجْرِي بِهِ فَقْرَنَا وَسُدَّ بِهِ خَلْسَنَا وَبَسِّرَ بِهِ
 عُسْرَنَا وَبَيَّضَ وَجُوهَنَا وَفَكَ بِهَ اسْرَارَنَا وَانْجَحَ بِهِ طَلِبَتَنَا
 وَانْجِزْ بِهِ مَوَاعِيدَنَا وَاسْتَجِبْ بِهِ دَعَوَتَنَا وَاعْطِنَا بِهِ
 سُؤْلَنَا وَبَلِّغْنَا بِهِ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَمَانًا وَاعْطِنَا
 بِهِ قُوَّةَ رَغْبَتِنَا بِاَحْسَنِ الْمَسْئُولِينَ وَارْزُقْنَا مِنَ الْمُعْطِينَ
 اَشْفِئْ بِهِ صُدُورَنَا وَادْهَبْ بِهِ غَيْظَ قُلُوبِنَا وَاهْدِنَا
 بِهِ لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ يَا ذَاكَ اِنَّكَ تَهْدِي مَنْ
 تَشَاءُ اِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَانْصُرْنَا بِهِ عَلَى عَدُوِّنَا وَ

وَعَدُّنَا إِلَهَ الْحَقِّ إِمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَهَذِهِ بَيْنَنَا
صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَإِلَهُ وَغَيْبَةً وَلِينًا وَكَثْرَةً عَدُّنَا وَ
فِلَةً عَدُّنَا وَشِدَّةَ الْفِتَنِ بِنَاوِظَاهِرِ الزَّمَانِ عَلَيْنَا
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَهُ وَاعْنَا عَلَى ذَلِكَ يَفْتَحُ مِنْكَ تَجَلَّاهُ
وَيُضِرُّ تَكْشِفُهُ وَنُصْرَتُهُ وَسُلْطَانِ حَقِّ تَطْهَرُهُ وَ
رَحْمَةٍ مِنْكَ بِجَلَلِنَا هَاوَاغِيَةِ مِنْكَ تَلِدُنَا هَابِرِ حَمْدِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَبِسْمِكَ بَسِيَارُ مَعْتَبَرٍ لَكَ صَاحِبِ خَيْرِ
صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْقُولٌ اسْتَكْبَرُ كَهْ دَرْمَشَبِ
ابْنِ مَاهِ مَبَارَكِ ابْنِ دَعَارِ ابْجَوَانِدِ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيهِمَا نَفْضِي وَتُقَدِّرَ مِنْ الْأُمْرِ
الْجَوْمِ فِي الْأَمْرِ الْحَكِيمِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا
يُبَدِّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حُجَّتَهُمُ

المكرر

المشكور سعيهم المغفور دونهم المكفر عن سبائهم
وَأَنْ تَجْعَلَ فِيهِمَا نَفْضِي وَتُقَدِّرَ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي فِي خَيْرٍ
وَعَافِيَةٍ وَتُوسِّعَ فِي رِزْقِي وَتَجْعَلَنِي مِمَّنْ يُنْصَرِي لِدِينِكَ
وَلَا تَسْتَبْدِلْ بِي غَيْرِي وَابْنِدْ عَائِي عَالِيَةِ الْمَضَائِي
نَزْدَرْمَشَبِ وَارْدُ شَدَّ اسْتَ اللَّهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِي
الصَّالِحِينَ فَادْخُلْنَا فِي عِلِّيِّينَ فَارْفَعْنَا وَبِكَاسٍ مِنْ
مَعِينٍ مِنْ عَيْنِ سَلَسَبِيلٍ فَاسْقِنَا وَمِنْ الْجُورِ الْعَيْنِ
فَرَوْجِنَا وَمِنْ الْوِلْدَانِ الْخُلْدَيْنِ كَأَنَّهُمْ لَوْ لَوْ مُمْكِنُونَ
فَاخْذِ مِنَّا وَمِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَالْجُورِ الطَّيْرِ فَاطْعِنَا وَمِنْ
شَبَابِ السُّنْدُسِ وَالْأَسْتَبْرِقِ فَالْبَسِنَا وَلَيْلَةَ الْقَدْرِ
وَحُجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقُلْنَا فِي سَبِيلِكَ فَوْقَ لَنَا وَإِذَا

جَمَعْنَا الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَاَرْحَمْنَا وَبَرَّانَا
مِنَ النَّارِ فَكُتِبَ لَنَا وَفِي جَهَنَّمَ فَلَا تَعْلَنَّا وَفِي عَذَابِكَ
وَهَوَانِكَ فَلَا تَنْتَلِنَا وَمِنَ الرِّقَومِ وَالضَّرْبِ فَلَا تُطْعِمُنَا
وَمِنَ السَّيِّئَاتِ فَلَا تَجْعَلْنَا وَفِي النَّارِ عَلٰى وُجُوهِنَا فَلَا
تَكْبِنَا وَمِنْ ثِيَابِ النَّارِ وَيَسِّرْ اِسْلَامَ الْقَطْرِ اِنْ فَلَا
تُلبِسُنَا وَمِنْ كُلِّ سُوْءٍ اِلَّا اِلَهَ الْاَنَامِ تَجْعَلُنَا اِلَهَ

اِلَّا اَنْتَ فَخَيَّرْنَا وَاَمَّا دَعَا هَاتِي سَحَرُ كَسْتَد بَسِيَارٌ مُعْتَبَرٌ
وَارِدٌ شَدِيدٌ اَسْتَ كَرَضْتُ اِمَامَ رَضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ
فَرَمُوهُ كَمَا يَنْبَغِي اَيْسَرُ كَرَضْتُ اِمَامَ مُحَمَّدٍ بَاقر عَلَيْهِ
السَّلَامُ دَر سَحَرُهَا مَخْوَانْدَنَدُ وَنِيْفَرُ كُوْدَنَدُ كَمَا كَرُ
مَرْدَمُ بَدَانْدَ عَظَمَتِ اِيْنْدَ عَارَا نَزْدُ خَدَا وَسُرْعَتِ اَجَا
اِنْ اَهْرَا اِيْنْدَ شَمْسِيْرِ بَرَايِ طَلِبِ اِيْنْدَ عَا بَا يَكْدِيْكَرُ مَالِ
كَنْدَا كَرُ سُو كَنْدَا بَاد كَنْمُ كَمَا اِسْمُ اعْظَمُ خَدَا دَر اِيْنْدَ عَالَمِ
رَاسْتِ كَفْتَدَا مِ پَسِ چُونِ اِيْنْدَ عَارَا اِيْنْدَ بَا اِهْتِمَامِ

وَتَضَرَّعُ بِخَوَانِبِدَا وَازْغِيْ اِهْلِيْشَ بِنَهَانِ دَارِيْدَا اِيْسَرُ دَا
اَللّهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِاِبْهَامٍ وَكُلِّ بَهَائِكَ
بِهَيِّ اَللّهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنِّيْ
اَسْئَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِاَجْمَلِهِ وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيْلُ اَللّهُمَّ
اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ
بِاَجْلِهِ وَكُلِّ جَلَالِكَ جَلِيْلُ اَللّهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
بِجَلَالِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ
بِاعْظَمِهَا وَكُلِّ عَظَمَتِكَ عَظِيْمُ اَللّهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اَللّهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِاَنْوَرِ
وَكُلِّ نُورِكَ نُوْرُ اَللّهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ
اَللّهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِاَوْسَعِهَا وَكُلِّ

رَحْمَتِكَ وَاسِعَةُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ مَلَأَنِي بِأَمْنِهَا وَكُلِّ
كَلِمَاتِكَ ثَمَنَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ مَلَأَنِي كُلِّهَا
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ مَالِكَ بِأَمْنِهِ وَكُلِّ كَلَامِكَ
كَامِلٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ كَلِمَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا وَكُلِّ أَسْمَائِكَ
كَبِيرَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِزِّكَ بِأَعَزِّهَا وَكُلِّ عِزِّكَ غَيْرَةِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزِّكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
مَشِيئَتِكَ بِأَمْضَاهَا وَكُلِّ مَشِيئَتِكَ مَا ضِيءُ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيئَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

مِنْ قُدْرَتِكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي أَسْأَلُكَ بِهَا عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ وَكُلِّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطِيلَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَقْدَرِ
وَكُلِّ عِلْمِكَ نَافِذٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ
كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَاهُ وَكُلِّ
قَوْلِكَ رَضَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَجْمَعِهَا إِلَيْكَ وَ
كُلِّ مَسَائِلِكَ إِلَيْكَ حَبِيبَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ
بِأَشْرَفِهِ وَكُلِّ شَرَفِكَ شَرِيفٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ

بَادُومِهِ وَكُلُّ سُلْطَانِكَ دَائِمٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَلِكِكَ
بِأَفْخَرِهِ وَكُلِّ مَلِكِكَ فَأَجْرُ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِمَلِكِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عُلُوكَ بِأَعْلَاهُ
وَكُلِّ عُلُوكَ عَالِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعُلُوكَ كُلِّهِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلِّ مَنِّكَ
فَدَيْمٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ مِنْ أَمَانِكَ بِأَكْرَمِهَا وَكُلِّ أَمَانِكَ كَرِيمَةٍ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَمَانِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّانِ وَالْجَرَوْتِ وَ
أَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَانٍ وَحَدَةٍ وَجَرَوْتٍ وَحَدَةٍ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا يَجِبُنِي حَقِّي أَسْأَلُكَ فَاجِبِي
يَا اللَّهُ بِسُوءِ حَاجَتِي كَمَا خَوَّاهُ دَاخِلُهَا بِطَلَبِكَ
الْبَيْتِ بِرَأْوَدِهِ اسْتَ وَازْجَمَلُهُ أَدْعِيهِ مَشْهُورُهُ دَعَا
سُحْرُهُ غَائِبَتِ كَرَشِيخِ طَوْسِي رَحِمَهُ اللَّهُ وَدِيكَرَانِ أَرْ
أَبُو حَمَزَةَ ثَمَالِي رَوَايَتُكَ كَرَدَهُ أَنْدَكَ حَضْرَتِ أَمَامِ بْنِ
الْعَابِدِينَ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ دَرَسِبَهَايَ مَاءِ مَبَارَكِ
رَمَضَانَ أَكْثَرِ شَبْرَانِ مَازِيكَرْدَنْدِ وَچُونِ سُحْرِ
أَسْنَدِ عَارِ امْخَوَّاهُ أَنْدَكَ إِلَهِي لَا تُؤْذِنِي بِعِقُوبَتِكَ وَلَا تَمَكُرْ
بِي فِي حِيلَتِكَ مِنْ أَيْدِي الْخَيْرِ بَارِيٍّ وَلَا يُوجِدُ إِلَّا
مِنْ عِنْدِكَ وَمِنْ أَيْدِي النِّجَاهِ وَلَا يُسْتَطَاعُ إِلَّا بِكَ
لَا الَّذِي أَحْسَنَ اسْتِغْنَى عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلَا
الَّذِي أَسَاءَ وَاجْتَرَأَ عَلَيْكَ وَلَمْ يَرْضَ بِكَ خَرَجَ عَنْ
قُدْرَتِكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ أَنْفَدِ رِبْكَوَيْدَكَ نَفْسِي قَطْعَ

شَوْكَ بِنِ عَرَفُكَ وَأَنْتَ دَلَلْتَنِي عَلَيْكَ وَدَعَوْتَنِي إِلَيْكَ
وَلَوْلَا أَنْتَ لَمْ أَدْرِ مَا أَنْتَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ فَجَبْنِي
وَأَزْكُ كُنْتُ بَطِيئًا حِينَ يَدْعُونِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
اسْتَلَّهُ فَيُعْطِينِي وَإِنْ كُنْتُ بِجَهْلٍ لَا حِينَ يَسْتَفْرِضُنِي وَالْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي أُنَادِيهِ كُلَّمَا شِئْتُ لِحَاجَتِي وَأَخْلُوِي حَيْثُ
شِئْتُ لِتَرْبِي بِيغَيْرِ شَفِيعٍ فَقَضَى لِي حَاجَتِي وَالْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ وَلَا أَدْعُو غَيْرَهُ وَلَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ
يَسْتَجِبْ لِي دُعَايَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَرْجُوهُ وَلَا آخُو
غَيْرَهُ وَلَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَأَخْلَفَ رَجَائِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
وَكَّلَنِي إِلَيْهِ فَأَكْرَمَنِي وَلَمْ يَكِلْنِي إِلَى النَّاسِ فَيُهَيِّؤُنِي
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَجَبَّأَ إِلَيَّ وَهُوَ غَنِيٌّ عَنِّي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

يُحْلِمُ عَنِّي حَتَّى كَانِي لَا ذَنْبَ لِي فَزَيَّنِي بِإِحْمَدٍ شَيْءٍ عِنْدِي
وَأَيُّهُ يُحْمَدُنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعِدُّ سُبُلَ الْمَطَالِبِ إِلَيْكَ
مُسْرَعَةً وَمَنَاهِلَ الرَّجَاءِ إِلَيْكَ مُتَرَعَّةً وَالْإِسْنِغَانَةَ
بِفَضْلِكَ لِمَنْ أَمَلَكَ مُبَاحَةً وَأَبْوَابَ الدُّعَاءِ إِلَيْكَ
لِلصَّارِخِينَ مَفْتُوحَةً وَأَعْلَمَ أَنَّكَ لِلرَّاجِي بِمَوْضِعِ إِجَابَةٍ
وَاللَّاهُوتِينَ بِمِصْدَرِ إِنْغَائِي وَأَنَّ فِي اللَّهْفِ إِلَى جُودِكَ
وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ عِوَضًا عَنِ مَنَعِ الْبَاخِلِينَ وَمَنْدُوحَةً
عَمَّا فِي أَيْدِي الْمُسْتَثَايِرِينَ وَأَنَّ الرَّاحِلَ إِلَيْكَ قَرِيبُ
الْمَسَافَةِ وَأَنَّكَ لَا تَجْتَنِبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ تَحْجُبَهُمْ
أَلْأَمَالَ دُونَكَ وَقَدْ قَصَدْتُ إِلَيْكَ بِطَلْبِي وَتَوَجَّهْتُ
إِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَجَعَلْتُ بِكَ إِسْنِغَانِي وَبَدُّعَانِي

تَوَسَّلِي مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقَاقٍ لاسْتِمَاعِكَ مِنِّي وَلَا اسْتِجَابِ
لِعَفْوِكَ عَنِّي بَلْ لِقَبْطِي بِكَرَمِكَ وَسُكُونِي إِلَى صِدْقِ
وَعْدِكَ وَجَلَّيْنِي إِلَى الْإِيمَانِ بِوَحِيدِكَ وَتَقَبَّلْ مِنِّي بِمَغْفِرَتِكَ
مِنِّي أَنْ لَا رَبَّ إِلَّا غَيْرُكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا
شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْقَائِلُ وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَعْدُكَ
صِدْقٌ وَاسْتَسْلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمُ رَحِيمًا
وَلَيْسَ مِنْ صِفَاتِكَ بِأَسِيدِي أَنْ تَأْمُرَ بِالسُّؤَالِ وَتَمْنَعَ
الْعَطِيَّةَ وَأَنْتَ الْمَنَّانُ بِالْعَطِيَّاتِ عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِكَ
وَالْعَائِدُ عَلَيْهِمْ بِخَيْرِ بَأْفِكَ إِلَهِي رَبِّدْنِي فِي نِعَمِكَ وَ
إِحْسَانِكَ صَغِيرًا وَتَوَهَّتْ بِاسْمِي كَبِيرًا فِيمَا مِنْ تَبْلَانِي
فِي الدُّنْيَا بِإِحْسَانِهِ وَتَفَضَّلْهُ وَنِعْمَ وَأَشَارَ لِي فِي

فِي الْآخِرَةِ إِلَى عَفْوِهِ وَكَرَمِهِ مَعْرِفَتِي بِأَمْرِي ذَلِيلَتِي
عَلَيْكَ وَجَنَّتِي لَكَ شَفِيعَتِي إِلَيْكَ وَأَنَا وَاثِقٌ مِنْ دَلِيلِي
بِدَلَالَتِكَ وَسَاكِنٌ مِنْ شَفِيعَتِي إِلَى شَفَاعَتِكَ أَدْعُوكَ
يَا سَيِّدِي بِلسَانٍ قَدْ أَخْرَسَهُ ذَنْبُهُ رَبِّ يَا نَاجِيكَ
بِقَلْبٍ قَدْ أَوْفَقَهُ جُرْمُهُ أَدْعُوكَ يَا رَبِّ رَاهِبًا رَاغِبًا
رَاجِيًا خَائِفًا إِذَا رَأَيْتُ مَوْلَايَ ذُنُوبِي فَرَعْتُ وَإِذَا
رَأَيْتُ كَرَمَكَ طَمَعْتُ فَإِنْ عَفَوْتَ فَخَيْرٌ رَاجِحٌ وَإِنْ
عَذَّبْتَ فَخَيْرٌ ظَالِمٌ حَقَّتْ بِاللَّهِ فِي جُرْأَتِي عَلَى مَسْئَلَتِكَ
مَعَ أَتْيَانِي مَا نَكَرَهُ جُودُكَ وَكَرَمُكَ وَعُدَّتِي فِي
شِدَّتِي مَعَ قِلَّةِ حَيَاتِي مِنْكَ رَافَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَقَدْ
رَجَوْتُ الْأَلْمَحِيْبَ بَيْنَ ذَيْنِ وَذَيْنِ مِنْبَغِي فَحَقُّوْا رَجَائِي

وَأَسْمِعْ دُعَائِي بِإِجْرٍ مِنْ دَعَاهِ دَائِعٍ وَأَفْضَلَ مِنْ رَجَاءِهِ رَاجٍ
عَظُمَ بِأَسِيدِي أَمَلِي وَسَاءَ عَلَيَّ فَأَعْطِنِي مِنْ عَفْوِكَ بِمَقْدَرِ
أَمَلِي وَلَا تُؤَاخِذْنِي بِأَسْوَأِ عَمَلِي فَإِنَّ كَرَمَكَ يَجْلِي عَنْ مَجَازِيهِ
الْمُذْنِبِينَ وَحِلْمَكَ يَكْبُرُ عَنْ مَكَا فَاهِ الْمُفْضِرِينَ وَأَنَا يَا سَيِّدِي
عَائِدٌ بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُسْتَجِيرٌ مَا وَعَدْتَ
مَنْ الصَّبْحَ عَنْ أَحْسَنِ بَكَ طَنًا وَمَا أَنَا يَا رَبِّ وَمَا خَطْبِي
هَبْنِي بِفَضْلِكَ وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ أَيُّ رَبِّ حَلَلْتَنِي
سِتْرَكَ وَاعْفُ عَن تَوْبِحِي بِكَرَمِ وَجْهِكَ فَلَوْ اطَّلَعَ الْيَوْمَ
عَلَى ذَنْبِي غَيْرَكَ مَا فَعَلْتَهُ وَلَوْ خِفْتُ تَعْجِيلَ الْعُقُوبَةِ
لَا جُنَيْتُهُ لِأَنَّكَ أَهْوَنُ النَّاطِقِينَ إِلَيَّ وَآخَفُ
الْمُطْلَعِينَ عَلَى بَلِّ لَأَنَّكَ يَا رَبِّ خَيْرُ السَّائِرِينَ وَأَحْكَمُ

لَمْ

الْحَاكِمِينَ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ سَتَارَ الْعُيُوبِ عِلَامُ
الْعُيُوبِ تَسْتُرُ الذَّنْبَ بِكَرَمِكَ وَتُوخِّرُ الْعُقُوبَةَ
بِحِلْمِكَ فَلَا تَحْمَدْ عَلَيَّ حِلْمَكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَعَلَيَّ عَفْوَكَ
بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَبِحِلْمِي وَبِحِجْرَانِي عَلَى مَعْصِيَتِكَ بِهَا
عَنِّي وَيَدْعُونِي إِلَى قِلَّةِ الْحَيَاءِ سِتْرَكَ عَلَيَّ وَلَسِرْ عَنِّي
إِلَى التَّوْبِ عَلَى مَحَارِمِكَ مَعْرِفَتِي لِسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَعَظَمِ
عَفْوِكَ يَا حِلْمُ يَا كَرِيمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا
قَابِلَ التَّوْبِ يَا عَظِيمَ الزِّيَادَةِ يَا قُدِيرَ الْأَحْسَانِ إِنَّ سِتْرَكَ الْجَمِيلُ
إِنَّ عَفْوَكَ الْجَمِيلُ إِنَّ فَرْجَكَ الْقَرِيبُ إِنَّ غِيَاثَكَ السَّرِيعُ
إِنَّ رَحْمَتَكَ الْوَاسِعَةَ إِنَّ عَطَايَاكَ الْفَاضِلَةَ إِنَّ
مَوَاهِبَكَ الْهَبِيئَةَ إِنَّ صِنَاعَتَكَ السَّنِيئَةَ إِنَّ فَضْلَكَ

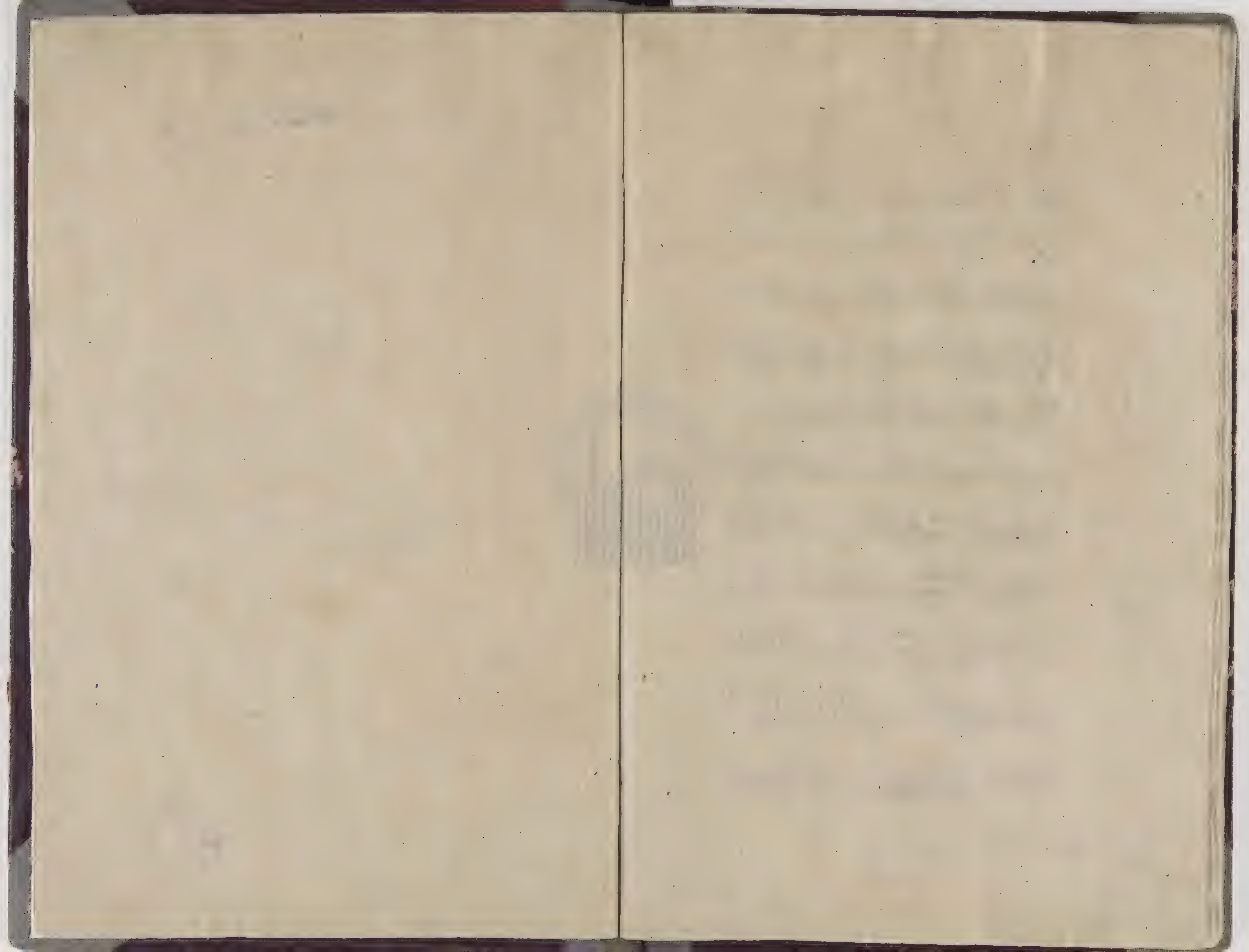
الْعَظِيمُ ابْنُ مَنْكَ الْحَسِيمُ ابْنُ احْسَانِكَ الْقَدِيمُ ابْنُ كَرَمِكَ
بَاكِرِيْمٌ بِهٖ وَيَحْمَدُ وَالْمُحَمَّدُ فَاسْتَنْقِذْنِي وَجَنِّدْ
فَخَلِّصْنِي بِاِحْسَنِ بِاِحْسَلٍ بِاِمْنَعٍ بِاِمْفِضِلْ لَسْتُ اَتَكَلَّ
فِي النَّحَاةِ مِنْ عِقَابِكَ عَلٰى اَعْمَالِنَا بِلُفْضِكَ عَلَيْنَا
لَا اَمَّا اَهْلُ النَّفْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ يُبْدِي اِلَاحْسَانًا
نِعْمًا وَيَعْفُو عَنِ الذَّنْبِ كَمَا مَا نَدْرِي مَا نَسْتَكُرُّ
اَجْمَلُ مَا نَسْتُرُ اَمْرٌ قَبِيحٌ مَا نَسْتُرُ اَمْ عَظِيمٌ مَا اَبْلَيْتَ وَاَوَّلَتْ
اَمْ كَثِيرٌ مَا مِنْهُ بِحَيْثُ وَعَافَيْتَ بِاِحْسَنِ مِنْ تَحَبُّبِ النَّبِيِّ
وَبَافِرَةٍ عَيْنٍ مَنْ لَا ذَنْبَكَ وَانْقَطَعَ إِلَيْكَ أَنْتَ الْحَسَنُ
وَمِنْ الْمُسِيْبُونَ فَجَاوِزْ بَارِبِّ عَنِ قَبِيحٍ مَا عِنْدَ الْجَمَلِ
مَا عِنْدَكَ وَاتَى جَمَلُ بَارِبِّ لَا يَسَعُهُ جُودُكَ أَوْ أَيْ

زَمَانٍ أَطْوَلَ مِنْ اَنَانِكَ وَمَا قَدَّرَ اَعْمَالِنَا فِي جَنبِ
نِعْمِكَ وَكَيْفَ نَسْتَكْرِ اَعْمَالًا لَا تُقَابِلُ بِهَا كَرَمَكَ
بَلْ كَيْفَ يَضِيْقُ عَلَى الْمُذْنِبِينَ مَا وَسِعَهُمْ مِنْ
رَحْمَتِكَ بِاَوَاسِعِ الْمَغْفِرَةِ بِاَبَاسِطِ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ
فَوَعِزَّتِكَ بِاَسِيدِي لَوْ اَنْتَهَرْتَنِي مَا بَرَحْتُ مِنْ بَابِكَ
وَلَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِمَا اَنْتَهَى اِلَيْهِ مِنَ الْمَعْرِفَةِ
بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَاَنْتَ الْفَاعِلُ لِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ
لَعَذَابُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ وَتَرْحَمُ مَنْ تَشَاءُ
بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ وَلَا تَسْأَلُ عَنْ فَعْلِكَ وَلَا تَنَازَعُ
فِي مُلْكِكَ وَلَا تَشَارِكُ فِي اَمْرِكَ وَلَا تُضَادُّ فِي
حُكْمِكَ وَلَا يَعْزِضُ عَلَيْكَ اِحْدٌ فِي تَدْبِيرِكَ لَكَ الْخَلْقُ

وَالْأَمْرُ بِكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ هَذَا مَقَامُ مَنْ
لَا ذِيكَ وَاسْتَحَارَ بِكَرَمِكَ وَآلِفَ إِحْسَانِكَ وَنِعَمَكَ
أَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَضِيقُ عَفْوُكَ وَلَا يَنْقُصُ فَضْلُكَ
وَلَا تَقْلُ رَحْمَتُكَ وَقَدْ تَوَقَّعْنَا مِنْكَ بِالصِّغَرِ الْقَدِيمِ وَ
الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ أَفْرَاكَ يَا رَبِّ تَخْلِفُ
ظُلُومَنَا أَوْ يُحِبُّ مَا لَنَا كَلَامًا بِكَرَمٍ فَلَيْسَ هَذَا خُشْيَانًا
بِكَ وَلَا هَذَا فَيْتًا أَمْ لَا طَوْلَ إِلَّا كَثِيرًا إِنَّ لَنَا فِيكَ رَجَاءً
عَظِيمًا عَصَيْنَاكَ وَنَحْنُ نَزَّجُوا أَنْ تَسْرَّ عَلَيْنَا وَدَعَاكَ
وَنَحْنُ نَزَّجُوا أَنْ يَسْتَجِيبَ لَنَا فَحَقُّ رَجَائِنَا يَا مَوْلَانَا
فَقَدْ عَلِمْنَا مَا نَسْتَوْجِبُ بِأَعْمَالِنَا وَلَكِنْ عَلَيْكَ فِينَا
وَعَلِمْنَا بِأَنَّكَ لَا تَصْرِفُنَا عَنْكَ حَتَّى نَأْتِيَ عَلَى الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ

وَأَنْ كُنَّا غَرْمُ مَسْتَوْجِبِينَ لِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ أَهْلُ أَنْ تَجُودَ
عَلَيْنَا وَعَلَى الْمَذْنِبِينَ بِفَضْلِ سَعْنِكَ فَأَمِنْ عَلَيْنَا بِمَا
أَنْتَ أَهْلُهُ وَجَدَّ عَلَيْنَا فَأَنَا بِحَاجَتِي إِلَى نَيْلِكَ بِإِعْفَا
بِنُورِكَ أَهْدَيْنَا وَبِفَضْلِكَ اسْتَعْنَيْنَا وَبِنِعْمَتِكَ اصْبَحْنَا
وَأَمْسَيْنَا ذُنُوبًا يَزِيدُكَ تَسْبِغُكَ اللَّهُمَّ مِنْهَا
وَنُوبُ إِلَيْكَ تَحْتَبِلُنَا بِالنِّعَمِ وَتُعَارِضُكَ بِالذُّنُوبِ
جَهْرُكَ إِلَيْنَا نَازِلٌ وَشَرُّهُ إِلَيْكَ صَاعِدٌ وَلَمْ يَزَلْ وَلَا يَزَالُ
مَلَكٌ كَرِيمٌ بِأَيْدِيكَ عَنَانِي كُلِّ يَوْمٍ يَعْلِي قَبِيحَ فَلَا يَمْنَعُكَ
ذَلِكَ مِنْ أَنْ تَحُوطَنَا بِنِعَمِكَ وَتَفْضِلَ عَلَيْنَا يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
فَسُبْحَانَكَ مَا أَحْلَمَكَ وَأَعْظَمَكَ وَأَكْرَمَكَ مُبْدِنًا وَ
مُعِيدًا تَقْدَسُ سَمَائُوكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَكَرَّمَ صُنْعُكَ

وَفِيكَ أَنْتَ إِلَهِي أَوْسَعُ فَضْلاً وَأَعْظَمُ حِلْماً مِنْ أَنْ تُقَابِلَنِي
بِفِعْلِي وَخَطِيئَتِي فَالْعَفْوُ الْعَفْوُ سَيِّدِي سَيِّدِي
سَيِّدِي اللَّهُمَّ اشْغَلْنَا بِذِكْرِكَ وَأَعِزَّنَا مِنْ سَخَطِكَ وَ
أَجِرْنَا مِنْ عَذَابِكَ وَارْزُقْنَا مِنْ مَوَاهِبِكَ وَأَنْعِمْ عَلَيْنَا
مِنْ فَضْلِكَ وَارْزُقْنَا حَاجَتَيْكَ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ
وَمَغْفِرَتُكَ وَرَحْمَتُكَ وَبَرَكَاتُكَ وَرِضْوَانُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى
أَهْلِ بَيْتِهِ إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ وَارْزُقْنَا عَمَلًا بِطَاعَتِكَ وَ
تَوْفِقًا عَلَى مِلَّتِكَ وَسُنَّةِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ
إِلَهِي اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَتِي وَارْحَمْهُمَا كَمَا رُبَّانِي
صَغِيرًا وَاجْرِهُمَا بِالْإِحْسَانِ إِحْسَانًا وَبِالسَّيِّئَاتِ غُفْرَانًا
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ

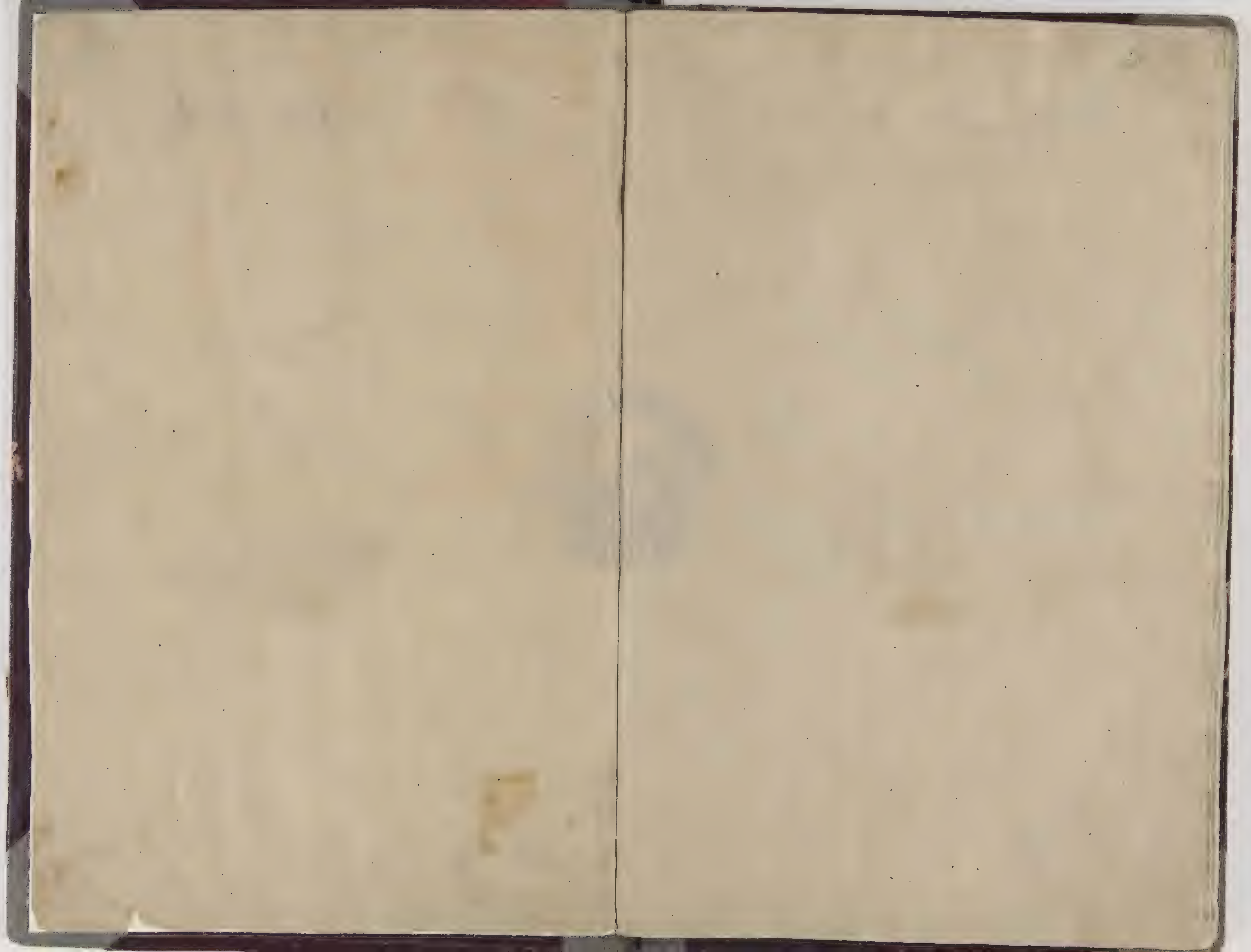

کتابخانه ملی

الاقلام

الكتاب و ما حاطا

مكتبة

کتابخانه قدس

سال ۱۳۱۸ خورشیدی
بازنشاندن حق

